

CATALUNYA+ CRISTIANA

Director: Manuel Valls i Serra

31 · juliol · 1997

Any XVIII • Núm. 932 • 200 ptes.

L'Església catalana, principal promotora d'activitats educatives durant les vacances

Prop de 40.000 infants i joves viuen un estiu diferent

Viure en un ambient solidari, gaudir de la natura, assaborir moments d'una llibertat no mediatitzada per la tecnologia, aprendre a escoltar el silenci, pregar... Són algunes de les experiències que prop de 40.000 infants, adolescents i joves realitzen durant les vacances d'estiu. Entitats com la Coordinadora Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai (que integra la Fundació Pere Tarrés i el Moviment de Centres d'Esplais Cristians, entre altres), Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi, nombroses parròquies, moviments vinculats a l'Església i escoles religioses organitzen per a la temporada d'estiu moltes activitats lúdiques i formatives, que en nombroses ocasions tenen la seva continuïtat en la resta de l'any.

«La natura espavila els nois i les noies i els fa relativitzar les comoditats que tenen. Els campaments potencien l'austeritat, el ser sobré el tenir», explica mossèn Antoni Verdura, un dels impulsors de les colònies i l'esplai a Catalunya. «La natura té un marc molt especial: el silenci, i l'hem de saber respectar. La natura té mil veus. Des dels sorolls del bosc, fins a les veus interiors de la pròpia persona en les quals es pot crear un clima propici de pregària.»

Més informació a les pàgines 5-7

Davant les darreres decisions governamentals

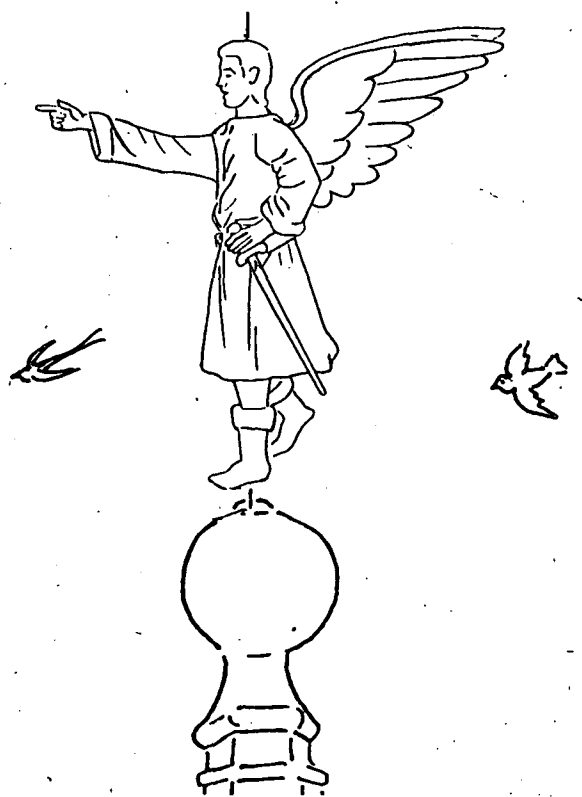
L'Església s'enfronta a Fujimori

L'arquebisbe de Lima, Augusto Vargas Alzamora, ha criticat amb contundència la destitució de tres jutges del Tribunal de Garanties Constitucionals que es van mostrar contraris a la reforma de la Constitució proposada pel president Alberto Fujimori.

Aquestes destitucions s'emmarquen en un ambient de crisi política compartit per totes les instàncies del Perú. Segons Vargas, «és una vergonya que s'exigeixi al poble acatar les lleis, quan els legisladors no les respecten». L'arquebisbe de Lima ha afirmat que continuarà defensant el poble peruà, ja que la gent té por de parlar.

Més informació a la pàgina 15

ESPECIAL Vilanova i la Geltrú

22 Horari de misses als principals llocs d'estiueig

8 XVII Escola d'estiu per a catequistes

23 Festa del Renaixement a Tortosa

26 Primer capítol del llibre *Orar*, de la mare Teresa de Calcuta

Editorial

L'exploració de Mart

El robot Sojourner ens trasmet, des de fa unes setmanes, les primeres imatges a color de Mart, el planeta roig. L'esdeveniment ha estat definit pel president Clinton com «el començament d'una nova era en les exploracions espacials». Després de l'arribada de l'home a la Lluna es va produir un refredament dels entusiasmes pel que fa a la investigació espacial, sobretot perquè la Lluna ha demostrat ser un lloc menys excitant del que a primer cop d'ull podia semblar. En canvi, ara, tot podria canviar si a Mart es trobessin proves de la possible existència de vida, sigui en el passat com en el futur.

Tenen sentit aquestes exploracions? En la navegació per l'espai hi veiem, en primer lloc, un valor social. A l'espai no hi ha i no hi podrà haver mai, fronteres. Per assolir-lo hem de col·laborar uns i altres, oblidant les divisions que caracteritzen els pobladors del planeta Terra. Un dia no llunyà, com succeí amb la Lluna, també l'home caminarà pel planeta Mart. La tecnologia està estudiant la manera de transformar l'hàbitat marcià per adaptar-lo a les exigències terrestres.

Si a Mart fos possible disposar d'aigua —com va somniar Arthur Clarke, l'autor de 2001, una odissea de l'Espai— el planeta roig es podria transformar en un jardí encara més formós que la Terra. Però els somnis humans topen amb la realitat. No podem

confondre allò que podria ser factible amb la seva realització efectiva. Seria fins i tot contradictori que somniéssim convertir el planeta Mart mentre destruïm, fins a transformar-la en un desert, la Terra que Déu ens ha donat com a llar.

L'exploració espacial cerca rastres de vida intel·ligent. Des d'un punt de vista científic, en efecte, no tindria sentit negar la possibilitat d'intel·ligència extraterrestre. Aquesta possibilitat planteja, és clar, problemes teològics: el misteri de l'Encarnació del Fill de Déu s'hauria acomplert també en ells? En aquests éssers s'hauria donat el fet d'un «pecat original» i estarien també necessitats de redempció? No pretenem ara de respondre preguntes tan inquietants, però no podem deixar de prendre'n nota a manera d'hipòtesi. També la fantasia i la imaginació poden introduir-se com a ingredients de la reflexió teològica.

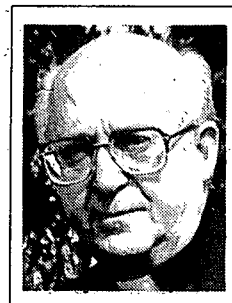
El que sí pensem és que una vegada l'home posi el peu a Mart corre el perill de projectar en aquest planeta la mateixa acció destructiva exercida a la Terra, fins a convertir-lo en una lletja còpia del món colonitzador. En aquest sentit, ens semblen molt oportunes les paraules de Joan Pau II quan diu que espera que «la investigació de l'Univers i dels misteris del temps i de l'espai desvetlli un respecte per la infinita saviesa del Creador i una major estima per la dignitat de cada ser humà creat a la seva imatge».

Sumari

8

Escola d'estiu per a catequistes

11

Jaume Camprodon: salutacions als turistes

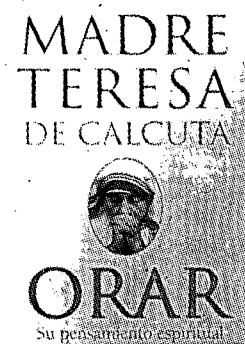
15

Ha mort Jean-Marie Domenach, director de la revista «Esprit»

23

Festa del Renaixement a Tortosa

26

Primer capítol del llibre «Orar», de la Mare Teresa de Calcuta

CATALUNYA CRISTIANA

Direcció: Mn. Manuel Valls i Serra

Coordinació: Josefina Picas i Pauné

Redacció: Glòria Carrizosa, Miquel Àngel Codina, Francesc Gamissans, Núria Oriol, Marta Puyol, David Vidal

Assessorament lingüístic: Meritxell Cucurella Jorba

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Ròsa Collell, Miquel Estradé, Guillem Farré, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riu, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Raquel Planas, VIC

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:
C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88,
Fax 490 20 35 - Internet: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerència: Jaume Vinyals i Rovira

Publicitat: Magda Revetllat i Barba

Promoció: Jordi Baig i Juncosa

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado i Minguez

Impressora: Publiagraf, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30
08011 BARCELONA - Tel. 454 16 30/ 17 77 - D.L.B. 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCI
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.880 ptes.
Resta d'Europa: 20.384 ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 ptes.
Àsia i Oceània: 36.504 ptes.

Comentaris

Treves, necessitat de pau

Aquests dies es parla molt de treva. Treva a Algèria, treva —una vegada més— a Irlanda.

A Algèria perquè el govern, després de les eleccions generals que amb irregularitats evidents li han atorgat majoria, ha decidit anar al fons de la qüestió —o als seus orígens— i ha posat en llibertat, teòricament provisional, el xeic Abasi Madani, el cap i un dels fundadors del Front Islàmic de Salvació (FIS), actualment il·legal. Una il·legalitat que prové d'una altra il·legalitat: l'anul·lació d'unes eleccions que li havien estat favorables, fet que va provocar la mena de guerra civil que pateix el país, amb llargues desenes de milers de morts per causa del fanatisme islamista i per la repressió governamental. És possible que aquest alliberament faciliti poder arribar a un acord que posi fi al caos que viu el país.

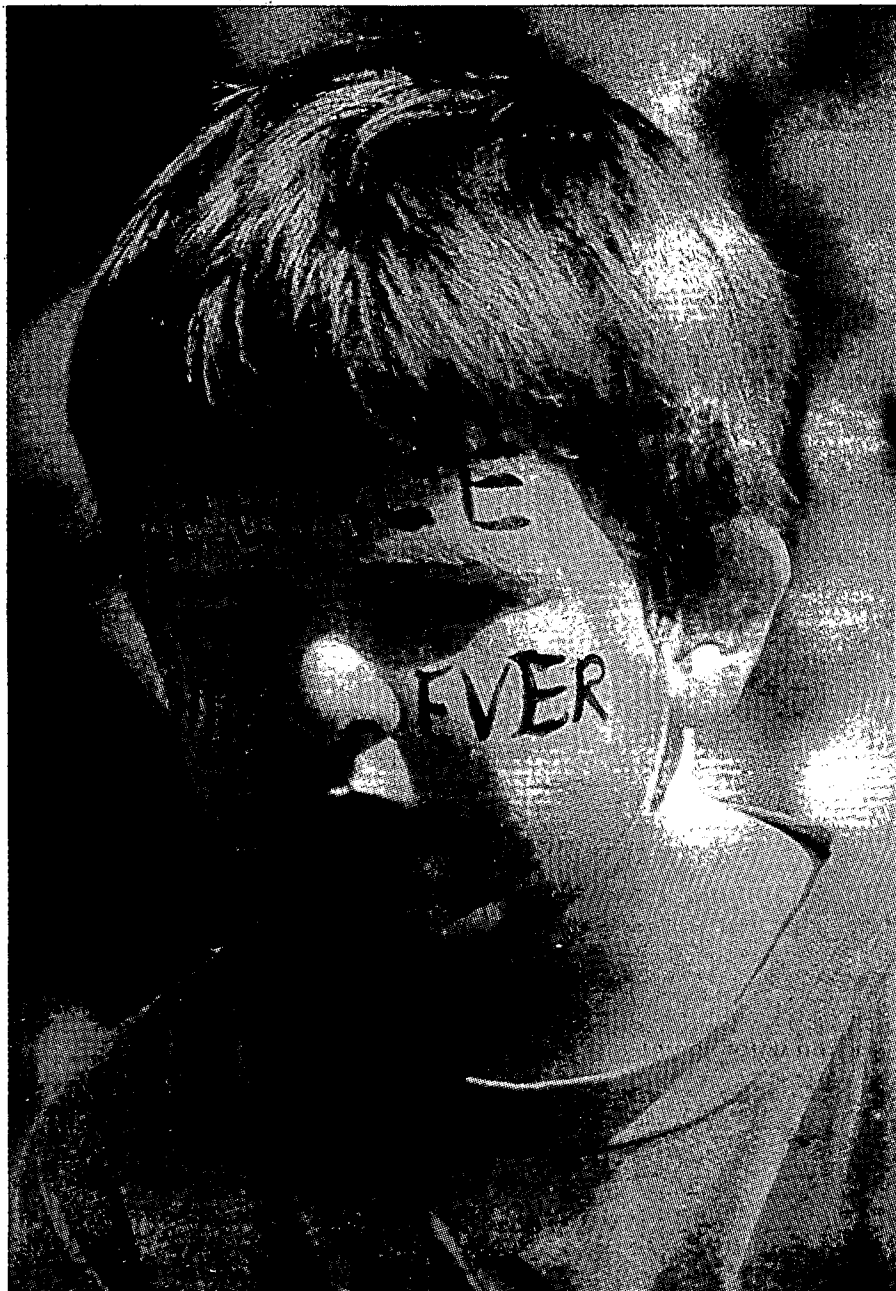
Caldrà esperar els resultats que no es preveuen gaire clars. Cal tenir present que Algèria és un país que si bé originàriament és àrab i islàmic, ha rebut molt intensament la influència de França, que va intentar, durant la seva ocupació, modelar-la al seu gust, i va aconseguir-ho en bona part. Amb la independència es va despertar novament l'arabisme, precisament en les seves formes més violentes, com s'ha vist després de les anulades eleccions. I és possible que ara el govern algerià assagi la llibertat dels líders islàmics per enfrontar-los entre ells, ja que també estan dividits en les seves tendències, unes menys violentes que les altres.

Però també cal tenir present la pressió exterior sobre el govern que presideix Zelual, per evitar, costi el que costi, l'establiment d'un règim teocràtic com el de l'Iran, o dictatorial com el de la veïna Líbia.

...

Passem a l'altra treva anunciada i proclamada: la d'Irlanda del Nord, la de l'Ulster segons els anglesos, que encara manté la definició de Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda. El terrorista Exèrcit Republicà Irlandès (IRA) ha atès la petició del cap del Sinn Féin, Jerry Adams, a favor d'un alto el foc, per poder negociar la tan desitjada pau. Més reticentment, el cap dels unionistes, el reverend Ian Paisley, cedint a les pressions del premier laborista Toni Blair, també ha acceptat la presència dels republicans a la taula de negociació. Cal tenir present que l'Ulster és per als irlandesos un gra podrit al nord de l'illa que hi va perpetuant la presència anglesa. Tota l'illa és Irlanda. L'únic motiu de la presència anglesa és la fins fa poc majoria protestant a Belfast i la regió, que ha dominat i vexat llargament la minoria catòlica —la marxa d'Orange celebrada recentment n'és una mostra— sotmetent-la i marginant-la. Heus aquí el fons de la qüestió que, si veritablement es vol resoldre, cal que sigui plantejada en termes més realistes. Perquè més tard o més d'hora, tota l'illa serà una sola cosa: Irlanda.

Oriol Camps

En una manifestació a Belfast a favor de la pau, aquest infant va aparèixer amb una inscripció a la cara: Pau per sempre. El gran desig de tots els irlandesos.

Una partida d'escacs decisiva

Una nova etapa d'enfrontaments ha començat a la República Srpska (RS, entitat sèrbia de Bòsnia) entre el sector més dur dels serbobosnians, seguidors de Radovan Karadzic, i el sector moderat encapçalat per Biljana Plavsic, presidenta de la RS. Els *falcons*, membres de la línia dura del Partit Democràtic Serbi (SDS) que governa a la República Srpska, han expulsat Plavsic d'aquesta formació política i li han exigit la seva dimissió al capdavant de la presidència de l'entitat sèrbia. L'exclusió de la líder serbobosniana de l'SDS va ser aprovada per 66 dels 84 membres que integren el comitè de direcció del partit.

El secretari general del Partit Democràtic Serbi, Vlado Verkes, ha afirmat que «el comitè executiu ha decidit excloure Plavsic del partit i ha repetit la seva crida perquè transfereixi la seva autoritat al vicepresident de la RS, Dragoljub Mirjanic».

L'SDS està controlat per els *falcons* lleials a l'expresident serbobosnià, Radovan Karadzic, que ha

estat durament criticat per la presidenta Plavsic, que l'acusa d'afavorir la corrupció amb l'ajuda de la policia. Encara que l'expulsió de Plavsic del partit era previsible, els seguidors de Karadzic no oculten la seva frustració per no haver aconseguit una solució de compromís amb la dirigent serbobosniana.

El detonant de la greu crisi política a la República Srpska va ser provocat per les declaracions de Biljana Plavsic, en què afirmava que està disposada a arrestar l'antic líder serbobosnià, Radovan Karadzic. Plavsic està en contra d'entregar-lo al Tribunal de l'Haia, que vol processar-lo per crims contra la humanitat, perquè tem les represàlies d'un gran sector de la població sèrbia. La resposta dels *falcons* ha estat una intensa campanya, des dels mitjans de comunicació, que estan sota el seu control, per desprestigiar Plavsic a qui acusen de traïdora per haver-se enfrontant obertament a Karadzic, que la va col·locar com a dirigent de

l'SDS per netejar la imatge del partit. Els membres de l'ala dura del Partit Democràtic Serbi també han penjat centenars de cartells per tot el territori serbi de Bòsnia amb la fotografia de Karadzic i un sorprenent missatge que diu: «No el toqueu. Ell representa la pau. Ell és la llibertat.»

Maquiavel afirmava que les decisions lentes són igual de perilloses que les ambigües. Fins fa poc Biljana Plavsic era un peó que es movia pel tauler de la política sota les ordres de Karadzic. Plavsic ha tardat massa a abandonar el bàndol de les fitxes negres i passar-se a les files de les blanques. Aquest retard i l'ambigüitat a l'hora de rebutjar tota cooperació amb la forces d'estabilització de l'OTAN (SFOR) poden fer que fracassi en l'intent d'aconseguir fer escac i mat al rei negre, un criminal de guerra anomenat Radovan Karadzic.

Marta Puyol

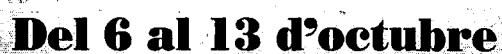

Pelegrinatges i viatges

**AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE**

TERRA SANTA

Anar a conèixer el país de
Jesús és una preparació
eficaç del Gran Jubileu
de l'Any 2000

DEMANEU INFORMACIÓ

*Per telèfon,
per correu o bé personalment
a l'Associació
AMICS DE*

CATALUNYA CRISTIANA

Plaçã Urquinaona, 11, 3r 3a A

08010 BARCELONA

Telèfon: (93) 301 37 18

Fax: (93) 302 32 64

(Indonèsia)

Del 4 al 15 d'agost

Un viatge per les terres
exòtiques de l'Extrem Orient.
Veni a descobrir-hi la gran
belleza de la natura, amb els
• vestigis de la civilització
malaija.

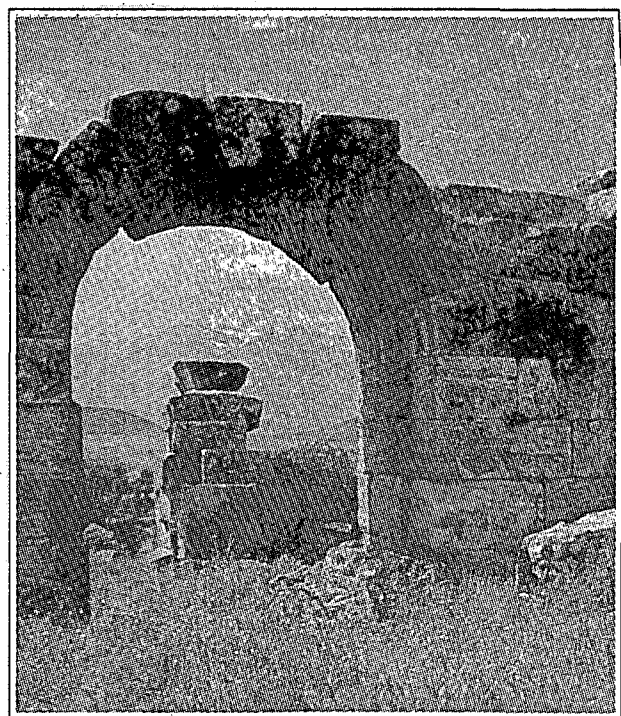
RUTA DE SANT PAU

Síria i Turquia

**Del 3 al 22 de
settembre**

Pelegrinar als països de la primera expansió de l'Evangelí és com una incursió a l'era apostòlica. Podreu comprendre millor:

- la fermesa de Pere...
- la gran volada de Pau...
- els Fets dels Apòstols...
- les Esglésies de l'Apocalipsi....

RESULTATS DEL SORTEIG TRADICIONAL 1997

1r premi:
Cotxe «Peugeot»
62.015

2n premi:
Viatge a Roma
49.541

3r premi:
Ràdio «Aiwa»
59.678

10 lots de llibres: amb 6 «Àlbums Disney» (Ed. Beascoa)

4.194	20.916	21.309	33.577	43.013
48.201	49.081	55.672	56.559	58.155

Premi de coberta: **1.137**

Natura, marc educatiu per excel·lència a l'estiu

■ Enguany 60 mil infants gaudeixen de colònies, campaments i rutes

S'han acabat les classes i és el moment de les activitats d'estiu. Esplais, agrupaments escoltes i grups de joves estan posant en pràctica sobre el terreny la preparació d'uns projectes educatius molt especials que es tradueixen

en diferents marcs institucionals. Una casa de pagès, una esplanada al mig del bosc, un viatge a peu per la subcomarca del Cabrerès o la restauració d'una ermita són activitats que plantegen uns objectius comuns: viure en

un ambient solidari, gaudir de la natura i assaborir moments d'una llibertat no mediatitzada per la tecnologia. Estem parlant, no cal dir-ho, de les colònies, dels campaments i de les rutes.

El 28 de juny de 1997, seixanta nens i nenes de l'esplai Trencaclosques recuperaven el bagul màgic del castell de Santa Maria del Corcó i aconseguien eliminar les forces del mal del terme municipal de l'Esquirol, a la comarca d'Osona. Els fletxes negres havien perdut, la maleïcció de la bruixa s'havia trencat...

Segons la Generalitat de Catalunya, enguany uns 60.000 nens i nenes gaudeixen d'una activitat d'estiu. D'aquests, gairebé 40.000 participen en propostes organitzades sota el patrocini d'alguna entitat d'Església. Des de l'any passat totes les entitats de les comarques catalanes que desenvolupen aquests tipus de projectes ho fan en el marc del suport de la Secretaria General de Joventut, però sota la seva total responsabilitat organitzativa. Entre les entitats que realitzen aquestes activitats destaquen les d'inspiració cristians com ara la Fundació Pere Tarrés (a través de Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai), que prepara les vacances per a 25.000 infants, i els Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi, que mobilitzen cada any una mitjana d'onze mil cinc-cents nois i noies. Això implica que l'Església catalana gestiona les activitats de lleure estiuenc a prop de 40.000 infants i adolescents. En aquest àmbit, no ens hem d'oblidar de les sortides i estades que les diferents escoles religioses organitzen per als seus alumnes. Per la seva banda, la Federació Catalana de l'Esplai (MOVIBAIX), els Esplais Catalans, els Escoltes Catalans i la RAI (Recursos d'Animació Internacional) també organitzen les seves pròpies colònies i campaments.

UNA VIVÈNCIA EXTRAORDINÀRIA

«Les colònies són un element educatiu de primer ordre.» Amb aquesta contundència mossèn Antoni Verdura, un dels impulsors de les colònies i de l'esplai a Catalunya, fa referència a aquest model d'activitat d'estiu quan li pregun-

Les estones de piscina són un dels moments de la colònia més esperats per la mainada.

tem per la seva importància. En el mateix sentit s'expressa Josep Oriol Pujol, gerent del Servei de Colònies de Vacances: «La colònia és una situació extraordinària on l'infant participa a ple camp, lluny de la família, amb un marc d'iguals que són els seus companys, amb una situació d'interrelació entre ells inigualable i que també possibilita una vivència de la fe que pot ser molt intensa.»

El rector de la parròquia de Sant Marcel, Antoni Verdura, no ha parat de fer colònies des que el 1954 es va estrenar com a monitor al Santuari de Montgrony. Verdura ens continua parlant de la importància d'aquest model educatiu: «A les colònies el nen/a no s'ho troba tot fet com a casa. La mainada aprèn que també ha de contribuir al benestar general de tota la colònia responsabilitzant-se de l'ordre i de la neteja, per exemple. El nen ha d'aprendre per si sol les coses que són pròpies de la quitxalla, com és l'aventura, la descoberta, reconèixer un rastre, compartir amb els companys el contingut d'una cantimplora o ajudar a aquell que flaqueja i no té forces per acabar de pujar. Això és un àmbit propi de

colònies i no d'escola d'estiu.» Els pares són conscients de la importància d'aquestes activitats i és per això que en alguns esplais i agrupaments escoltes fins i tot participen organitzant alguna activitat o donant suport als monitors en la preparació de la colònia. És aquest el cas del Trencaclosques, l'esplai de la parròquia de Sant Marcel de Barcelona, on durant el darrer dia de les colònies realitzades a Sta. Maria del Corcó el mes de juny, un equip de pares va organitzar un torneig medieval per a 200 persones entre adults, monitors i infants.

Quan parlem de colònies ens haurem d'imaginar una casa de pagès restaurada i adequada a la normativa de cases de colònies de la Generalitat de Catalunya. Quan parlem de colònies haurem de visualitzar tot un seguit d'activitats: com poden ser els jocs, les gimcanes al poble i al bosc, els tallers plàstics o les vetllades que respondran als objectius que l'equip de monitors s'hagi marcat en el seu projecte educatiu de l'any. I tot això s'acabarà arrodonint amb la vertebració d'un centre d'interès o eix d'animació que moti-

varà la mainada durant tota la colònia. Així doncs, una casa pot esdevenir un castell medieval, un hotel d'intercultures o una nau espacial que viatja per diferents planetes. Imaginació i creativitat són elements clau que han de compatir monitors i infants durant uns dies inoblidables. Per Maria del Mar Galzeran, pedagoga, les colònies són tot això i a més a més, «un marc idoni perquè els infants puguin treballar l'autonomia, els hàbits i la relació entre ells».

LES COLÒNIES ESTAN DESFASADES?

L'evolució social i el sorgiment d'altres ofertes lúdiques d'estiu com
(Segueix a la pàg. 6)

Assessorament Gent Gran

Residència

- En coneixem més de 300 per tal de recomanar-li la que vostè necessita. Estades temporals o permanents.

Ajuda a domicili

- Organitzem el servei a mida per a cada persona. Professionals molt qualificats. Per hores o fixes.

**es
ser**

estudis i serveis Balmes 205 4t 2a B
08006 Barcelona
T. 415 56 72 / 415 82 48

(Ve de la pàg. 5)

són els esports d'aventura o activitats d'empresa programades fa que ens qüestionem l'actual plantejament de les colònies d'esplai. Segons el gèrent del Servei de Colònies de Vacances, Josep Oriol Pujol, «aquest model no ha quedat desfasat. La prova és que es manté la participació dels infants en aquest tipus d'activitats malgrat que la curva demogràfica hagi baixat considerablement. És més, la participació dels infants a les colònies va en augment».

De fet, com apunta Pujol, cada cop més les activitats d'estiu s'estan dividint en dos grans grups. Les que responen a l'estructura d'un centre d'esplai i les que es dirigeixen a la població en

contacte molt més directe amb la natura. Si bé a les colònies la interrelació dels nens amb el medi natural és un dels elements a treballar, a campaments el dia a dia no es pot destriar del bosc, del riu, de les muntanyes o de les pluges. «La relació amb la natura és constant», afirma Jaume Llansó, responsable de Mitjans de Comunicació de Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi de Catalunya. «Si tu dorms en una tenda, un dia tindràs fred, l'altre calor i n'hi haurà que et mullaràs... Tot això és una experiència i et fa veure que la natura no és tant constant com nosaltres pensem quan estem a casa. Aquests alts i baixos són positius. Tot això t'acosta a la natura i a la llarga et fa valorar-la molt més. La natura espavila

els nois i les noies i els fa relativitzar les comoditats que tenen. El campament potencia, l'austeritat, el ser sobre el tenir.» De fet «el nen/a és més pobre a campaments», afirma Antoni Verdura.

Cada any Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi de Catalunya fan 700 campaments arreu de les comarques catalanes. Aquest estiu 11.500 nois i noies gaudeixen d'unes activitats que tenen com a principals objectius preservar i deixar millor l'espai natural on s'ha realitzat el campament, afavorir el sorgiment dels valors humans i socials i sobretot aconseguir que els participants esdevinguin els veritables protagonistes de l'activitat.

Els intercanvis internacionals són

una de les puntes de llança de la dinàmica escolta. Aquest estiu Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi participen a l'Eurofolk, un camp internacional ubicat a Bèlgica i on es troben 2.500 joves d'arreu d'Europa; és un gran intercanvi de cultures.

EXPLOREM EL SILENCI DE LES MUNTANYES

La ruta està dirigida a nois i noies a partir de 14 o 15 anys. Aquest tipus d'activitat d'estiu posa els membres que la practiquen en unes condicions molt dures tant d'esforç personal físic com també a unes exigències de companyerisme i solidaritat que la muntanya demana a qui l'afronta. La ruta

permet veure diferents tipus de paisatges, des d'un bosc espès a uns cims pelats, des d'unes esplanades de muntanya a la contemplació directa d'alguns animals. «Una ruta en plena muntanya pot ser fins i tot perillosa», afirma mossèn Antoni Verdura. Els monitors han d'estar preparats i han de conèixer bé l'indret on han d'anar.

Sigueu en colònies, en campaments o en ruta, és evident el contacte que s'estableix entre els infants i el medi natural. «La natura té un marc molt especial que és el silenci i que l'hem de saber respectar.» El rector de la parròquia de Sant Marcel continua reflexionant al voltant de la influència entre persona i entorn a les activitats de temps lliure d'estiu: «La natura té mil veus. Des dels sorolls del bosc, fins a les veus interiors de la pròpia persona en les quals es pot crear un clima propici de pregària.»

El Secretari General de Joventut, Jordi Serra, és conscient de la importància educativa que tenen les activitats d'estiu. «És important l'aspecte d'obertura de la gent jove a conèixer altres cultures, altres països, a conèixer comarques i indrets de Catalunya. Participar en les activitats d'estiu és una part important a l'arrelament al país i, per tant, animo tots els nois i noies que no es quedin a casa a mirar la televisió i es dediquin a ser més participatius des del punt de vista del compromís.»

A tall d'anècdota Antoni Verdura ens explica: «Recordo haver-me trobat a unes colònies de deficients en què dos nens sense braç es van posar d'acord per fer els seus llits entre tots dos.»

Jordi Vila

El contacte amb la natura es treballa a colònies, a campaments, i a ruta.

general. Aquestes últimes s'estructuren d'una forma molt més comercial i donen molta més importància a l'especialització; com pot ser l'aprenentatge d'una llengua o d'un esport. Són colònies d'empresa. Ens en parla mossèn Antoni Verdura, que opina que «aquestes activitats tan pedagògiques, de vegades, dificulten que el nen es trobi en un ambient més lliure i espontani». No obstant això, és evident que cal renovar-se. Enguany la Fundació Pere Tarrés ha organitzat colònies d'estiu en conveni amb el govern Balear i els esplais de les Illes. En total aquesta entitat porta de vacances 25 mil infants entre colònies, casals i campaments. L'altre novetat de Coordinació Catalana són les estades musicals que tenen com a centre d'interès l'aprenentatge de la música.

ASSABORIM LA NATURA

A diferència de les colònies, els campaments posen la mainada en un

La vivència d'estiu al poble o a la ciutat

Cada cop més, els casals d'estiu tenen més èxit entre la població, ja que permeten tenir ocupats els infants durant un o dos mesos. A diferència de les colònies o els campaments on els nens i nenes passen uns dies lluny de les seves famílies, el casal d'estiu s'organitza en el mateix indret on viu l'infant.

Hem de buscar els seus orígens a les parròquies gironines i en aquella tasca assistencial d'acollir els infants més desvalguts del carrer per oferir-los una bona atenció tant en l'aspecte educatiu, com sanitari i alimentari. Amb el temps els casals d'estiu han passat a ser competència d'altres institucions. Així doncs, ens trobem que molts ajuntaments i escoles organitzen casals durant els mesos de juliol i agost. Un bon casal d'estiu hauria de permetre a l'infant redescobrir el seu barri, la seva vila o la seva ciutat sota una perspectiva educativa i lúdica. Però molts cops el ritme extens (les activitats arriben a durar dos mesos), diari (matí i tarda) i intensiu del casal, no permet l'elaboració d'uns projectes tan ben preparats com els que s'ofereixen a colònies o a campaments. Podríem dir que el casal tendeix més a la vessant lúdica que a l'educativa.

«És molt important el treball que puguem fer amb la família»

■ Pere Joan Giralt, president del Moviment de Centres d'Esplai Cristians

BARCELONA.— «Es tracta de treballar per la cultura europea», afirma convençut Pere Joan Giralt, president del Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC), «i es tracta de treballar l'educació en el

lleure com una tercera pota en la formació dels infants: la primera seria la família, la segona, l'escola o l'institut i la tercera l'atenció en el lleure.» Una atenció que ja té quaranta anys de tradició a Catalunya. Per

commemorar aquesta efemèride s'han fet diverses activitats al llarg del curs que culminaran amb una gran trobada el proper 30 de novembre al Palau Sant Jordi de Barcelona.

—El temps lliure convida a realitzar nombroses activitats. I no en parlem quan arriba la calor. El MCEC és una federació de 191 centres d'educació en el temps lliure de l'Arquebisbat de Barcelona aplega 17.000 infants i 4.000 monitors i realitza més de 300 activitats. Com ho valorem?

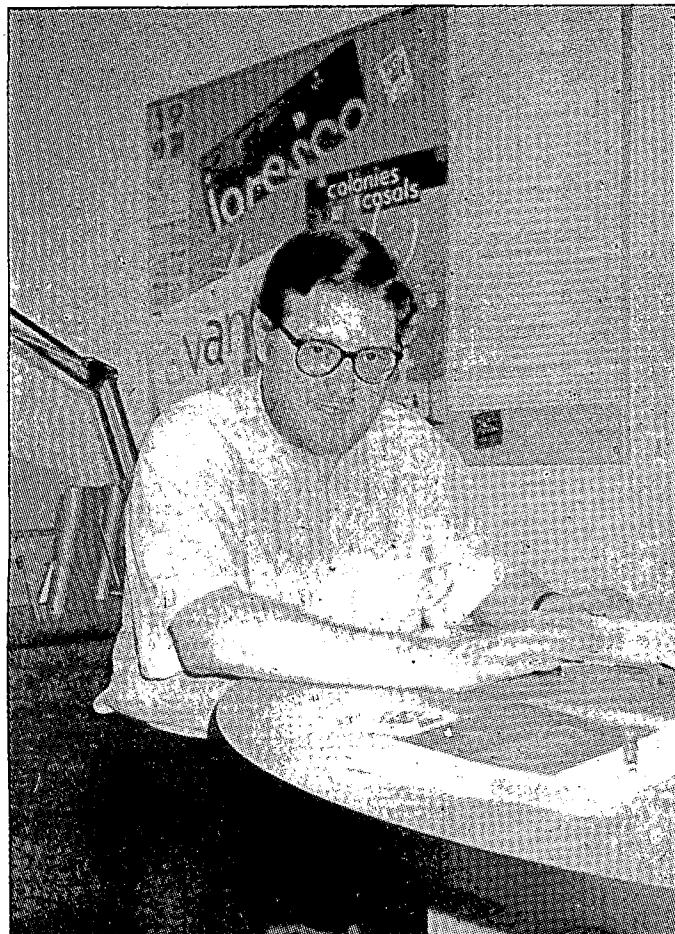
—Em sembla que la tasca que s'està fent des del MCEC és molt d'actualitat, respon a necessitats d'avui i som conscients que cada vegada hi ha més competència en l'àmbit del lleure i sense un rerefons de valors, de treball educatiu, que això és el que els nostres centres mantenen. Però una de les consideracions que ens hem fet amb motiu dels 40 anys és que potser no fem prou. En el marc de les parròquies o comunitats se'ns coneix, però potser en tot el que és més de difusió social, no tant.

Nosaltres ens dediquem a quatre àmbits: adolescents i joves, educació per al desenvolupament, interculturalitat i cultura catalana i aprofundim en aspectes concrets.

—Aquest curs heu fet la campanya «l'esplai viu i avança».

—S'ha fet una campanya molt a la carta, s'han programat tota una sèrie de temes relacionats amb el lleure i els centres d'esplai han optat quin volien d'aquests. Nosaltres volem aprofundir en el treball amb els pares, o en temes d'organització del centre o del treball de la fe.

El tema d'adolescents i joves és un tema que es treballa amb força, els temes de gestió i d'activitats d'estiu innovadores, també. Des del moviment estem afavorint ofertes noves i intercanvis que es fan per primera vegada, de forma ben treballada estem potenciant un intercanvi juvenil entre joves de Bèlgica i de Catalunya. I per a l'any vinent en farem un altre. Es tracta de treballar per la cultura europea, i que es possibilitin nous coneixements. Està previst per al 1998 un intercanvi amb nens i nenes de l'entitat PATRO. D'igual manera, s'ha entrat en contacte amb l'Oratori Milanese,

Pere Joan Giralt, president del MCEC, explica que desenvolupen més de 300 activitats.

que és una altra entitat similar a la nostra.

—Un dels vostres objectius és donar-vos més a conèixer.

—La nostra presència social sovint queda limitada a la participació en algunes coordinadores d'alguns barris i en les festes populars. Però no s'explica prou el que fem als pares, cada estiu portem a terme una campanya específica per donar-ho més a conèixer. Es tracta que els pares coneguin ben bé la nostra oferta. Molta gent encara desconeix aquesta realitat.

—Avui, un dels vostres handicaps és el poc temps que els nombrosos pares poden dedicar als seus fills.

—Hem de treballar conjuntament amb la família. És un tema difícil. La societat està concebuda en parcel·les. Tenim experiències en què la relació dels pares amb el centre és molt maca i molt treballada i que ens permet educar en la mateixa línia que la família. Si nosaltres en les colònies ensenyem

què el nano es faci el llet cada dia o tingui l'habitació endreçada, convé que en tornar a casa, els pares mantinguin aquests hàbits, altrament no hem guanyat res. Per tant, penso que en aquesta línia és molt important el treball que puguem fer conjuntament.

—Heu detectat que creix la sensibilitat pels problemes del medi ambient i de l'educació pel desenvolupament?

—És cert. Detectem que creix una sensibilitat pel medi ambient entre els nans. Una de les darreres campanyes que hem fet,

l'anterior, va girar sobre l'educació pel desenvolupament. Des de fa quatre anys treballem amb la República Dominicana, en concret amb l'entitat UJEDO. Aquest estiu per primera vegada vindran els monitors amb els

quals ens mantenim en contacte. Farem més present als centres d'esplais les necessitats del Tercer Món i es faran activitats a Vilanova i la Geltrú, a Sant Feliu del Llobregat, a Sant Boi del Llobregat i a Barcelona. També es farà un joc solidari amb nans i una festa dominicana. Després els monitors d'aquí aniran allà.

—L'acte central per commemorar els 40 anys del MCEC se celebrarà el 30 de novembre.

—Sí, durant el curs s'han fet una sèrie d'activitats, s'ha editat un compacte amb cançons relacionades amb l'esplai, s'ha editat un opuscle que recull la història dels 40 anys, i s'ha fet l'encontre de monitors del mes d'abril (hi van participar més de 450), i l'acte que vol ser de cloenda és el del 30 de novembre. S'ha escollit el marc del Palau Sant Jordi. El matí estarà dedicat a una sèrie d'activitats diverses per a infants, adolescents i joves i també per a adults. El migdia hi haurà l'eucaristia, a continuació es farà el dinar (cadascú es portarà el seu). Finalment, la tarda tindrà lloc l'acte central de celebració i de festa. Es vol que aquest sigui un aplec obert a tothom, a gent que tingui ganes de saber què és l'esplai.

Núria Oriol i Palarea

Ajuda'ns a salvar una vida!

TELÈFONS DE LA VIDA
204 71 11 i 280 56 83

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1º, TEL. 204 71 11 08034 BARCELONA

COL-LABORA FENT-TE SOCI

☐ SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA

NOM

Adreça

Població

Província

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA- Bonaplata, 42, 1º, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

Barcelona

Celebració de la primera etapa de la XVII Escola d'Estiu de Catequistes

■ Les jornades s'han dut a terme al Seminari Conciliar

BARCELONA.— La setmana del 14 al 18 de juliol s'ha celebrat a Barcelona la primera etapa de la XVII Escola d'Estiu de Catequistes. La segona etapa tindrà lloc la setmana del 4 al 9 d'agost a les Avellanes, a prop de Balaguer, a la diòcesi d'Urgell.

L'Escola d'Estiu de Catequistes organitzada pel SIC (Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears) es va consolidant com una oportunitat privilegiada per a la formació de catequistes. En el primer congrés de catequesi hi va haver una demanda molt intensa en el SIC i en les delegacions diocesanes de catequesi perquè s'intensifiquessin els cursos de formació. L'Escola d'Estiu és una de les respostes a aquesta demanda.

Aquest any l'Escola d'Estiu s'ha

celebrat a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, i els participants que han volgut fer-la en règim d'internat han residit al Seminari Interdiocesà. En l'edició d'aquesta primera etapa, han seguit els cursos prop de quatre-cents alumnes, cosa que significa que el nombre d'assistents va en augment.

L'Escola d'Estiu de Catequistes va començar amb una sessió inaugural a càrrec de Mons. Antoni Deig, bisbe de Solsona i president del SIC. Deig va animar els catequistes a continuar en la

seva missió i va manifestar la voluntat del SIC de dur a terme els compromisos adquirits en el I Congrés i en el Concili Provincial, pel que fa a la catequesi.

En aquesta edició de l'Escola cal destacar la presència del bisbe d'Eivissa,

Mons. Antoni Deig i Montserrat Oriol en una de les intervencions.

Mons. Xavier Salines, que va impartir un curs sobre el catecisme de l'Església catòlica. També van ser rellevants el curset de catequesi especial (catequesi destinada als disminuïts) i el curs de catequesi d'adults. D'altra banda, com a les jornades de l'any passat, cada matí hi havia unes sessions informatives sobre diferents aspectes referits a la catequesi. Totes les sessions han rebut molt bona acollida. En especial van ser molt interessants la que va tractar «La catequesi i la classe de religió», impartida per Mn. Xavier Morell, i la de «Què demana l'Església als catequistes?», a càrrec de Mons. Antoni Deig.

L'acte de clausura va tenir lloc el

divendres dia 18 amb una missa presidida pel cardenal Ricard Maria Carles, arquebisbe de Barcelona, i concelebrada per Antoni Deig. En l'homilia Ricard Maria Carles va destacar el paper dels catequistes com a enviats de l'Església, que els catequistes fessin la seva missió estimant els catequitzats i els va animar a seguir endavant. Al final, Montserrat Oriol, secretària general del SIC, va agrair a tots els assistents la seva col·laboració. El cant de *L'hora dels adéus*, amb la presència de Ricard Maria Carles i de tots els assistents, va posar punt final a l'Escola d'Estiu de Catequistes.

Josep M. Jubany

EL MISTERI DE LA SELVA

LA REPRESENTACIÓ ASSUMPTIONISTA
MÉS ANTIGA D'EUROPA (S. XIV)
EN LLÈNGUA CATALANA
TEXT MUSICAT SEGONS LA CONSUETA

LA SELVA
DEL CAMP
BAIX CAMP

Lloc: església parroquial de Sant Andreu Apòstol

Horaris: 14 d'agost, a 2/4 d'11 de la nit
15 d'agost, a les 8 de la tarda

Informació i reserves: Patronat de la Representació de l'Assumpció
Telèfon 977 / 76 60 28

Joan Batlles, un gran promotor del laïcat en l'Església

BARCELONA.— Mossèn Batlles, impulsor de la missió dels laics en l'Església, va complir 80 anys el 23 de juliol. Batlles va viure amb intensitat el ressorgiment dels moviments d'Acció Catòlica especialitzada a Europa integrats per grans teòlegs. Joan Batlles recorda que va ser una experiència molt gratificant, perquè la va compartir amb joves plens d'il·lusió i amb uns consiliaris que creien en el laïcat. Amb ells compartia el treball de crear una Església viva implicada en els problemes del dia a dia, dialogant i participativa.

Posteriorment, Mn. Joan Batlles va ser director del Centre d'Estudis Pastoral de Barcelona, fet que li va facilitar estar en contacte amb molts sacerdots de Catalunya. D'altra banda, com a vicari episcopal va treballar activament amb un grup de sacerdots i laics a la zona de Sants-Can Tunis, al Vallès Oriental i al Maresme.

Joan Batlles afirma rotundament, en una entrevista a *La Vanguardia*, que el fet eclesial més important que ha viscut és el Concili Vaticà II, però que li sap greu que alguns parlin d'ell com d'una etapa superada. Creu que molts aspectes tractats en aquest

Joan Batlles, un promotor incansable del laïcat.

concili encara haurien de ser vigents a l'Església actual, que hauria d'estar oberta al Poble de Déu i establir punts de comunicació en el seu interior i amb la gent del carrer. Batlles creu que s'hauria d'avançar pels camins oberts pel Concili Vaticà II, en lloc de limitar-se a citar el seu contingut i allunyar-se de l'essència.

C.C.

Tarragona

L'Hospitalitat de Lourdes ha fet el 25 pelegrinatge

■ Mons. Martínez Sistach encapçala per primera vegada l'expedició

TARRAGONA.— Uns 700 pelegrins han anat de pelegrinatge a Lourdes, pertanyents a l'Hospitalitat de l'Arquebisbat de Tarragona, en el 25è aniversari de la seva fundació. L'expedició va ser encapçalada per primera vegada per l'arquebisbe de Tarragona i primat, monsenyor Lluís Martínez Sistach, junt amb el consiliari de l'Hospitalitat, mossèn Joaquim Gras, i la presidenta, Mercè Guasch.

Aquest 25 romiatge per commemorar l'efemèride va estar acompanyat per uns afegits extraordinaris, com la presència de la Coral Espinavesa de Valls, que va interpretar l'estrena dels nous goigs de l'Hospitalitat durant l'Eucaristia celebrada a la gruta de Lourdes. La coral val·lenca també va participar amb els seus cants a la missa dominical de diumenge.

De la seva banda, l'Esbart de Vilabella es va encarregar de portar les ofrenes de la celebració, a més d'oferir una actuació de dansa a la sortida de missa, a l'espla-

niada de Lourdes, exhibició que va resultar força admirada i reeixida.

Durant l'estada a Lourdes els malalts de l'Hospitalitat van participar en tota una munió d'actes, tals com el viacrucis, l'acte penitencial, la immersió a les piscines i en una xerrada que va dirigir el secretari general del santuari, el pare Horacio Brito.

Cal remarcar que els malalts que han participat en aquest últim pelegrinatge van estrenar un nou lloc d'acolliment, recentment construït. L'arquebisbe de Tarragona va adreçar per

Membres de l'Hospitalitat de Lourdes de Tarragona durant el pelegrinatge.

primer cop una xerrada als membres de l'Hospitalitat de Nostra Senyora de Lourdes de Tarragona.

Désprés del romiatge, Lluís Martínez Sistach va valorar el pelegrinatge com «uns dies de fraternitat, reflexió i pregària que col·loquen els malalts al centre de les nostres vides, cosa que xoca bastant amb la realitat quotidiana del nostre món, on els pobres, els malalts i els marginats no ocupen pas el primer lloc».

Joan Boronat

BREUS

El bisbe Joan ordena quatre preveres

LA SEUD'URGELL.— El bisbe Joan Martí Alanís, acompanyat del seu presbiteri i de la comunitat de diaques, va ordenar preveres a la catedral d'Urgell els diaques Gerard Guzmán Nieto, Eduard Salinas Muñoz, Lluís Miquel Sánchez Cardoso i Albeiro Vázquez Casallas. Els quatre joves, d'origen colombià, tenen entre 28 i 33 anys. «La nostra església es rejoveneix», va dir Mons. Martí Alanís en l'homilia. «Ens porteu consol i una alenada d'alegria i esperança», va manifestar el bisbe que, durant els 26 anys de pontificat, era la primera vegada que ordenava un grup tan nombrós de preveres.

Antoni Mirabet

El cardenal Carles visita colònies de vacances

BARCELONA.— El cardenal arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, va visitar el 17 de juliol dues colònies de vacances organitzades per centres d'esplai del Moviment de centres d'Esplai Cristians de la Fundació Pere Tarrés. Concretament, va visitar la del Centre d'Esplai Sant Esteve de Granollers, que es fa a Avinyonet del Penedès, i la colònia del Centre d'Esplai la Sagrera, a Santa Margarida de Montbui.

C.C.

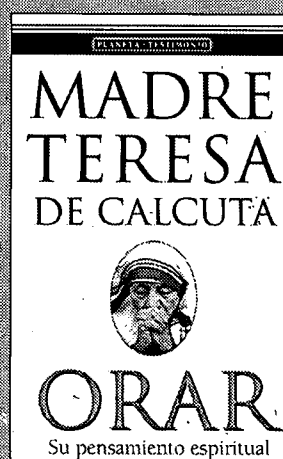
Es contempla de nou l'absis de Sant Llàtzer

BARCELONA.— Com que ja no hi ha l'aparcament que l'amagava, ara es pot contemplar de nou des del carrer l'absis de la capella de Sant Llàtzer, un dels edificis romànics del centre de Barcelona. Hi ha la intenció de convertir-lo en un centre ecumènic dirigit per la comunitat de Sant Egidi de Barcelona, perquè es troba en un barri on conviuen habitants de diferents orígens. Un grup d'alumnes de Can Xatarra —associació que promou tallers per a joves— s'ha encarregat de restaurar aquesta església de la plaça del Pedró, que es va tancar al culte el 1913 i la va adquirir l'Ajuntament fa vint anys.

C.C.

PLANETA + TESTIMONIO

MADRE TERESA DE CALCUTA

El libro de oración más esperado.

El pensamiento espiritual íntimo que da fuerzas a una mujer para llevar a cabo una labor tan ingente.

JOSEP MARIA BALLARÍN

Premio Ramon Llull 1996

Una particular visión de Jesús desde los primeros planos de su Madre.

EDITORIAL PLANETA

Tarragona

«Un Crist desclavat de la creu»

ALTAFULLA.— Martí Royo és escultor i ceramista. No hi va néixer, però de molt menudet que és a Altafulla. De la terra n'ha fet fang, que les seves mans aspres i plenes de creativitat han convertit en art.

El bagatge artístic de Martí Royo es fa notar a museus i al carrer, amb obres de gran envergadura. Recentment, però, ha fet un Sant Crist que llueix al presbiteri de l'església parroquial de Sant Martí.

—A què es deu aquesta aportació?

—El rector d'Altafulla, mossèn Isidre Saludes, va expressar el seu desig de fer una col·lecta per adquirir un Sant Crist, la passada setmana santa. En assabentar-me de la iniciativa em vaig comprometre a fer aquest sant Crist. Com passa sempre, sortosament en aquests casos hi ha molta gent que fa colze a colze, per tal d'aconseguir un conjunt molt digne. Jordi Calvet ha fet la creu de ferro; Joan Valero va realitzar els claus; un joier de Torredembarra, Jordi Borràs, va crear, en plata, la coro-

L'escultor Martí Royo treballant al seu taller.

na d'espines; Enric Barceló va ser l'encairgat de la col·locació de la creu al presbiteri i Josep Maria Gené Duch ha fet el treball informàtic.

—Quines són les característiques del Sant Crist?

—La imatge és de terra cuita, buida per dins, per evitar un pes excessiu, sobre el suport d'una creu de ferro. L'escultura fa 80x80 centímetres, la

pintura és a l'oli i el vestit, policromat amb pa d'or. És una recreació sobre una obra d'art romànic francès exposada al museu Louvre de París. El Crist, doncs, es presenta desclavat de la creu tot i que manté els claus a les seves mans i els peus. Em sedueix molt aquesta imatge plàstica, perquè es projecta a la resurrecció d'un Crist triomfant.

—Martí Royo ja va col·laborar en la restauració del cimbori de l'església d'Altafulla: va fer el vernissat de les teules per tal que aquestes conservessin el seu estil original. Ara, però, ha realitzat i donat desinteressadament una valuosa peça.

—No m'he parat a quantificar el valor del Sant Crist. L'obra respon a un moment artístic inspirat en la mística. Com a artista sempre he sentit una mística a través de la magnitud de la naturalesa. Per a mi, l'art és molt a prop de la mística, intemporal i dimensional. Sóc creient, però no practicant. Si més no, he sentit la necessitat de fer aquest Crist.

—Creus que és bo que l'Església atresori valuoses obres d'art?

—Es tracta d'un patrimoni material

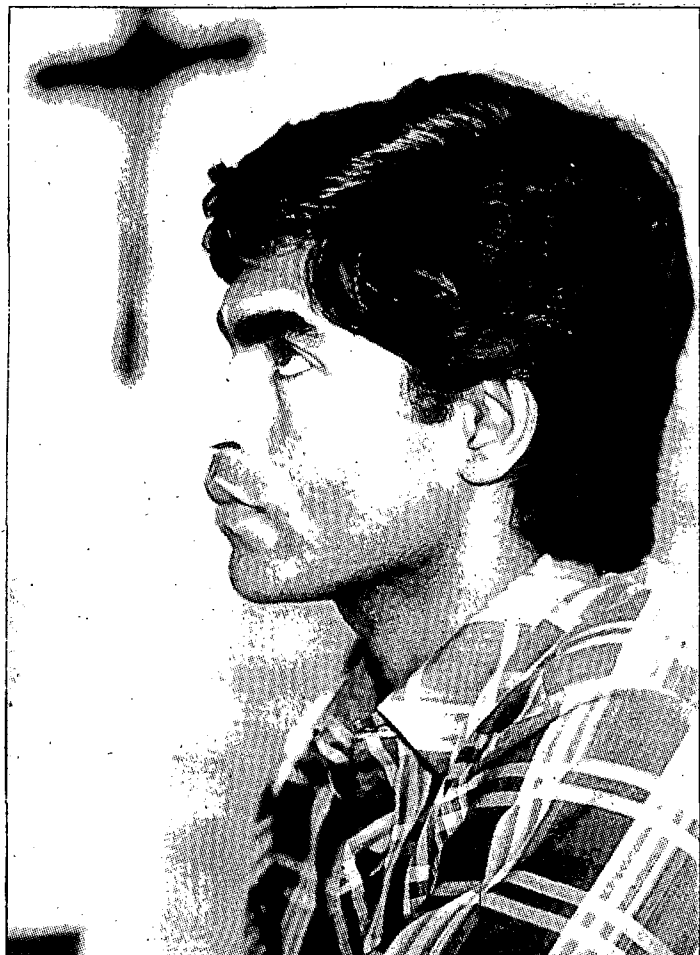
Aquesta entrevista va ser realitzada fa algunes setmanes. A l'hora de publicar-la ens hem vist malauradament sorpresos per la sobtada mort de Martí Royo. Aquest ceramista-escultor que té en exposició permanent les seves obres a diferents museus del país i l'estranger deixa un gran buit a Altafulla, on era molt apreciat.

Martí Royo ha realitzat diverses obres per l'Església i alguna d'elles de forma totalment desinteressada, com el crucifix de què hem parlat, de gran valor artístic. Déu li haurà recompensat ja les seves bones obres a la terra, modelades amb el fang d'aquesta mateixa terra.

que amb tota seguretat, a mans del mercat, desapareixeria. L'Església és la custòdia d'aquest patrimoni públic de la humanitat, provinent de les donacions per expressa voluntat dels fidels. La seva responsabilitat és mantenir-lo.

Joan Boronat

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el Clergat Nadiu és el fruit d'unes Terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de Bisbes i Sacerdots Nadius.

...el Clergat Nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...89.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests Cinc Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

Seminari Sant Josep	IKOT EKPENE (Nigèria)	580 alumnes
Seminari Interdiocesà	Taegu (Corea del Sud)	268 alumnes
Seminari Sant Pau	Tabora (Tanzània)	215 alumnes
Seminari Sant Antoni	Sao Luis do Maranhao (Brasil)	73 alumnes
Seminari Sant Francesc de Sales	Huaraz (Perú)	64 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

- ☐ UNA BECA DE 300.000 PTES. FACILITA 6 ANYS D'ESTUDI
- ☐ MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi
- ☐ UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe, 5
Tel. (93) 270 10 14

43003 TARRAGONA
Pla de Palau, 2
Tel. (977) 23 34 12

25002 LLEIDA
Plaça de Sant Josep
Tel. (973) 26 76 39

17004 GIRONA
C/ Albareda, 15
Tel. (972) 20 32 97

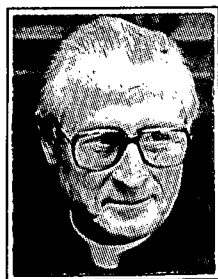
25700 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. (973) 35 00 54

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. (973) 48 06 19

43500 TORTOSA
C/ Cruera, 5
Tel. (977) 44 07 00

08500 VIC
C/ Santa Maria, 1
Tel. (93) 883 26 55

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

La democràcia i els valors

La setmana passada apuntava els perills que veu el Papa per a la consolidació de les democràcies, en no fonamentar-les sobre els valors propis de la naturalesa humana. No ens hem d'acovardir davant la insistència que no hi ha res «natural» en si, o que no es pot parlar de naturalesa, o a negar la possibilitat d'arribar a la veritat de les coses. «Perquè el que resta un cop suprimida la veritat no és sinó decisió nostra i, per tant, arbitrari. Si l'home no reconeix la veritat, es degrada; si les coses només són el resultat d'una decisió, particular o col·lectiva, l'home s'envileix» (Ratzinger). «No cal dir que hi pot haver un esperit de contradicció que ho presenti tot com opinable i justificable.»

El Sant Pare deia el 1991 (*Centesimus annus*),

i ho repetia el 1993 (*Veritatis splendor*): «El totalitarisme neix de la negació de la veritat en sentit objectiu. Si no hi ha una veritat transcendent, obeint la qual assoleix l'home la seva plena identitat, tampoc no hi ha cap principi segur que garanteixi unes relacions justes entre els homes: els interessos de classe, de grup o de nació els contraposen inevitablement els uns als altres. Si no es reconeix la veritat transcendent, triomfa la força del poder, i cadascú tendeix a utilitzar fins a l'extrem els mitjans que disposa per a imposar el propi interès o la pròpia opinió, sense respectar els drets dels altres... Per això, la relació inseparable entre veritat i llibertat —que expressa el vincle essencial entre la saviesa i la voluntat de Déu— té un significat d'una gran importància per a la vida de les persones.»

El benestar o l'èxit personal i la pròpia imatge es paguen ben cars —amb el vist-i-plau del grup d'opinió més en voga—, «a costa de la Veritat». Ratzinger al·ludeix, respecte d'això, a una caricatura de bondat actualment força estesa. «Sota una capa de bondat, la consciència es desvirtua i s'anteposa

(a la consciència) la tolerància, s'evita tot allò que pugui causar enuig i es tria el camí més còmode; és a dir, hom s'escolleix ser bondados a fi de donar una bona imatge.» Mostrar-se bondados no coincideix sempre amb la realització del bé.

El que cal és que els cristians elaborin i enforteixin formes de presència adaptades a la nova situació, a partir de l'autenticitat de la vida cristiana i apuntant vers un influx generós en la cultura. Vet ací com ho diu el Sant Pare: «Davant d'aquestes situacions, els cristians estan cridats a reaccionar amb la força que els ve de l'Evangeli de Jesucrist i del patrimoni il·luminador de la doctrina social de l'Església. Escau sobretot als fidels laics donar compte dels valors humans i cristians en la pràctica democràtica dels pobles, gràcies a una acció educativa intel·ligent i continuada: formar en l'honestetat, en la solidaritat, en l'atenció als més desproveïts, a un estil de vida en què els elements que determinen les eleccions del consum, d'estalvi i d'inversió, siguin la recerca d'allò veritable, del que és bell i del que és bo, així com la comunió amb els altres homes per a un creixement comú.»

Jaume Camprodon

Bisbe de Girona

Salutació als turistes

Pau i bé.

És el «Déu-vos-guard» característic de sant Francesc d'Assís, el germà de la natura: dels ocells, de l'aigua i de les flors, el germà dels homes i del silenci.

Pau i bé. Una salutació ecològica que sembla feta expressa per als dies de vacances. Una salutació

que pren relleu si pot ressonar en un espai de silenci.

El silenci de les paraules. Per ser persones de pau, cal començar tenint pau al cor. El silenci que dóna el descans de l'estiu és un luxe que no es pot deixar perdre. Trencar el tren de paraules que van d'un cantó a l'altre, ben sovint sense dir gran cosa. El silenci de la natura a l'hivern ajuda les plantes a créixer per dins.

El silenci del cor. Saber fer silenci en el cor és un símptoma de saviesa. Temperar el ritme de desitjos atats per reclams publicitaris, per poder situar cada fet en el llarg i en el conjunt de la vida, per posar en ordre l'escala de valors i contemplar amb serenor i amor les persones i les coses, és l'art

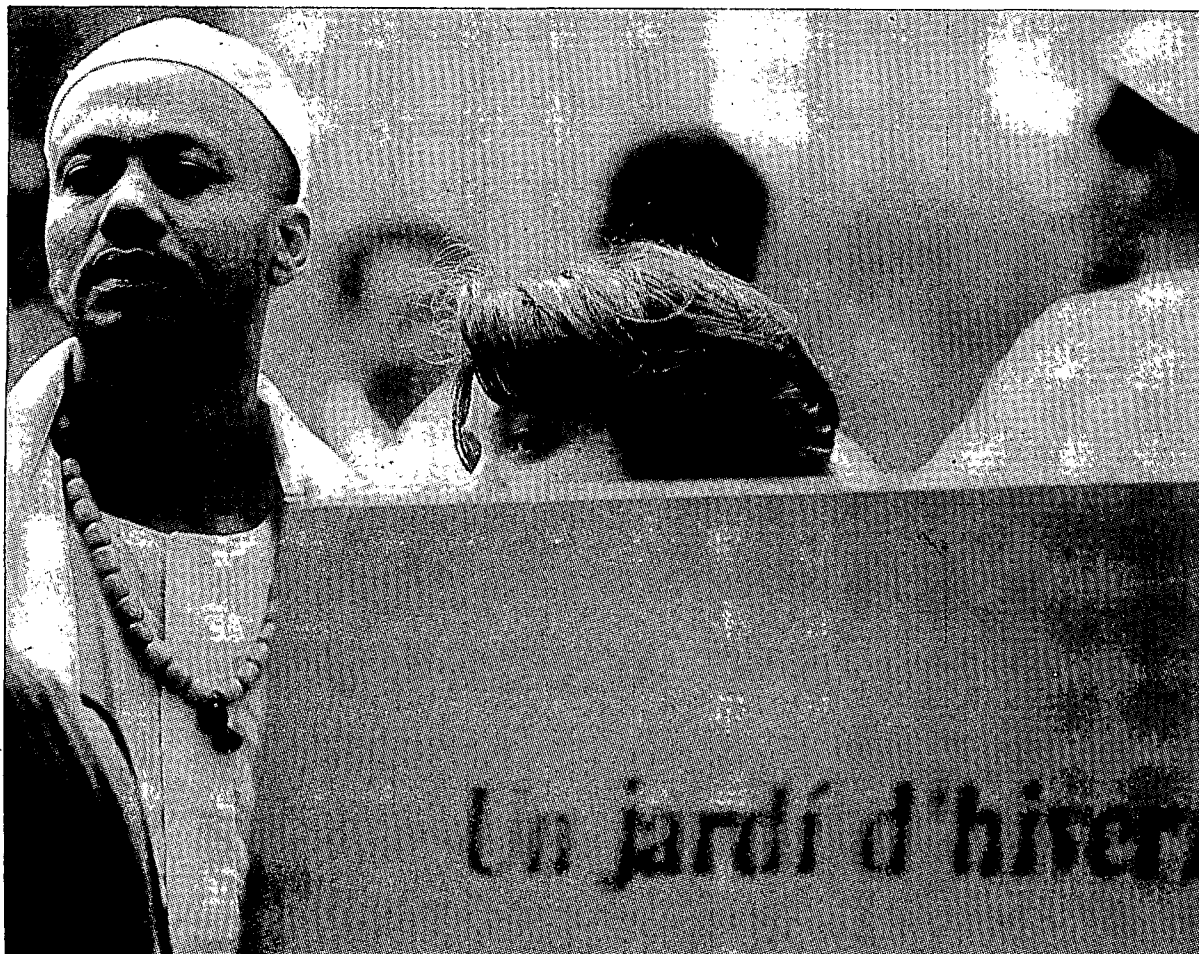
que demana més silenci. Hom retroba llavors el valor de cada cosa.

El silenci obert a Déu. La paraula que portem al cor des del primer alè és que Déu ens estima. És una paraula sagrada, la millor petjada de Déu. El baptisme la va fer ressonar i ens en dóna consciència. Som estimats de Déu perquè estimem també. El silenci obert davant Déu és un acte de reconeixement i de respecte vers aquell que en mi té la primera i tindrà l'última paraula. Un silenci net i acollidor de la paraula que el Senyor vulgui sembrar-hi en el decurs d'aquests dies de repòs, a través d'una lectura i de la contemplació de la vida.

Tres silencis, tres secrets que tant de bo retrobeu durant les vostres vacances.

opinió

Zoom

La foto, extreta del darrer número de la revista Barcelona. Metròpolis Mediterrània, ens planteja el fet que, quan transitem pel guirigall de la Rambla barcelonina —diuen que única en el món— ens adonem que no estem sols, que les més diverses ètnies hi fan acte de presència. I també ens adonem de la necessitat d'aprendre a conviure-hi, sense tancar-nos en nosaltres mateixos, sinó a obrir-nos per conèixer-los i que ens coneguin, i per superar els límits de la simple referència. Que tots tenim coses bones per transmetre i que poden ser acceptades pels altres.

Impromptu

Oriol Camps

Les decisions precipitades

Són aquelles que es prenen sense pensar-les gaire, o sense pensar-les gens. Sigui per un disgust, o per una alegria, per l'èxit d'un amic o familiar, o per un fracàs. Per un fet que afecta personalment o per un fet que afecta la col·lectivitat. Tot pot ser motiu per a una decisió que comporta una ruptura, o un seriós compromís.

I voldríem per a la nostra decisió l'adhesió dels altres, sense pensar en les objeccions que s'hi puguin formular. No tenim present, quan prenem una decisió precipitada, la reacció positiva o negativa que pot provocar.

I moltes vegades és l'endemà que ens adonem de l'error comès i que potser és tard per rectificar perquè l'impacte, positiu o negatiu, ja s'ha produït.

Hauríem de tenir present la filosofia popular que aconsella «consultar-ho amb el coixí» perquè és una gran veritat. Abans de prendre una decisió que pot tenir transcendència, és bo submergir-se en la calma de la nit i esperar que l'alba ens dicti el bon consell.

He dit tot això com a possible qüestió personal. Però és que també pot aplicar-se a les decisions col·lectives que, si són preses en moments de gran dramatisme emocional, poden acabar en trist desengany.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Gènesi d'un fet: les emissores cristianes de ràdio

A França, més de mig milió de persones escolten cada dia una emissora cristiana de ràdio, segons una enquesta feta per l'Institut de Sondeig (CSA). «Aquestes emissores ocupen un espai considerable en el marc radiofònic francès», ha manifestat a *La Croix* el pare Roland Cayrol, director de CSA.

Segons l'enquesta o sondeig, entre els oients que escolten emissores cristianes de ràdio, el 93% les conceptuen interessants i enriquidores. El qualificatiu «avorrit» no és admès en el 85% d'oients. Això indica que la imatge de les emissores ha millorat, comenta el P. Payen, president de la Federació Francesa de Ràdios Cristianes (FFRC).

Entre el 1994 i el 1997, el nombre de persones —creients o no— que coneixen l'existència d'aquestes emissores, ha passat del 24 al 28%. Les dones no

hi són representades exageradament; constitueixen el 51%, que correspon al mateix percentatge de la població. Els joves hi són més presents que la gent gran, donat que endollen l'aparell 84 minuts al dia, mentre que les persones de més de 65 anys l'endollen 78 minuts.

Quins són els programes preferits? Segons l'enquesta, els musicals i els informatius, tant a nivell regional, nacional com internacional. Segueixen els espais culturals i religiosos. Pel que fa al temps, l'audiència més forta és de les 9 del matí fins al migdia. Finalment, a la pregunta: «Per què no escolteu una emissora cristiana?», el 32% dels interrogats responen: «Perquè no hi penso», i un 37% diuen que no els interessen els temes religiosos.

L'enquesta revela el guix d'influència cristiana d'aquest mitjà en les diverses capes socials france-

ses. A les Delegacions de Mitjans de Comunicació de l'Església, s'estudiaran aquests resultats per a futurs plans d'evangelització i de pastoral. «Resta, encara, esbrinar a fons els factors que podrien incidir en l'augment de receptors», ha manifestat el P. Payen.

A Catalunya, les incipients emissores cristianes constaten un increment progressiu d'audiència en aquests darrers temps. Pel que fa a Ràdio Estel «a hores d'ara la seva audiència s'apropa ja als cent mil oients», ha manifestat l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Carles. Amb tot, encara hi ha molt a córrer.

D'antuvi, s'hauria d'aclarir què entenem per emissora d'inspiració cristiana. La COPE, per exemple —finançada per la Conferència Episcopal espanyola—, difon sempre un ideari cristià? Promou els plans anuals de pastoral dissenyats per la mateixa Conferència? No sabem tampoc si algun institut de sondeig ha fet una enquesta semblant a la francesa, per conèixer així el grau d'incidència d'aquest mitjà de comunió eclesial al nostre país. Finalment, a les nostres emissores cristianes de ràdio els manca més suport econòmic per part de la comunitat cristiana, donat que les despeses són molt importants i els ingressos reduïts. Falta més conscienciació del fet, i potser més generositat.

Si un dia podem donar constància d'aquestes inquietuds, en un to àl·tament positiu, serà una bona notícia

Tribuna

Aprendre de la pròpia experiència històrica

Des de finals del segle passat i sobretot a partir dels anys vint del present, el catolicisme va viure a Catalunya un moviment de creixença, de desenvolupament i renovació extraordinari, que el desastre de la Guerra Civil i les seves persistents conseqüències va interrompre i frustrar. De fet, el catolicisme català va experimentar a partir del 1936 una acumulació de dificultats i desfetes: La persecució i l'intent de liquidació del culte religiós durant la República, va ser seguit a la fi de la Guerra, de l'ofec, quan no la pura repressió, de tot d'allò que podia semblar que sorgia de la realitat religiosa del país, és a dir de la realitat catalana. [I aquí convé un incís. El trencament de la continuïtat pròpia fou tan important que és possible pensar que encara avui els costos del complex nacionalcatòlic estan en la rel nutritiva del disens dins de l'Església catalana, ja que aquest està generat per persones que com a característica general pertanyen a la generació dels que ja han complert els cinquanta anys. Aquesta desunió és per tant la manifestació objectiva d'un passat, que en una incomprensible paradoxa, seguidors i contraris tracten com un tema de futur.]

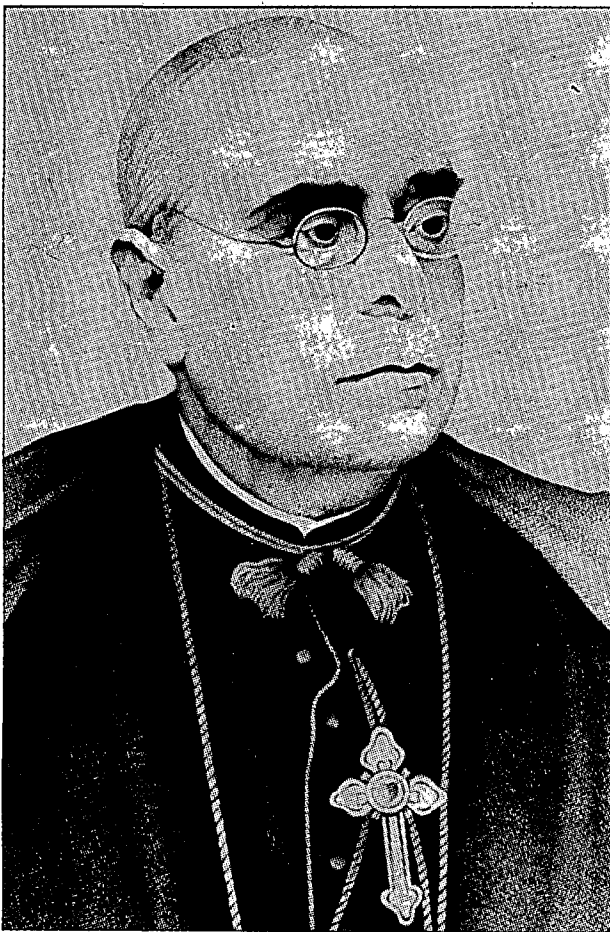
El moviment de renovació del catolicisme català que la Guerra dels Tres anys va interrompre, es caracteritzava per cinc trets essencials: 1. La catalanitat; 2. La romanitat; 3. L'eclosió del laicat; 4. La vocació de lideratge social; 5. L'atenció al signe dels temps, als vents de la història.

ESGLÉSIA CATALANA I ROMANA

La catalanitat és conseqüència de la rel popular del fet cristià. Per això fou una catalanitat ben adaptada al seu temps, a les seves realitats socials i culturals, gens poruga, ni mimètica de la dinàmica del pensament no cristià de l'època. El doctor Masnou resumeix perfectament en *El problema català* la lectura històrica del posicionament catòlic: «L'Església és mil anys més vella que Catalunya, l'ha vist néixer i l'ha forjat en el seu origen i desenvolupament nacional. I després, amb la pèrdua de l'estat, ha estat l'única institució nacional que ens ha quedat que per la seva particular naturalesa té una projecció mundial. Per això, Catalunya pot "fallar-li" a l'Església, com va succeir el 1936, però l'Església no pot fer el mateix amb aquest país, perquè som encara, és massa fràgil culturalment i nacionalment.»

La romanitat, en el sentit de la fidelitat a Roma i el seguiment de la línia papal va ser un altre tret dominant. Els exemples en aquest sentit en relació a Lleó XIII i Pius XI ho constaten. Cal dir que ambdós, però especialment el primer d'ells, no varen ser papes gaire populars, en el seu temps i dins de la mateixa Església. ¿Cal recordar les misses per la conversió de Lleó XIII? Ells, els nostres predecessors, catòlics

catalans, «varen llegir» el seu temps i varen saber veure el que hi havia de positiu en el papat de l'època. Per altra part, era ben lògic —ho continua sent— en el pla de les estratègies humanes que l'Església d'un petit país sense estat, cerqués per definició la bona relació amb Roma. En aquest sentit no puc negar que sempre m'ha sorprès que molts que celebren el realisme de Pujol, la seva voluntat fèrria d'incidir i decidir a Madrid, mani qui mani, en lloc de sortir al balcó i proclamar la independència, interpretin la relació amb Roma en els termes maximalistes que rebutgen en el pla polític. Roma pot —és un fet— prescindir de

Torras i Bages.

l'Església catalana, qui no pot prescindir de Roma som nosaltres. Aquesta realitat es diu en primer terme fidelitat al primat de Pere i secundàriament realisme històric.

LAICAT I LIDERATGE SOCIAL

La tercera característica d'aquell període fou l'eclosió del laicat. Aquest desenvolupament fou tan important, que en el període posterior a la Guerra una part d'aquelles persones, encara pogueren prestar servei malgrat la doble desfeta, com a Església i com a país. Són deutors d'aquell període els tercers ordes de benedictins i franciscans; l'obra dels Exercicis espirituals, *El Matí*, les Congregacions Marianes, Congrés Litúrgic de Montserrat, l'Acció catòlica i sobretot la Federació de Joves Cristians de Catalunya, el moviment més original, més específic de la realitat

catalana, i el que assolí un desenvolupament més important. El paper dels homes de la FJCC, i després de la FCC en la vida del país, més enllà de l'àmbit eclesial, està per escriure. És una d'aquelles grans aportacions que encara no han tingut el reconeixement proporcional a la seva vàlua. De fet, la seva aportació, la seva metodologia, malgrat el temps transcorregut, continuen sent en últim terme ben vàlides, perquè no feien altra cosa que adaptar a les circumstàncies dels temps la metodologia per arrelar i fer créixer la fe. L'únic però —si és que n'hi ha— seria el no haver fet un esforç més gran per donar a conèixer avui la seva existència, per obrir portes que fessin possible, junt amb la permanència de l'experiència, la necessària continuïtat generacional: quanta gent, jove i gran no podria aprofitar ara mateix la realitat d'aquell treball?

Una característica essencial d'aquells temps, en certs sentits més difícils que els actuals, fou el lideratge social de personalitats del camp catòlic. No es tracta ara de repetir una llarga llista de noms, sinó recordar una evidència: les tres primeres dècades del segle varen estar farcides de gent que a escala nacional o en un nivell més modest, assenyalaren fites i indicaren la forma d'arribar-hi amb resultats, que això i no altra cosa és el lideratge. A partir de Torras i Bages, noms com Collell, Pare Palau, Pare Casanoves, Vidal i Barraquer, Pla i Daniel, Cardóo, Bonet, Batlle, Lluís Carrera, Pare Vallet, Miquel d'Esplugues, etc., entre el clergat, i els de Carrasco Formiguera, Galí, Sales, Coll i Alentorn, Maspons Anglasell, Fèlix Millet, Pere Tarrés, Roca i Cavall, etc., entre els laics serveixen per exemplificar la multiplicitat, diversitat i capacitat de servei nacional des d'una perspectiva fortament arrelada en el testimoni cristià. Productors intel·lectuals, renovadors de l'Església, organitzadors socials, formadors, agitadors, dirigents polítics i socials: propagadors, tots sense complexos de predicar el Crist des de l'Església. I que bé ens aniria avui tenir en plena activitat gent tan decidida i plena de valor! Gent pendent de mirar, i actuar cap enfora, de complir amb el mandat de proclamar la Boïa Nova. Perquè sense lideratges visibles la propagació és molt difícil.

Finalment, l'atenció al signe dels temps, als vents de la història. Una actitud entesa no com a renúncia als fonaments de la fe, sinó centrada en la forma d'encarnar-la més en el món. En termes laics diríem que mantenien intocables els principis, i alhora feien un esforç extraordinari per adequar l'estratègia, la tàctica i la capacitat de comunicar. Més o menys a l'inrevés del que avui em sembla apreciar: un debat inacabable sobre elements de principi, sobre fonaments, una gran capacitat per posar de relleu la desunió, i una gran mancança en la capacitat per introduir-se en el món des de la pròpia coherència catòlica. Imagino que tot va lligat.

Afirmació nacional adaptada a la realitat social del nostre temps, comunió amb Roma peti qui peti, rellançament dels laics, vocació i ambició legítima de liderar moviments i estats d'opinió generals, atenció a la projecció exterior, al com fer arribar la paraula i el testimoni, són cinc eixos que demanen a crits un programa que els assumeixi, i que assentats sobre el fonament, que avui és més necessari que mai, d'un aprofundiment de la dimensió espiritual continuen sent una resposta necessària per a l'Església catalana.

Josep Miró i Ardèvol

Equips de Pastoral Política i Comunicació

Cartes del lector

□ Dimitir com a pare

Sr. Director,

Les societats occidentals s'enfronten a un greu problema: l'absència de paternitat i de referents masculins, tant pel que fa a la família com a l'educació dels fills. És possible que altres fenòmens ocupin més atenció, sense adonar-nos del paper que comporta l'enfonsament de la paternitat com a mancança en l'educació de molts nens.

No estic d'acord amb la sospita generalitzada sobre els homes, als quals es titlla, automàticament, d'autoritaris, competitius, violents, irresponsables i apàtics.

Fa uns mesos es va celebrar a Madrid un Simposi Internacional sobre *Educació i família, nous reptes del canvi social*. El seu president, Aquilino Polaino, catedràtic de psiquiatria d'aquesta universitat, va desenvolupar un dels temes de màxim interès: «La síndrome del pare absent». El definia com aquell que viu a la mateixa llar que els seus fills, però els dedica un mínim d'atenció; l'home fugisser i passiu —que és molt poc temps a casa— i que delega totes les funcions paternals en la dona; aquell que genera una atmosfera impenetrable al seu entorn, fins al punt d'obstruir qualsevol possibilitat de comunicació; una persona incapaç de mostrar i compartir manifestaci-

ons d'afecte, tendresa i delicadesa; el que creu que ser pare és únicament un fenomen extern que es redueix a l'«avituallament» de la família. Amb tot això, aquests fills s'eduquen insegurs, tristos, ressentits i assedegats de la seguretat que el pare sempre ha proporcionat.

No volem prescindir de models masculins, no podem, aquesta és la nostra naturalesa. La família és una organització complexa, vital, on cada vegada es veu més necessària la col·laboració entre l'home i la dona.

NÚRIA OMS SERRA
Barcelona

□ Democratitzar l'Església

Sr. Director,

Voldria contestar la senyora Mariona Solé i Cañellas que va escriure un article a *Solc* i que *Catalunya Cristiana* va reproduir en la secció de «Retalls» sobre la democratització de l'Església i fer-li una reflexió en forma de preguntes.

Què és per a vostè l'Església? Qui la va instituir? Quina és la seva missió al món? Es pot democratitzar l'Església?

Per a mi, l'Església és més, molt més, que la suma dels seus membres. L'Església no és nostra, és de Crist. Ell la va instituir. La seva missió és salvar la humanitat, perquè ella sola no es pot salvar, necessita de la gràcia de Déu. I Crist ens deixa l'Església i l'Esperit Sant perquè ens ajudin a salvar-nos. Aquesta Església es pot democratitzar? Una altra cosa es parlar de democratitzar l'estructura humana de l'Església. És obvi que els cristians hem de ser més conseqüents amb la fe. Això, fins i tot, ho va dir Gandhi: «Si els cristians fossin més conseqüents amb la fe, no hi hauria hindús a l'Índia.» Si els cristians fóssim i féssim el que vostè diu en l'article, l'Església no seria més democràtica, seria més rica, més plena i nosaltres seríem més bons cristians.

XAVIER MILLET TUSELL
Barcelona

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportú i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Avui (22-VII-97)

Política i pedagogia

En aquesta última setmana s'ha sentit dir moltes vegades una frase que sembla incontestable, però que segurament necessita matisos: «Els polítics han d'escoltar el clamor del poble.» Evidentment, la frase sembla indiscutible. La democràcia és el govern del poble. Els polítics governen per delegació del poble. Per tant, els polítics, a l'hora d'actuar, han d'escoltar les demandes concretes dels qui els han elegit i fer-los cas, perquè en definitiva són els seus representants. Quan el poble parla, els polítics han de prendre nota.

Indiscutible, potser sí, però matisable. A partir d'aquesta afirmació —«els polítics han d'escoltar el clamor del poble», entenent que «escoltar» és sinònim d'obeir— podríem arribar a una determinada perversió del sistema democràtic: En aquesta perversió, el polític seria una mena de gestor, de gerent, que escoltaria les demandes variables del client i les aniria portant a terme el millor que pogués. (...)

Però, sense negar que el poble és el qui mana i per tant a qui s'ha d'escoltar, hi ha una altra manera de fer política en una democràcia. El polític pot ser també una persona amb conviccions profundes, que té el seu propi mo-

del i la seva pròpia idea de com s'han de solucionar els problemes i ho proposa a la societat, amb la intenció de convèncer. Si la societat no ho vol, si la societat en prefereix unes altres, aquest polític no canviarà les seves conviccions per adaptar-les a la demanda, sinó que en qualsevol cas buscarà millors arguments per convèncer. (...) Escolta el poble, però no l'obeeix automàticament, sinó que intenta sintonitzar les dues veus.

(...) Quan aquestes setmanes s'ha dit tantes vegades que «els polítics han d'escoltar el clamor del poble» això no ha estat sempre acompanyat d'aquesta valoració del component pedagògic de la política. De la política que fan els polítics i de la política que fan els mitjans de comunicació. Quan han aparegut crits i pancartes a favor de la pena de mort en les manifestacions contra els crims d'ETA, quan algunes manifestacions han derivat en caceres de bruixes, ha fallat el component pedagògic. No sé si tots plegats, polítics i mitjans de comunicació, en aquesta última setmana hem estat gaire disposats a fer pedagogia. (...)

S'ha convertit en un lloc comú dir a través de les manifestacions de la setmana passada, el poble ha parlat clar i ara els polítics han de prendre nota. És tan clar que s'ha parlat clar? A la contra, sí. Contra ETA i contra l'assassinat i contra el terrorisme, s'ha parlat clarís-

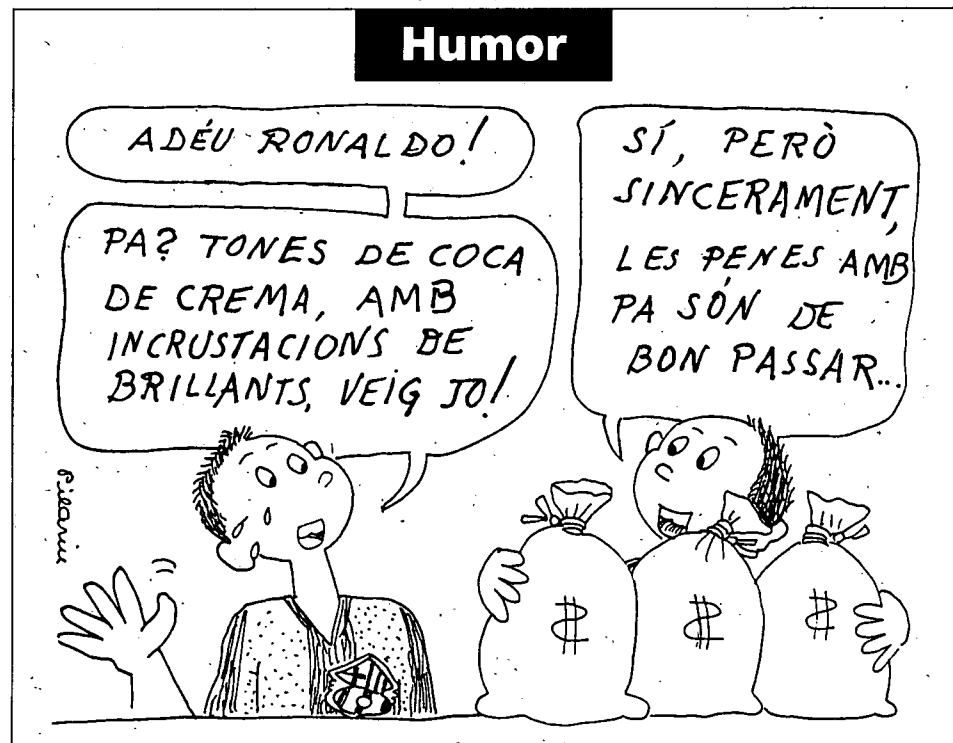
sim. Però una manifestació és sempre contra alguna cosa i a favor d'una altra. Al marge dels grans principis humanitaris, està clar a favor de què, de quines polítiques, de quines accions, eren les manifestacions? Està clar que tots els que hi anaven estaven d'acord sobre aquestes polítiques? Personalment, en tinc dubtes. Tinc dubtes sobre si polítics i periodistes n'hem sabut prou, de complir la nostra funció pedagògica, o ens hem limitat massa a deixar sense cap contrapunt l'efusió sentimental —repeteix: lògica i legítima— que

provoca un crim inacceptable, indefensable i vergonyós. En un enterrament la sentimentalitat i el dolor són el que manen. En política, això s'ha de complementar amb la racionalitat. Les manifestacions potser van quedar massa a la primera banda, la de la resposta primària, més escalfada que no pas conduïda per part de polítics i mitjans de comunicació. Per anar cap a la segona banda, la de la racionalitat i la unitat d'acció més enllà de la unitat de reacció, hi haurien faltat unes gotes de pedagogia.

■ Vicenç Villatoro
Escriptor i periodista

Retalls

Humor

església en el món

Perú

L'Església rebutja i critica la política de Fujimori

■ La destitució de tres magistrats posa en dubte el contingut democràtic de les decisions presidencials

LIMA.— L'arquebisbe de Lima, Augusto Vargas Alzamora, ha criticat amb contundència la destitució de tres jutges del Tribunal de Garanties Constitucionals que es van mostrar contraris a la reforma de la Constitució proposada pel president Alberto Fujimori. Amb aquest canvi, Fujimori pretén obrir-se camí cap a la seva pròpia successió en les eleccions del 2000.

L'ambient de crisi política que viu el Perú és un sentiment compartit per totes les instàncies del país. Així, també l'Església peruana, encapçalada per l'arquebisbe de Lima, Augusto Vargas Alzamora, ha mostrat el seu descontentament davant la destitució de tres membres del Tribunal de Garanties Constitucionals. Els magistrats es van negar a acceptar les modificacions que va introduir Fujimori a la Constitució amb l'objectiu d'assegurar-se la seva pròpia reelecció en les presidencials del 2000. El prelat ha acusat a la majoria en el Congrés de «donar un mal exemple» al país, ja que va donar el seu vistiplau a la demanda presentada per Fujimori contra els tres magistrats. Segons Augusto Vargas, «és una vergonya que s'exigeixi al poble acatar les lleis, quan els legisladors no les respecten». La crisi s'ha agreujat des que la setmana passada va dimitir el ministre d'Afers Estrangers, Francisco Tudela, i va ser destituït Tomàs Castillo Meza, que ocupava la cartera de Defensa.

L'arquebisbe de Lima no es mostra preocupat per les conseqüències de les seves declaracions i afirma que continuarà defensant al poble peruà, ja que tothom té por de parlar.

(APIC)

Alberto Fujimori rep moltes crítiques des de diferents sectors de la societat peruana.

França

Jean-Marie Domenach, director de la revista «Esprit», mor als 75 anys

PARÍS.— L'intel·lectual francès i director de la revista *Esprit*, Jean-Marie Domenach, va morir d'un atac cardíac el 10 de juliol passat. Ja de ben jove, Domenach va professar la seva adhesió espiritual al catolicisme, en la mesura que va trobar en l'Evangelí la justícia que cercava i va ser hereu del «cristianisme social».

Catòlic als 19 anys, quan França es trobava ocupada per les tropes de l'Alemanya nazi, Jean-Marie Domenach mai no va amagar-se de les seves creences. La seva personalitat, sempre a la recerca de la justícia, li va fer denunciar el colonialisme en plena guerra d'Algèria o el marxisme quan aquest encara fruïa de prestigi.

De formació jesuítica i lector de Péguy, Jean-Marie Domenach va ocupar el càrrec de director d'*Esprit* del 1956 al 1978. Des de les pàgines d'aquesta publicació, Domenach va mostrar la seva decepció per la poca maduresa de la societat francesa davant el

Jean-Marie Domenach.

debat i per la manca d'una cultura humanista. La seva lluita es va centrar a portar a terme «el cristianisme social», a partir de la fórmula «cap reialme sense justícia». Recentment, Jean-Marie Domenach havia publicat el llibre *Regarder la France* («Mirar França»). La seva primera obra va ser *Le Retour du tragique*, on l'escriptor feia el diagnòstic d'una societat atrapada en el repte de la modernitat, de la incertesa dels fonaments i en la necessitat de donar forma a aquesta mateixa incertesa.

Michel Crépu (*La Croix*)

Vaticà

El Papa comença les seves vacances a Castelgandolfo

ROMA.— Després de passar uns dies de descans a les Combes, vall d'Aosta, el Papa ha començat un altre període de vacances a Castelgandolfo. Joan Pau II es va acomiadar del bisbe de la diòcesi d'Aosta i de les diverses autoritats en el transcurs d'una breu cerimònia, i va viatjar en helicòpter fins a Roma. El diumenge 20 de juliol va anar a la seva nova residència d'estiu, des d'on va dirigir-se als fidels i va compartir l'oració de l'Àngelus.

En el marc d'aquesta celebració, el Papa va tenir unes paraules de record per a totes les víctimes de les inundacions que afecten diverses ciutats de l'Europa central. Joan Pau va dir que mitjançant el cor i les oracions «els cristians ens unim amb tots aquells que encara pateixen les riuades». Precisament Polònia, país natal de Joan Pau II, és un dels països més afectats per les persistents pluges que han augmentat el cabdal dels rius i han provocat el seu desbordament.

C.C.

AUSTRÀLIA.— L'Església unificada ha demanat al govern australià que presenti disculpes oficials als aborígens per la seva responsabilitat en els segrestos sistemàtics d'infants aborígens. Aquesta pràctica il·legal va ser realitzada impunitament al llarg de tot el segle passat i fins a mitjans d'aquest, tant pel mateix govern com per algunes institucions eclesiàstiques. La negativa governamental a reconèixer la seva implicació en aquest afer, fa més difícil el procés de reconciliació entre els australians aborígens i els que no ho són. (APIC)

ALEMANYA.— Els protestants i catòlics-romans tenen previst celebrar un acte ecumènic conjunt de cara al 2003, que inclourà una Eucaristia comuna per a tots els cristians de les dues confessions. Segons els organitzadors, des de les dues confessions es viu amb dolor la separació cristiana a la taula del Senyor. (APIC)

Espanya

Càritas espanyola denuncia la fam que pateix la població de Corea del Nord

■ Uns sis milions de coreans poden morir a causa d'insuficiència alimentària

MADRID.— Càritas espanyola ha emès en un comunicat urgent sobre la greu situació de fam que pateixen la majoria dels vint-i-quatre milions de coreans. La terrible crisi alimentària que viu Corea des del 1990, quan el règim comunista de Pyongyang va introduir la política agrícola d'autosuficiència, s'ha vist agreujada arran de les inundacions que han afectat el país els últims dos anys. Al marge d'aquesta crisi, cal afegir els enfrontaments armats que tenen lloc al límit fronterer entre les dues Corees.

Càritas espanyola s'ha fet ressò de la fam que pateix Corea del Nord. A través d'un comunicat, aquesta associació ha volgut sensibilitzar la societat espanyola de la greu fam que colpeja la pràctica totalitat de la població nord-coreana. Des de fa dos anys, vint-i-quatre milions de nord-coreans malviuen en una situació d'extrema pobresa. Els aiguats de 1995 i 1996 junt amb la mala gestió agrícola, basada en una política d'autosuficiència, han causat estralls en l'agricultura del país —que ha vist caure en picat la seva producció alimentària. A principis dels 90, el règim comunista de Pyongyang va po-

sar en marxa un sistema d'explotació agrícola que potencia l'autosuficiència. Els resultats han estat nefastos.

Un dels col·lectius més afectats per la penúria d'aliments és el dels infants. Segons Càritas, uns vuitanta mil nens i nenes són víctimes de la malnutrició i fonts nord-americanes calculen que al voltant d'uns sis milions de persones podran morir de fam, si no milloren les condicions alimentàries.

Malgrat que Càritas manté la seva presència al país i ha realitzat diverses tasques humanitàries d'urgència, des de l'associació es demana una major implicació internacional. (SIC)

El XII Congrés nacional d'arxivers eclesiàstics analitzarà les visites pastorals dels bisbes

SEVILLA.— Del 15 al 20 de setembre se celebrarà a San Juan de Aznalfarache, el XII Congrés Nacional d'Arxivers Eclesiàstics, sota el lema «La documentació dels arxius eclesiàstics sobre les visites pastorals dels bisbes». La trobada, que reunirà unes cent cinquanta persones, té com a objectiu analitzar i donar a conèixer documentació que es troba guardada en els fons de les diferents diòcesis de l'Estat espanyol.

La dotzena edició del Congrés Nacional d'Arxivers Eclesiàstics, organitzat per l'Associació Nacional d'Arxivers de l'Església, centrarà els seus treballs en la documentació sobre visites pastorals dels bisbes. En el transcurs de nou sessions, els gairebé cent cinquanta assistents —entre arxivers, llicenciats, professors universitaris i investigadors interessats en la història de l'Església— intercanviaran punts de vista i coneixements sobre la temàtica del congrés.

Es preveu que la inauguració la farà el bisbe de Sevilla, Carlos Amigo Vallejo. A més, també hi seran presents el bisbe de Lleó i president de la Comissió Episcopal del Patrimoni Artístic de l'Església, Antonio Vilaplana Molina, i el president de l'Associació Nacional d'Arxivers, Josep Maria Martí Bonet. Paral·lelament a les jornades d'estudi, el programa d'actes inclou un seguit d'activitats complementàries, com ara visites a edificis històrics de la ciutat.

Paloma Cervilla

L'exclusió social i la pacificació, objectius del bisbat de Bilbao

BILBAO.— El Consell Pastoral Diocesà (CPD) de Bilbao ha acordat que les principals línies d'actuació del proper pla diocesà de l'Església de Biscaia siguin la lluita contra l'exclusió social i les activitats a favor de la pacificació. Aquests dos aspectes han estat detectats pel CPD bilbaí després de portar a terme un estudi sobre la realitat de la diòcesi.

Durant el diàleg entre els diferents membres d'aquest organisme diocesà, es va establir que l'exclusió social —que inclou l'atur, la marginació, el Tercer Món i la pacificació— sigui tractada des de l'Evangeli. En aquest sentit, es pretén donar resposta a aquestes necessitats mitjançant la conversió, els estils de presència, les actituds d'acollida, la promoció de compromisos al servei de la justícia i la pau i el desenvolupament des de la fe. (SIC)

MADRID.— L'associació Edad de Oro-Mensajeros de la Paz ha posat en funcionament un servei de misses per Internet. Donat que hi ha un nombre important de persones majors de 65 anys que estan connectades a Internet, aquesta associació va demanar als bisbes emèrits de l'Estat espanyol si volien participar en el projecte. El primer a fer-ho va ser el de Toledo, Marcelo González, que va oficialitzar la seva primera missa *on line*. L'adreça és www.mensajeros-de-la-paz@tsai.es. (SIC)

OSCA.— Els frares mercedaris de la província d'Aragó han organitzat un any més els camps de treball d'estiu per a joves que volen participar en la pastoral penitenciària. Una vegada més, l'experiència s'ha fet en dues presons de Barcelona: la Model i la de Joves. Entre els dies 6 i 18 de juliol, els mercedaris han preparat tallers i cursos sobre pastoral penitenciària i han donat a conèixer als joves participants la realitat diària dels joves que es troben complint condemna. (SIC)

**Des de 8.000 ptes. al mes
instal·li la seva calefacció a
l'estiu i pagarà a l'hivern**

NOVETAT LA CALEFACCIÓ CENTRAL SENSE CALDERA

TECC

LA PRIMERA CALEFACCIÓ CENTRAL
ELÈCTRICA DE BAIX CONSUM

CALOR CONFORTABLE

Silenciosa, no resseca l'aire, regula la temperatura amb termostats individuals.

CALOR ECONÒMICA

A més del seu consum reduït, la seva capacitat acumulativa manté durant molta estona la calor sense despeses d'electricitat.

CALOR FÀCIL

No cal instal·lació especial, sense obres, ni manteniment, només un endoll de 10A.

CALOR SEGURA

Controlada gràcies a un dispositiu electrònic, garantia durant 10 anys.
<http://www.virtual.es/tecc>

TELÈFON D'INFORMACIÓ: 902 10 37 88
TECC. Ap. de correus, 50 - 08812 Les Roquetes (Barcelona)

La iniciació cristiana (6)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

No és fàcil però és necessari

En començar aquesta sèrie de reflexions pastorals sobre la situació de la iniciació cristiana en els nostres dies fem notar que calia un esforç conjunt des de diverses perspectives. El que hem anat dient en aquests articles ho demostra a bastament. A mesura que ens anem convençant fins a quin punt cal una «nova evangelització» ens convencem també que l'etapa en què, fins al dia d'avui, els pares majoritàriament porten els seus fills a la catequesi ha de ser objecte d'una intensa renovació en molts sentits.

És veritat, d'una banda, que en força casos la primera comunió dels infants és un temps fort i propici per a l'apropament i el retorn de persones adultes —els pares— a la vida de la comunitat cristiana. Però és inútil negar que també en força casos —en més?— la primera comunió dels infants és un fet que resta sense demà, un moment festiu que la família organitza sense cap propòsit d'integració més profunda de l'infant i de la família mateixa en l'assemblea

dominical. Per molt trist que això sigui no podem deixar de constatar-ho com una mostra clara de pèrdua de sentit del que és l'Eucaristia en l'Església. Si en volem una confirmació dramàtica, la tenim en les «primeres comunions pel civil»: l'infant porta vestit nou, li fan obsequis, fotografies, banquet... però no participa en cap Eucaristia!

És necessari, doncs, encara que difícil, trobar nous camins, nous mètodes, i potser sobretot nou impuls i nou entusiasme. Qui sap quantes idees sorgeixen quan ens plantejem aquests temes! Però cal estar alerta: difícilment s'avança en la solució dels problemes quan les iniciatives es dispersen. Les reflexions d'aquests articles no pretenen directament res més que ajudar a pensar.

Un altre nom, un altre concepte

Diuen que el nom no fa la cosa, però si es vol fer una altra cosa cal també expressar-ho amb un altre nom. Aplicant això al nostre tema, crec que cal preguntar-nos: ¿què volem fer? Quan responem que «volem fer la catequesi

per la primera comunió» estem transmetent inevitablement una imatge «puntual» de la catequesi; és una expressió vàlida en el plantejament de sant Pius X, quan el principi era que la catequesi dels infants ocupava un temps més prolongat que la preparació per començar a combregar. Considero, per tant, que la resposta habitual s'hauria de repensar, perquè el que de fet intentem és més ample que la preparació estricta a la primera comunió. M'atreveixo a proposar aquesta expressió com a més aproximada i suggerent: «Volem que l'infant faci el cicle bàsic (o el primer cicle) de formació cristiana.» Aquesta frase suggereix que un cristià s'ha de formar com a tal i suggereix també que hi ha uns elements bàsics que cal assegurar en la formació d'un cristià. Hom passa d'un plantejament més individual —aquest infant vol fer la primera comunió— a un altre més eclesial: l'Església es disposa a formar un cristià tal com ella sap que cal fer-ho.

Potser aquesta formulació tingui un so massa escolar. Cal explicar-ho. La formació del cristià es fa pel catecume-

nat, i aquest comporta un ensenyament, juntament amb altres aspectes. És un greu error pensar que la catequesi no ha de tenir una part important d'ensenyament de continguts doctrinals. Quan diem que ha de ser una experiència que porti a la fe no exclouem —al contrari, cal incloure necessàriament— l'objecte de la fe, la transmissió de la fe de l'Església.

Una altra objecció podria ser la manca de referència explícita a l'eucaristia. Però, en canvi, és important deixar clar que pertany a la formació bàsica d'un cristià la participació a l'eucaristia. En la mateixa línia sacramental, la fórmula proposada afavoreix presentar més harmònicament la confirmació i la penitència. Pertany a la formació bàsica d'un cristià saber que el baptisme ha de ser segellat amb el do de l'Esperit Sant, i també saber que el perdó de Déu és ofert als cristians que es penedeixen d'haver desobeït la seva Paraula.

Un perill freqüent i fàcil que cal evitar en tot aquest tema és el de retardar progressivament el començament de la formació bàsica (o, tal com diem ara, retardar la primera comunió). Per què hauria de convenir retardar a un infant l'anunci que Déu és el seu Pare? Tractarem aquest punt en el proper i darrer article sobre el tema, si Déu vol.

La Bíblia a l'abast

L'estil del cristià

(Ef 4:17.20-24)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

El cristià com a contrast

«Us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans» (v. 17a). Sant Pau es dirigeix a cristians procedents del paganisme. S'han deixat guanyar per Crist i han decidit seguir-lo. Aquesta opció —aquesta conversió, en el sentit més genuí del mot— té la seva exigència. El cristià cal que sigui tota una altra cosa del que era abans. L'Apòstol, adonant-se segurament que els seus efesis no sempre es comportaven així, treu tota la seva autoritat, la que li correspon com a apòstol del Senyor —«us dic, i insisteixo en el Senyor»— i els comina a demostrar amb el seu capteniment que ja no són com els pagans. Més aviat n'han de ser un contrast. Perquè, a diferència d'ells, el cristià sí que es guia per criteris que valen (v. 17b). En els versicles 18-19 —que la lectura litúrgica omet— se'ns diuen quins són aquests criteris sense valor per als cristians i que són la norma de vida dels pagans. L'estil de vida del cristià té un altre fonament: és el Crist. «Però el Crist, tal com vosaltres heu après, no és res de tot això» (v. 20). El grec original té mol-

ta força: *Vosaltres, però, no heu après així el Crist*. Aprendre el Crist! «Adquirir la coneixença, la pràctica... d'alguna cosa» amb l'estudi, l'atenció», com diu el diccionari. Fer-se seu Jesucrist, entrar-hi a fons, implantar-lo en la pròpia vida de tal manera que la vida del cristià quedi amarada de l'estil de Jesús. L'Apòstol ironitza: «Si és que l'heu escoltat, i heu estat instruïts en Ell, segons la veritat que hi ha en Jesús» (v. 21 en la versió més a la lletra). O és que potser els efesis no han après, no han estudiat existencialment la vida i l'obra de Jesús? Com ha estat, per altra part, el nostre aprenentatge de Jesús? Quina mena de cristians som? Aquesta és l'única vegada en tota l'epístola que sant Pau utilitza el nom de Jesús tot sol, sense l'afegitó del Crist. És molt possible que vulgui cridar l'atenció dels seus interlocutors sobre la necessitat d'imitar el capteniment —l'estil de vida— del Jesús històric, marcat per la fe i la confiança envers el Pare i per la humilitat de la creu. En contrast amb els platxeris dels pagans, l'austeritat i l'entrega de Jesús al voler de Déu, han de ser la norma de vida dels seus seguidors.

En els versicles següents, sant Pau fa servir un llenguatge catecumenal, de catequesi baptismal. Comença pel que en podríem dir la part negativa de la conversió. El cristià és algú que, havent descobert Jesucrist, s'ha girat en rodó referent al seu món i a l'estil de vida que hi duia, i hi ha trencat definitivament. Si el cristià ha après de debò Jesucrist, no pot seguir contemporitzant amb el seu pretèrit estil de vida. «Despulleu-vos d'aquesta naturalesa envellida —literalment l'home vell—: els desigs que la sedueixen la porten a la seva pròpia destrucció» (v. 22b). L'home vell és l'home natural, pecador i culpable, com fou l'ancestral Adam, dominat per les cobejances i la seducció del mal (Cf. Rm 6:6s.).

El trencament amb l'home vell no és res més que el primer pas, necessari però transitori de la conversió. El qui es gira en rodó sobre la seva marxa, trenca amb el passat, però es troba necessàriament encarat a l'esdevenidor. Si el passat fou Adam i el seu estil, l'esdevenidor que s'obre al pas del convertit, és Jesucrist, l'home nou. Així l'Apòstol que exhorta els seus a *aprendre* Jesucrist, ara els animarà a *revestir-se* de Crist.

«Revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat de la veritat» (v. 24 en versió més literal). L'home nou, Jesucrist, al qual el cristià ha estat empeltat pel baptisme, no és obra dels homes sinó de la justícia i la veritat de Déu. Amb el baptisme, el cristià esdevé de debò un home nou, regenerat per l'aigua i la paraula, la mort-resurrecció de Jesucrist, i animat i empès per l'alè —l'Esperit— de Déu. Per això l'Apòstol ens urgeix: «Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar» (v. 23). A l'horitzó de l'home nou —el cristià— hi ha Jesucrist, que ha d'emplenar tota la vida amb la seva llum i la manera de pensar. Per això el seu capteniment, no és un afer simplement personal, intimista, sinó que té també una implicació social. «No us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home vell i de les seves obres, i us heu revestit de l'home nou, que es va renovant a imatge del seu creador i avança cap al ple coneixement. Des d'ara ja no hi ha grec ni jueu, circumcís ni incircumcís, bàrbar ni escita, esclau ni lliure; només hi ha el Crist, que ho és tot i és en tots» (Col. 3:9-11).

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial II)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 2)

AGOST

3 Diumenge

XVIII de durant l'any. Verd. Lectures: Èxode 16:2-4.12-15 / Salm 77 / Efesis 4:17.20-24 / Joan 6:24-35. BARCELONA: Aniv. ord. episc. bisbe Ricard M. Carles. *Blanc*.

ALTRES CELEBRACIONS: *La invenció del cos de sant Esteve*. Sants, Gamaliel i Nicodemus, cfs.; Gustau i Asprèn, bs.; Ermel, mr.; Santes, Lídia, Marana i Cira, vgs.

Festa Major: a l'Aldea, Bagà, Beuda, Biure d'Empordà, les Cabanyes, Caldes de Malavella, Castellgalí, Cervelló, Collbató (la Font del Còdol), Collsuspina, Corró d'Amunt, Fontcoberta, Font-rubí, la Garriga, la Llacuna, Masllorenc, Monistrol de Calders, Olvan, Ordal, Pals, el Papiol, Pardines, Pedret, Rocafort de Vallbona, Salàs de Pallars, Sant Esteve de Palautordera, Sant Esteve de Sesrovires, Sant Feliu de Buxalleu, Sant Pere de Riudebitlles, Sant Quirze Safaja, Sant Vicenç de Calders, la Selva de Mar, Tavèrnoles, Tona, la Vansa, Vicfred, Vilanova de Prades i Vilasacra.

4. Dilluns

Sant Joan M. Vianney (MO) *Blanc*. Lectures: Nombres, 11:4b-15 / Salm 80 / Mateu 14:13-20.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Aristarc, b.; Tertulià, prev. i mr.; Santes, Ia, mr.; Perpètua, mare de família; Violeta, mr.

Festa Major: a Argentona, Lloà, Poboleda, Rasquera i la Serra d'Almós.

5. Dimarts

Fèria. Verd. Lectures: Nombres 12:1-13 / Salm 50 / Mateu 14:22-36. Si es vol: *La Dedicació de la Basílica de Santa Maria, a Roma*. (MLI) *Blanc*.

SOLSONA: Aniv. òbit bisbe Miquel Moncadas. *Morat*. ALTRES CELEBRACIONS: *La Mare de Déu de les Neus*. Sants, Emigdi, b. mr.; Osvald, rei; Eusigni, b. mr.; Santes, Afra, mr.; Nona, casada.

Festa Major: a Betlan, la Molina, Port de la Selva, Tavascan i Vilanova i la Geltrú.

6. Dimecres

La Transfiguració del Senyor (F) *Blanc*. Lectures: Daniel 7:9-10.13-14 (o bé: 2 Pere 1:16-19) / Salm 96 / Marc 9:2-10.

ALTRES CELEBRACIONS: *El Santíssim Salvador*. Sants, Just i Pastor, germans mrs.; Felicitíssim i Agapit, mrs.; Hormisdas, p.; Esteve, mjo., i comps. mrs.

Festa Major: a Alfés, Bellprat, Cabrera d'Igualada, Godall, Golmés, Margalef de Montsant, els Pallaresos, Peratallada, Sant Just Desvern, Sant Salvador de Guardiola, Sant Salvador de Toló, Talavera i Vimbodí.

7. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: Nombres 20:1-13 / Salm 94 / Mateu 16:13-23, Si es vol: *Sant Sixt II* (MLI) *Vermell*. *Sant Gaietà* (MLI) *Blanc*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Donat, b. mr.; Albert de Sicília, carm.

Festa Major: a Riells.

8. Divendres

Sant Domènec de Guzmán (MO) *Blanc*. Lectures: Deuteronomi 4:32-40 / Salm 76 / Mateu 16:24-28.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Llarg, mr.; Esmeragde, mr.; Miró, b.; Marí, el Vell, mr.

9. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Deuteronomi 6:4-13 / Salm 17 / Mateu 17:14-20.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Romà, sold. mr.; Ferm, mr.; Domicià, Rústec i Numídic, bs.; Verià, Marcel·lià i Secundia, solds. mrs.

Lectures bíbliques

Diumenge XVIII de durant
l'any

Cicle B

Lectura primera Ex 16:2-4, 12-15

Jo us faré ploure pa del cel

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte, quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam.» El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mano: He sentit aquestes murmuracions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu, i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu.» Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatlls que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaí, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites en veure-ho es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir, «Què és això?» Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dona per aliment.»

Salm responsorial

77:3-4, 23-24, 25 i 54 (R.: cf. 24b)

El que vam sentir i aprendre,
el que els pares ens varen contar,
no podem amagar-ho als nostres fills,
i que ells ho contin als qui vindran.
Són les gestes glorioses del Senyor.

R. *El Senyor els donà el seu blat celestial.*

Ell donà ordres als núvols
i obrí els batents del cel,
perquè ploqués l'aliment del manà,
el do del seu blat celestial. R.

I els homes van menjar el pa dels àngels,
les provisions abundants que els
[enviava.

Els introduí al seu clos sagrat,
a la muntanya que el seu braç es
[conquerí. R.

Lectura segona Ef 4:17.20-24

*Revestiu-vos d'aquesta humanitat nova
que Déu ha creat a imatge seva*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians
d'Efes

Germans, us dic i insisteixo en el Se-

nyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après no és res de tot això. No us l'han predicat tal com és? No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despul·leu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els dissenys que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

Al·leluia

Mt 4:4b

L'home no viu només de pa;
viu de tota paraula que surt de la boca
de Déu.

Evangeli

Jo 6:24-35

*Els qui vénen a mi no passaran fam,
els qui creuen en mi no tindran mai set*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafar-Naüm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, ¿quan hi heu vingut aquí?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal.» Ells li preguntaren: «Què hem de fer per obrar com Déu vol?» Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat.» Li contestaren: Quin senyal visible ens podeu donar que ens convenci? Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Escriptura: «Els donà el seu blat celestial.» Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món.» Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa.» Jesús els diu: «Jo sóc el pa que dona la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.»

No naixem, sinó que esdevenim fills de Déu

Joan Guiteras i Vilanova

saber escoltar

Heus aquí quelcom més que una divagació teològica: no naixem, sinó que esdevenim fills de Déu. Afirmació que sembla, en principi, òbvia, però que, en determinats moments, no apareix tan clara. Per exemple, si hi ha algun no batejat a la nostra família, l'expressió ja no ens plau tant. Perquè ens fa pena dir d'algú que estíem que no és fill de Déu. Sentiment demostrador, en realitat, que estem segurs que la filiació divina prové del baptisme i que voldríem que els qui són de casa no fossin privats d'aquest do.

La nostra societat no és monolítica espiritualment parlant. Hom pren diverses actituds respecte el fet religiós. Incoherència o no, és així. Fins i tot algunes teories teològiques —buscant tenir ponts entre la fe i la no fe— han arribat a posar en comú denominador tots els homes i dones, de manera que creients en Crist o no, tots gaudeixen de la filiació divina automàticament pel fet d'haver nascut. Teoria propera a la dels cristians anònims. Així tota la humanitat vindria a ser cristiana. Bona cosa per a l'anuari catòlic!

Per això s'han de calibrar els desigs i les afirmacions. No es pot posar, metafòricament parlant, el carro davant dels bous. No es pot deduir, del fet de l'Encarnació del Verb, que automàticament els humans —pel fet de ser humans— tinguin l'atribució immediata de la naturalesa divina. Crist, abans de ser cap de l'Església, ho seria de tota la creació i tots els

homes li pertanyerien abans que l'Esperit Sant els atenyi i els transformi.

Sant Tomàs afirma que Crist és cap de tots els homes, però segons graus diferents. I el document del Vaticà II sobre l'Església i el món, escriu: «El Fill de Déu amb la seva Encarnació s'ha unit, en certa manera, a tot home.» Cal retenir dels dos textos: *segons graus diferents i en certa manera.*

Escriu un teòleg dels nostres dies que «si, amb l'Encarnació del Verb, la descendència divina fos atribuïda immediatament a cada home, el misteri de l'elecció i, per tant, de la fe, del Baptisme, i de l'Església, deixarien de tenir un paper constitutiu —determinant— per a la salvació: la missió de l'Església en el món només seria, doncs, que tots els homes prenguessin consciència que aquesta salvació és present en la pregonesia de cadascú. En resum, tot home, en virtut de l'Encarnació del Verb, adquiriria automàticament, encara que d'una manera inconscient, "l'existència en Crist", rebent així, en virtut de la seva transcendència com a persona humana, els efectes salvífics de la redempció obrada per Crist. Seria un "cristià anònim".»

Sabem, però, que el fet de ser fill de Déu no és el resultat de la pertinença a la naturalesa humana, sinó un do grauit de la gràcia. Per obtenir la gràcia calen la fe i el baptisme. L'apòstol sant Joan ho explica a bastament. En el pròleg del seu evangeli afirma que

«als qui el reberen els donà el poder de ser fills de Déu», és a dir, al qui creuen en el seu nom; en efecte, escriu que «esdevenim» fills de Déu, no que ho siguem pel fet de tenir la naturalesa humana; i esdevenim fills de Déu quan «naixem de l'aigua i de l'Esperit Sant». El baptisme és el que ens fa entrar en aquesta dinàmica i el que posa un nou dinamisme a la nostra existència. Un tresor reconegut i rebut en la fe. Ubicat en la gràcia de Déu i acollit en la llibertat.

El pròleg de sant Joan fa ús també de la paraula «poder». No significa possessió, sinó dinamisme, de manera que la fe és el poder que se'ns dona per tal que esdevinguem fills de Déu. No una fe vaga i anònima o un desig religiós, sinó que es tracta de «creure en Crist». Tot això succeeix per obra de l'Esperit Sant, enviat per guiar-nos a la veritat i per unir-nos al Crist-Salvador.

El fet que tinguem la sort de ser fills de Déu no significa un alè per a la vanitat religiosa ni una condemna per als no batejats. La fe que hem rebut —tal com ha escrit el Papa— «és un do provinent de Dalt, sense cap mèrit nostre». Ens pertoca, per tant, ser agraïts al Senyor. I ens escau l'esperança i el bon tracte amb els no creients o els allunyats. Déu té camins per a ells i pot tocar el seu cor quan menys ho esperem. Perquè som agraïts, des de la humilitat, hem de ser magnànims. Hem d'estimar tothom i pregar pels altres.

Barcelona des de Montjuïc

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà

En aquest país, els pobres encara tenen diners per comprar gairebé tot el que necessiten. Alguns, que no són pobres, tenen molts més diners i compren el que no necessiten. Gràcies a aquests últims augmenta el consum interior, la qual cosa genera beneficis públics i ens empeny cap a les portes de Maastricht, que segons diuen, ha de ser una avantsala del cel. I qui no té diners, pot anar a un banc i, d'una manera o altra, amb avals o endeutant el sou, acostuma a aconseguir-ho. Un és tan ric com la capacitat que té d'endeutar-se amb les societats creditícies.

El que sempre compra, el que aconsegueix un préstec o una hipoteca, el que tot ho paga al comptat, desconeix una meravellosa peculiaritat humana: sentir-se agraït. A mesura que augmenta la renda per càpita, es demanen menys favors. La gent pregunta quant val una cosa, paga i ja s'acabat. I això no passa només a les botigues o en altres establiments, també passa, malauradament, a l'Església. Sol·liciten la celebració d'una missa i tot seguit et pregunten quant val. Et porten els papers d'un expedient matrimonial perquè facis els tràmits i diuen: quan l'hagin signat al

bisbat ja em dirà quant li haig de donar. Lamentable. La gent vol pagar «religiosament», quan el fet religiós és estar agraït. M'ho passo bé quan trobo gent que mai no m'ha pagat res, però que està agraïda. Com aquella senyora que em va saludar per recordar-me que, quan era petita, jo li havia fet una fotografia, i havien passat 40 anys! O aquella vídua, que un dia em va aturar per agrair-me que feia 20 anys que l'havia portat amb cotxe a la farmàcia per comprar un diurètic per al seu espós moribund. En aquestes circumstàncies la satisfacció és immensa. Però al que li ho paguen tot, qui tot ho vol cobrar és tan pobre, tan pobre, que només té diners. I pot ser ric en monedes però ignorarà la satisfacció de rebre l'agraïment.

La satisfacció més gran se sent quan t'agraeixen que siguis sacerdot. No és corrent entre nosaltres que ho diguin, en altres països sí, potser això sigui una de les causes de la falta de vocacions, ja que en sentir-se decebuts, en veure que ningú els ho reconeix, els sacerdots estan una mica tristos i no estusiasmen els altres. He parlat en tercera persona perquè no és el meu cas. Potser la meua desgràcia hagi estat no haver sabut donar les gràcies a tanta gent que m'ha ajudat o m'ha estimat.

retrats bíblics
intencionats

Quan un contempla la ciutat de Barcelona des de Montjuïc, observa un espai amb molts campanars, l'àrea és antiga i de tints de cendra, són extensions plenes de súplices, lloances a Déu i agraïment. Una mica més lluny les construccions cobertes de vidre, d'acer o d'alumini són establiments bancaris, freds testimonis de compravendes de capitals, i els seus cors són cambres cuirassades. M'agrada mirar els primers, encara que no generin la societat del benestar. Jo prefereixo el goig a la riquesa.

Pensava totes aquestes coses, i moltes altres, quan llegia el final del llibre de Tobies. L'última trobada pare-fill amb Rafael, quan decideixen regalar-li la meitat del que portaven, quan ell els deia que Déu els contemplava des del cel, és una delícia. Hi ha gent que no vol agrair res a ningú, que ho volen pagar tot. Per ells faran.

Que em perdonin els estudiosos de la Bíblia que m'hagi entretingut en aquest llibre, ni jueus ni esglésies o confessions sorgides de la Reforma el reconeixen com a inspirat. Està mancat de gran contingut teològic, però traspuja religiositat, per això em va entusiasmar.

Amics de Déu

Sant Ignasi de Loiola, prevere, 31 de juliol

El fundador de la Companyia de Jesús va néixer al castell de Loiola (Guipúscoa) l'any 1491. Era el tretzè fill d'una família influent. El van batejar amb el nom d'Íñigo, que després va canviar pel d'Ignasi. El seu pare volia que fos sacerdot, però a Íñigo li agradava més la milícia i la vida plena d'aventures dels seus germans grans, uns eren a Nàpols amb el Gran Capità, i uns altres a Amèrica, acabada de descobrir.

En morir el seu pare va viure amb un parent seu, don Juan Velázquez de Cuéllar, i al seu palau va aprendre a fer servir les armes. Més endavant va entrar al servei del duc de Nàgera i va lluitar com a capità en la rebel·lió dels comuners; més tard va defensar el castell de Pamplona contra els francesos. En aquesta lluita va caure ferit el 20 de maig de 1521.

Durant la seva llarga convalescència a Loiola, va llegir vides de sants i la vida de Crist; va comprendre llavors que havia perdut el temps i va decidir que d'ara endavant només serviria el Rei Etern, Crist Senyor Nostre.

En començar l'any 1522 inicia una pelegrinació a Jerusalem. S'atura al santuari de Montserrat, allí canvia el seu vestit luxós per les robes d'un mendicant i es consagra a la Mare de Déu. Passa un any a Manresa, a la cova que avui podem venerar, duent una vida d'oració i penitència i escriu, il·luminat per Déu, les seves primeres experiències i meditacions que més tard es convertiren en el

llibre dels Exercicis Espirituals.

A la Universitat de París obté el grau de mestre en arts i doctor en filosofia. Allí coneix els companys amb els quals va fundar la Companyia de Jesús: Pere Fabro, Francesc Xavier, Laínez, Bobadilla, i amb ells pronuncia els primers vots. El papa Pau III aprova la Companyia i el Concili de Trento la confirma. Els seus membres es multipliquen i molt aviat es dirigeixen a diversos llocs d'Europa i Àfrica.

Sant Ignasi va realitzar un intens treball d'apostolat a Roma. L'any 1551 va fundar el col·legi romà, que es convertiria després en la famosa Universitat Gregoriana. Va morir a Roma el 31 de juliol de 1556.

La catedral, cor de la diòcesi

—Mira, pare, quines postals tan boniques de la catedral, és «guai»!

—El Sergi diu que la catedral és important perquè és més gran que les altres esglésies. I perquè és més antiga.

—Això no és del tot cert —diu el pare. Les catedrals acostumen a ser boniques i algunes molt antigues, però la seva importància no ve d'això. Recordeu el que deia l'«Oreig» del 15 de maig? El nom de catedral li ve del fet de ser la «càtedra» del bisbe; el lloc des d'on ensenya amb la seva predicació a tots els cristians. Aquest és el seu valor, a més de la bellesa arquitectònica que solen tenir moltes d'elles.

—Deu ser per això que la Núria i els altres catequistes van anar a visitar la catedral a començament de curs. Ens ho va explicar a catequesi. No sé què va dir de cultura.

—Segur que va ser una visita catequètica i cultural alhora.

—Ara que recordo —diu l'Oriol— un dia un missioner ens va ensenyar unes diapositives d'on treballava i se'l veia davant d'una església de fusta. Ell deia que era la seva catedral! Jo no ho entenien pas; pensava que totes eren grans!

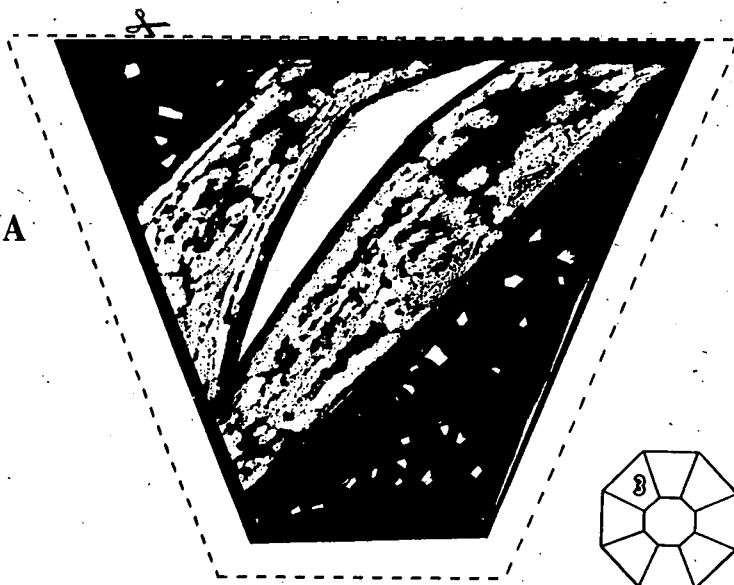
—Doncs ara ja ho saps. La catedral és la principal església d'una diòcesi, és la de tots i ha de significar la unitat dels cristians que la formem.

—Ara pare, per favor, guarda'm les postals que anem a jugar. Adéu!

Vitrall del CÀNTIC DEL GERMÀ SOL

Sant Francesc d'Assís

LLOAT SIGUIS,
SENYOR MEU, PER
LA GERMANA LLUNA
I ELS ESTELS,
EN EL CEL ELS
HEU FORMATS
CLARS, PRECIOSOS
I BELLS.

El Càntic del germà Sol és un himne al Creador. St. Francesc ens ho mostra en una bella poesia datada l'any 1225. Durant 9 setmanes podeu completar aquest vitrall retallant cada una de les il·lustracions que van enumerades.

Un somriure i un raspallet solidaris

■ Odontologia Solidària vetlla per la salut bucal dels desfavorits

Des de fa tres anys un grup de voluntaris del camp de l'odontologia i l'estomatologia treballa perquè les comunitats més empobrides puguin gaudir del dret universal a la salut bucal. Els seus projectes es focalitzen en dos vessants: el de l'educació i la prevenció, per una banda, i el de la sensibilització del col·lectiu de professionals i la societat en general, per l'altra.

«Dins un marc global de salut, no saltres fem la part de salut bucal», concreta Xavier Maristany, odontòleg i membre actiu d'Odontologia Solidària. És a dir, que aquesta ONGD té per finalitat oferir uns coneixements sobre salut bucodental col·laborant amb altres entitats en un projecte de cooperació d'àmbit general.

Odontologia Solidària es va crear el 1994 de la fusió de dues iniciatives semblants però de noms diferents que actuaven a Menorca i a Madrid. Després de diversos contactes es va decidir unir forces i fundar una única entitat que actualment compta amb diverses seus arreu de l'Estat espanyol, entre elles, una a Barcelona.

Des de la seva fundació, Odontologia Solidària s'ha implicat i ha desenvolupat diversos projectes al Tercer Món, com ara a Mèxic, Guatemala, Bòsnia i Sàhara però també treballa en programes pel Quart Món, en barris de Madrid i, properament, també de Barcelona.

Respectar els sistemes establerts

Dins un esquema d'actuació basat en el treball conjunt amb altres ONGD,

Odontologia Solidària vol aconseguir que la comunitat que rep la seva assistència s'animi a seguir treballant en la línia que se'ls ensenya i així obtenir una garantia de continuïtat. La idea és que la comunitat atesa es responsabilitzi de la gestió i de la cura de la seva salut bucodental. «Quan arribem a la zona on es té previst actuar mai no canviem el seu sistema sanitari. El que intentem és potenciar-los els punts positius i animar-los a seguir endavant», explica Maristany. Des d'aquesta òptica, Maristany comenta, a tall d'exemple, que els habitants del Sàhara utilitzen unes arrels «magnífiques per rentar les dents» i que «de cap manera se'ls dirà que utilitzin raspallets com els que fem servir nosaltres».

Els dos puntals bàsics de la tasca d'Odontologia Solidària són l'educació i la prevenció si bé, puntualment, es fan serveis d'assistència com ara les extraccions. «No són tractaments cars —diu Xavier Maristany— i el nostre equip tampoc no suposa massa desplegaments, però a la llarga la prevenció i l'educació són molt importants». Dins aquest mateix esquema de treball, es porten a terme projectes de formació

Un somriure sa és el resultat d'una atenció bucal i dental.

de promotors de la salut a nivell local perquè puguin tirar endavant els hàbits bucal bàsics que els han ensenyat els membres d'Odontologia Solidària.

Bòsnia i la guerra

Altres projectes inclouen la instal·lació d'una clínica dental, com ha estat en el cas d'un poblet bosnià a prop de Sarajevo. La descripció que fa Maristany de Bòsnia és força negativa, ja que després dels quatre anys llargs de guerra a l'antiga Iugoslàvia, les infraestructures bàsiques han quedat destruïdes i els serveis sanitaris assistencials es troben en condicions molt precàries. A més, una alimentació insuficient i la manca de dentífrics i raspallets, han provocat un augment de les càries i entre els joves són freqüents els casos de pèrdua de dents. Una conseqüència més de la guerra. Aquest projecte a Bòsnia també inclou un laboratori de pròtesis dentals i un programa preventiu dirigit a la població infantil.

Actualment, des de la seu de Barcelona d'Odontologia Solidària s'està acabant de lligar un projecte d'atenció a la població marginada de la ciutat. Des de Madrid ja fa temps que es treballa per al col·lectiu pobre del propi nucli urbà, i ara també es vol fer des de Barcelona. Anna Cornudella,

treballadora social que col·labora a l'entitat, explica que l'objectiu és atendre el sector de Ciutat Vella, on es troba una important bossa de pobresa que no pot afrontar les despeses d'una atenció bucal. Mitjançant el contacte amb els Serveis d'Assistència Social i entitats que ja treballen en els barris de Ciutat Vella —Càritas, Taula de Joves Comtal, SOS Racisme— es tractaran les famílies necessitades. El projecte preveu poder disposar d'una clínica en la mateixa àrea per tal de facilitar l'accés a la població i el treball dels voluntaris odontòlegs i estomatòlegs.

Tot i que Odontologia Solidària és, segons Maristany i Cornudella, una ONGD de dimensions reduïdes que actua quan se sol·liciten els seus serveis, es defineixen com un edifici més d'una ciutat d'ONGD. El més important és, des del seu punt de vista, desenvolupar una feina seriosa encara que pugui semblar petita.

Raquel Planas i Silva

ODONTOLOGIA SOLIDÀRIA
AV. DIAGONAL, 365, 1, 2
TEL. 488 20 58
FAX 488 28 57
08037 BARCELONA

Nens i nenes aprenent l'hàbit de rentar-se les dents.

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

incaVol

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

Vacances: misses als principals llocs d'estiueig

ALTAFULLA

Parròquia de Sant Martí

V.: 19.30 h. CAST.

D.: 9.00 h, 11.30 h.

Barri marítim

V.: 20.30 h. CAST.

D.: 10.00 h. BILINGÜE,
20.00 h. CAT.-CAST.

ARENYS DE MAR

Convent dels frares caputxins

V.: 19.30 h.

D.: 9.30 h, 11.30 h, 19.30 h.

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h, 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. (Ràdio Arenys)
11.00 h. CAST., 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h

BANYOLES

Parròquia de Sant Pere

V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.

Monestir - V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.

Sagrada Família

V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.

Clínica - D.: 7.15 h.

Sagrat Cor - D.: 7.30 h.

Providència - D.: 8.00 h.

Asil - D.: 8.45 h.

Carmelites - D.: 9.30 h.

Església del Remei - D.: 10.30 h.

BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç

V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

BLANES

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h, 20.15 h.

D.: 8.00 h, 10.30 h, 12.00 h,

19.00 h. CAST., 20.15 h.

Capella Santa Anna - D.: 12.30 h.

Capella de l'Hospital - D.: 11.00 h.

Capella de l'Antiga - D.: 10.00 h.

Cap. Col. Sta. Maria - D.: 11.30 h.

Parr. Sagrada Família (Els Pins)

V.: 20.00 h, 21.00 h.

D.: 9.00 h, 10.30 h, 11.30 h,

20.00 h.

Parr. Sta. Teresa (Ca la Guidó)

D.: 9.30 h, 11.30 h.

Capella de Valldolitg - D.: 10.30 h.

CADAQUÉS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.45 h. (C. St. Baldiri)

11.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CALAFELL

Parròquia de la Santa Creu

V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.00 h.

Parròquia de Sant Pere (platja)

V.: 19.00 h, 20.00 h. CAST.

D.: 10.00 h, 19.00 h. CAST.,

20.00 h, 21.00 h. CAST.

CALDES D'ESTRAC

Església parroquial

V.: 20.00 h. D.: 9.00 h.

El Carme

V.: 18.45 h. CAST.

D.: 11.00 h, 12.00 h, i 19.00 h. CAST.,
20.00 h.

CALDES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.

Capella Gnes. hospitalàries

D.: 21.45 h. CAST.

CALELLA

Parr. de Sta. Maria i St. Nicolau

V.: 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.

12.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CAMBRILS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.

Santuari Mare de Déu del Camí

D.: 11.30 h, 19.00 h.

CANET DE MAR

Parròquia de Sant Pere i Sant Pau

V.: 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.

Santuari de la Misericòrdia

D.: 12.00 h, 19.00 h.

CASTELL D'ARO

Parròquia de Santa Maria

V.: 21.00 h.

D.: 11.00 h, 21.00 h.

Santuari de Sant Pol

V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 20.00 h.

CASTELLDEFELS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

Capella Bella Mar

V.: 19.00 h.

D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.

Vista Alegre

V.: 19.00 h.

D.: 10.00 h.

La Pineda (a l'aire lliure)

V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador

V.: 19.45 h. D.: 11.30 h.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Parròquia de Castelló d'Empúries

V.: 19.00 h. FRANCÈS, 20.30 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. ALEMANY,

12.00 h, INTERN., 20.30 h, CAST.

COLERA

Parròquia de Sant Miquel

V.: 19.00 h. D.: 9.30 h.

CUBELLES

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.

L'ESCALA

Parròquia de Sant Pere

V.: 19.00 h. CAST., 20.30 h.

D.: 9.00 h. (al convent)

10.00 h. (Riells de Dalt), 11.00 h.

12.00 h. INTERN., 20.30 h.

L'ESTARTIT

Parròquia de Santa Anna

V.: 18.00 h. CAST., 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. INTERN.

11.00 h, 18.30 h, 20.00 h.

LLANÇÀ

Parròquia de Sant Vicenç

V.: 19.00 h. (Grifeu), 19.30 h. (Port)

21.00 h. (Vila)

D.: 8.30 h. (Port), 11.00 h. (Vila)

19.00 h. CAT./CAST. (Vila)

20.30 h. (Port)

LLORET DE MAR

Església parroquial

V.: 18.00 h, 20.00 h.

D.: 10.30 h, 12.00 h, 18.00 h,

20.00 h.

Sant Jordi - D.: 9.30 h.

Sant Quirze - V.: 21.15 h.

Hospital - D.: 11.00 h.

MALGRAT DE MAR

Parròquia de Sant Nicolau

V.: 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.

11.30 h, 20.00 h.

Immaculada - D.: 10.00 h.

Centre mèdic

V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.

OLOT

Parr. Sant Esteve

V.: 20.00 h.

D.: 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.

El Carme

V.: 20.30 h.

D.: 7.30 h, 9.30 h, 11.30 h,

20.30 h.

Escolapis

V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.

Santuari del Tura

D.: 9.00 (Ràdio), 11.00 h.

Hospital - D.: 11.00 h.

La Caritat - D.: 10.00 h.

Divina Providència

V.: 18.30 h. D.: 18.30 h.

Cor de Maria

V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.

Residència del Tura

V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.

Barri Sant Miquel - D.: 10.00 h.

Parròquia Les Fonts - D.: 11.00 h.

Sagrat Cor (caputxins)

V.: 19.00 h. D.: 9.45 h.

Barri Bonavista - V.: 20.45 h.

Parròquia de Batet - D.: 12.15 h.

Parròquia de Sant Pere Màrtir

V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.

Maria Reina - D.: 12.00 h.

Barri les Planotes - V.: 18.30 h.

Parròquia de Sant Roc

V.: 19.30 h.

D.: 8.00 h, 11.00 h, 12.30 h.

PALAMÓS

Parròquia de Santa Eugènia

V.: 19.30 h, 20.30 h. (La Fosca)

D.: 11.30 h, 19.30 h,

20.30 h. (La Fosca)

Parròquia de Sta. Maria del Mar

V.: 19.00 h. INTERN., 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h. INTERN.

19.00 h, 20.00 h.

PALAFOLLS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h. D.: 9.30 h, 11.30 h.

Sant Lluís - D.: 10.30 h.

PALS

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.00 h.

D.: 10.00 h. (Massos Pals)

12.00 h. (Parr. de Pals)

20.00 h. (Parr. de Pals)

PINEDA DE MAR

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. (Barri Creus)

11.00 h,

20.00 h. (Sta. M. Pineda)

PORTBOU

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 19.00 h.

PREMIÀ DE MAR

Parròquia de Sant Cristòfol

V.: 20.00 h.

D.: 9.30 h, 12.00 h, 20.00 h. CAST.

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 19.00 h.

Casal benèfic - D.: 10.45 h.

PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 8.00 h, 10.00 h, 11.00 h,

12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

ROSES

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.

21.00 h. (Ciutadella)

D.: 9.00 h, 10.00 h. FRANÇAIS

11.00 h, 18.00 h. DEUTSCH

19.00 h. CAST., 20.00 h.

SALOU

Parròquia Santa Maria del Mar

V.: 19.00 h, 20.00 h, i 21.00 h. CAST.

D.: 9.00 h. CAST., 10.00 h. INTER.

12.00 h, 19.00 h, 20.00 h. CAST.

21.00 h. CAST.

Parròquia de Sant Ramon

V.: 18.30 h. i 19.30 h. CAST., 20.30 h.

D.: 8.30 h, 10.30 h. INTER.

11.30 h. CAST., 12.30 h,

18.30 h, i 19.30 h. CAST., 20.30 h.

El Pessebre

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.

D.: 10.00 h. i 19.00 h. CAST., 20.00 h.

Sant Jordi - V.: 19.00 h. D.: CAST.

SANT CARLES DE LA RÀPITA

Parr. de la Santíssima Trinitat

V.: 20.00 h. CAST.

D.: 8.00 h. CAST., 11.00 h,

19.00 h. CAST., 20.00 h.

Parròquia de Sant Josep Obrer

V.: 19.30 h. CAST.

D.: 9.00 h. CAST., 11.00 h.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Parr. de Santa Maria

V.: 20.30 h.

D.: 11.30 h, 18.30 h.

Parr. Mare de Déu dels Àngels

V.: 19.00 h. 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h.

SANT GENÍS DE PALAFOLLS

Parròquia de Sant Genís

D.: 12.30 h.

SANTA SUSANNA

societat/cultura

Les darderes editen el tercer volum de la seva història

Amb motiu dels cent anys d'aprovació de les constitucions de la congregació de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Ntra. Sra., s'ha presentat el tercer volum d'una obra que recull el resum o transcripció d'uns 1.618 documents de la història de l'institut: *Isabel Ventosa y las darderas, años 1835-1900*.

Aquesta munió de fonts arxivístiques són comentades i emmarcades en el seu context històric i són la plasmació d'un gran esforç que ha durat quinze anys. L'institut religiós i el mateix arxiu tenien un clar objectiu a assolir: copsar les arrels històriques d'aquesta multisecular congregació de Nostra Senyora en el seu misteri de la Nativitat.

Les darderes, fundades l'any 1731 pel cirurgià Francesc Darder a l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona, formaven un grup de dones entregades a Déu i al servei dels malalts. La causa pia de Darder va rebre un gran

impuls renovellador a la segona meitat del segle XIX gràcies a una dona sorgida en el si de la mateixa comunitat de darderes: la Mare Isabel Ventosa i Roig, considerada com a cofundadora de l'institut després de Francesc Darder.

Arran de la història i de tot el material arxivístic i dels testimonis personals es pot extreure el judici que Isabel Ventosa era una religiosa exemplar. Persona constant, tenaç, amb un gran sentit comú, molt intel·ligent, ben formada i serena en les dificultats. En els dinou anys que roman com a superiora no cessarà mai d'esperonar dues fites: la caritat fins a l'heroïsme en el servei als malalts i la consecució de les constitucions per a la formació de les religioses.

Aquest últim fet és el que la presenta com a persona genial, ja que va saber no trencar l'esperit de Darder i a la vegada va encertar en actualitzar, concretar i ampliar el carisma primitiu incorporant-lo a l'estatus canònic i

Portada del llibre dedicat a Isabel Ventosa i el seu orde religiós.

enriquant-lo amb l'espiritualitat franciscana.

El fonament de la congregació i a la vegada el nucli de tota la seva espiritualitat són els pobres de Crist. Els malalts, els pobres i les germanes són termes coincidents: en ells està representat el Crist.

Per a les religioses de la congregació, el millor tresor rebut de la Mare Isabel Ventosa són les constitucions. Tot i que estan redactades pel cardenal Casañas, en elles es pot trobar la col·laboració i inspiració de la Mare Isabel, que tracta tots els temes de la vida religiosa amb exquisida psicologia i sentit comú.

L'actual volum, doncs, pretén copsar tots aquests trets que la història de les darderes ha anat dibuixant en el si de l'Església.

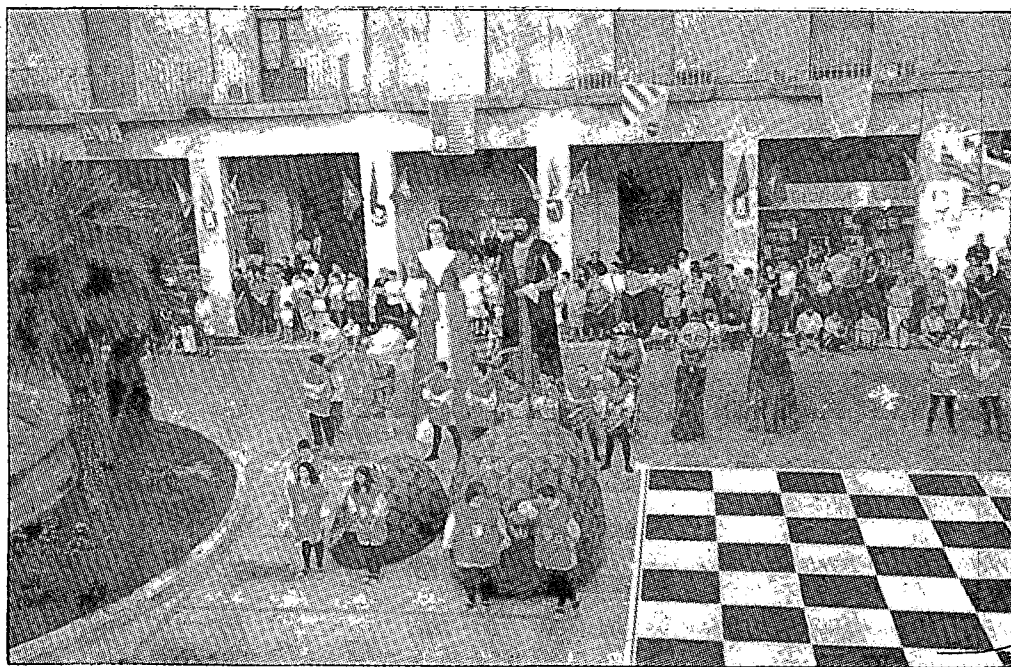
C.C.

II Edició de la Festa del Renaixement

TORTOSA.— Del 17 al 20 de juliol va tenir lloc a Tortosa la segona edició de la Festa del Renaixement. Més de 18.000 tortosins i foranis han participat en aquesta festa popular, la qual va presentar un programa atapeït d'ofertes culturals, lúdiques i folklòriques, totes elles emmarcades en el segle XVI.

El regidor de Promoció Cultural de Tortosa, Ramon Cardús, va declarar que estava satisfet d'haver superat l'edició de l'any 96. També va afegir: «El públic crític i més exigent manifesta que ha trobat qualitat, ha redescobert els Reials Col·legis de Sant Jaume i Sant Maties. Especialment s'ha promoció el barri antic, carregat d'art i d'història, tenint la catedral i el convent de Santa Clara com a pols d'atracció.»

La present edició de la festa ha consolidat els anomenats «viatges històrics i fantàstics». Aquests viatges eren una mena de teatre popular que tenia palaus, catedral, reials col·legis i castell com a espais, i la religió, l'amor, la justícia, la ciència, la fe i la cultura, com a fil temàtic i conductor.

Instantània del moment de proclamació de la II Festa del Renaixement.

La idea d'aquesta festa està inspirada en la tradicional Festa del Palio de Florència. L'edició tortosina va aplegar dotzenes d'actors i actrius que, amb vestits d'època, van animar la desfilada inicial, els jocs d'escacs vivents, i les tavernes i l'hostal on es podia tastar la gastronomia també de l'època.

C.C.

II Diada popular dels Amics dels Castells

TORTOSA.— El diumenge 8 de juny, més de cinc-centes persones van netejar a fons dos trams del fortí anomenat «Bonete», que corona el col·legi de Sant Josep i les fortificacions situades a prop de l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa.

La jornada va ser organitzada per l'associació Amics dels Castells, tot i que també es va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament de Tortosa, diferents cases comercials, i la televisió comarcal, Canal 21, que va retransmetre la notícia en directe i va cedir imatges a d'altres cadenes. Aquestes col·laboracions han permès costejar els milions que es requieren per netejar els sis quilòmetres de muralles.

C.C.

Les religions del món (14)

Carme Rullo

Religiosa de la Misericòrdia de Moissac

La Reforma al segle vi aC

Al segle vi aC es concreta una oposició envers els clerges del món antic. Aquesta onada d'oposició, pel que sembla originada a la zona de Pèrsia i sota els ensenyaments de Zoroastre, fa oscil·lar el poder de les religions, fins i tot aquelles en què els cultes ja tenen diversos segles d'existència. És així com, amb períodes d'uns cinquanta anys de diferència, apareixen set grans religions encara existents: el zoroastrisme, el judaisme, el budisme, el jainisme, el confucionisme, el monisme del vedanta i el taoisme.

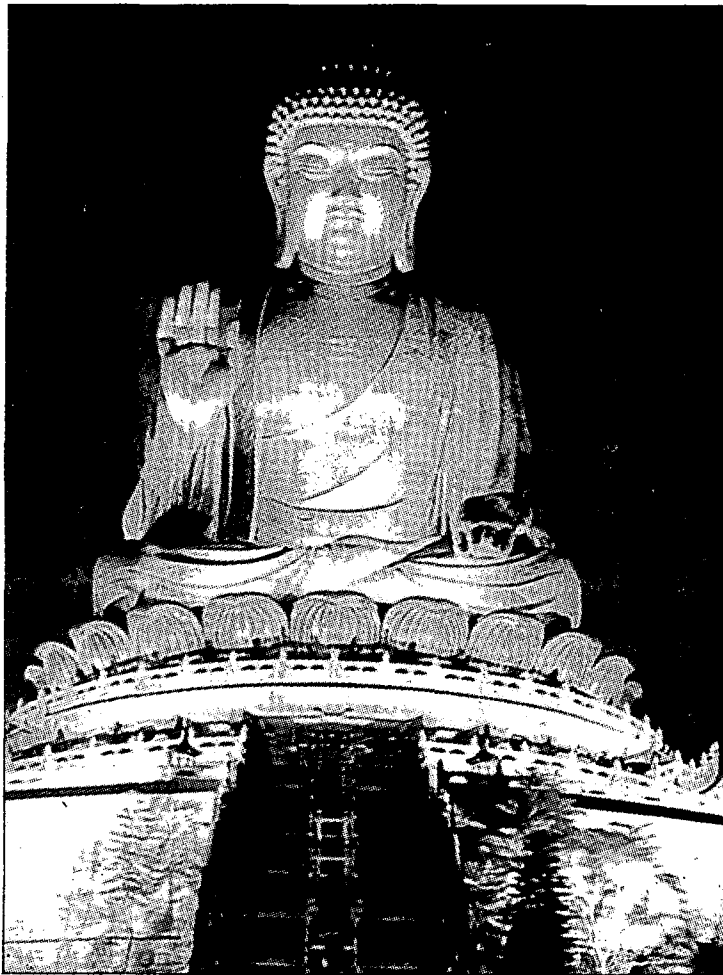
D'altra banda, a la zona de l'Índia i la Xina, mentre que a Palestina tenia lloc la reconstrucció del temple, any 517 abans de J.C. apareixen quatre gegants religiosos: Buda, Mahavira (fundador del jainisme), Confuci i Lao-tse, els quals s'havien atrevit a dubtar de l'autoritat dels bramans i dels sacerdots xinesos.

Els orígens d'aquest moviment són probablement tan complexos com els del Renaixement i de la Reforma a Europa, vint segles més tard. Probablement van estar influenciats o relacionats amb la predicació d'Isaïes i altres profetes d'Israel del segle VIII aC. La majoria de les idees morals que difonen Zoroastre (563-483 aC), Mahavira (599-527 aC) i Confuci (551-479 aC), ja són presents en els grans profetes d'Israel. Així, el llenguatge d'Isaïes era comprès, sense necessitat de tra-

ducció, a les grans ciutats del «fèrtil creixent». La propagació de les idees religioses era molt ràpida. I és que en menys temps del que cal per escriure i publicar un llibre, el món antic havia comunicat les seves idees a través d'una àmplia àrea geogràfica.

L'onada reformadora de l'Índia

L'estudi de l'«onada reformadora» del segle vi aC a l'Índia permet fer-se una idea dels successos paral·lels ocorreguts en altres parts del món antic. La vida quotidiana de l'Índia, segons hem constatat anteriorment, estava dominada pels bramans. A partir de la senzillesa original dels sacrificis d'animals, mil anys abans, havien forjat un ritual complex. La seva especialització en diverses escoles i el temps lliure de què disposaven per estudiar els permetia augmentar el seu domini. Només ells podien oferir els sacrificis i aquests eren tan eficaços que els homes i, fins i tot, els mateixos déus, no tenien cap altra solució que obeir-los. Les seves exigències eren insuportables. En qualsevol cir-

casta, la dels guerrers, que, després d'anys d'austeritat i de rebuig de la religió dels bramans, rep, segons explica la tradició, la il·luminació.

La doctrina de Buda és senzilla. Per a ell, qualsevol desgràcia té el seu origen en el desig. Així, la salvació o salut (nirvana) es basa en la pèrdua de qualsevol desig, en el desreniment de tota passió. El budisme tendeix cap a la tranquil·litat i la serenitat interiors.

El moralisme

Vardhamana Mahavira (599-527aC) també pertany a la casta dels guerrers. Contemporani de Buda i en reacció contra el clergat, va voler posar de manifest la necessitat de les

bones accions. No calen sacerdots, ni sacrificis, ni tan sols déu, ja que aquest món consta d'un ordre moral que recompensa el bé i castiga el mal.

Aconseguim la salvació quan extirpem el mal del nostre cor i així podem practicar el bé.

El sistema ètic de Mahavira és el primer que imposa el règim vegetarià. El jainisme, nom del sistema, ha proporcionat a l'Índia la paraula *ahimsa* (no perillós), paraula utilitzada posteriorment per Gandhi però amb diferent significat. Originalment recordava el caràcter sagrat de la vida animal, fins i tot la dels insectes. És una doctrina difícilment acceptada i que es pot defensar en el món modern tot i que hagi estat ensenyada per Albert Schweitzer a l'Àfrica.

El budisme

Buda va viure entre els anys 563-483 aC. Era un príncep de la segona

casta, la dels guerrers, que, després d'anys d'austeritat i de rebuig de la religió dels bramans, rep, segons explica la tradició, la il·luminació.

La doctrina de Buda és senzilla. Per a ell, qualsevol desgràcia té el seu origen en el desig. Així, la salvació o salut (nirvana) es basa en la pèrdua de qualsevol desig, en el desreniment de tota passió. El budisme tendeix cap a la tranquil·litat i la serenitat interiors.

Al marge d'aquest principi de respectar qualsevol vida animal, la via de Mahavira s'assembla molt a la del seu predecessor Zoroastre, a Pèrsia, i a la del seu contemporani Confuci (551-479 aC), a la Xina. Tots tres eren, sobretot, predicadors de moral.

Hem anomenat moralisme o eticisme a aquesta forma de religió perquè es tracta d'una via que es val de la consciència i de l'experiència viscuda sobre la justícia i la rectitud. Al marge de si déu existeix o no, el fidel té la seguretat que tot és i serà pel seu bé.

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:

MISSAL FERIA

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig
ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -
LES OBRES DE MISERICÒRDIA
TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estades per sempre, i per convalecències. Poques places.

Tel. 427 44 53.

El llibre de la setmana

Els pobres, lloc de privilegi

Una de les proves que va donar Jesús als seus futurs deixebles, quan el van interrogar per encàrrec de Joan sobre la seva identitat, va ser molt clara: els pobres són evangelitzats. Jesús no en tenia prou amb fer un ràpid repàs sobre els seus miracles, ni sobre l'astorament que despertava al seu entorn. El fet que la pobresa estigués en el punt de partida del seu apostolat havia de ser un senyal distintiu.

I en el moment culminant de la seva predicació abans de desenvolupar el seu cos fonamental de doctrina, va exclamar davant de gent vinguda de tot arreu: benaventurats els pobres...

Per aquest motiu, quan en un dels seus Apocalipsis més importants, adelantant als apòstols les frases que escoltaran tots els homes en el moment de la seva salvació o

condemna, desvetlla l'interrogant que es plantegen els que són a la seva dreta: «Vaig tenir gana i em vaig donar de menjar, vaig tenir set i em vaig donar de beure... era pobre i vaig estar a prop meu, perquè jo visc en el pobre.»

El dominic francès Alain Durand ha escrit un breu i bonic tractat de teologia a la llum dels pobres. Però no es tracta d'unes pàgines de reivindicacions, ni ens trobem davant d'un manifest que convida el pobre, per fi, a lliurar-se de la seva misèria, trencant

les cadenes dels que l'oprimeixen. El que ha sabut fer Alain Durand en el seu llibre és arribar a un nivell de reflexió molt transparent, que ens convida a comprendre que l'anomenada opció preferencial pels pobres, de què tant es parla recentment en el món cristià, no és una simple obligació, ni el resultat d'unes actituds solidàries sortides generosament d'uns cors bondadosos; vol que comprenem que es tracta d'un element fonamental del cristianisme, tal com va predicar i practicar el mateix Jesús.

Per aconseguir el seu intent, Alain Durand resumeix en sis capítols els

trets fonamentals de la vida cristiana. Perquè per al cristià, estimar Déu ha de ser estimar els pobres, i d'aquesta manera, el creient s'uneix a la gesta de Déu, segons les paraules de Sant

Lleó el Gran: «L'amor als altres és amor a Déu... així ningú no pot dubtar que no és a Déu a qui ofereix tot el que dóna l'home.» No és simple filantropia; i hi ha una teologia necessària sobre la semblança entre l'home i Déu, perquè l'amor als altres, en si mateix i per si mateix, pugui tenir un abast i un sentit teològic.

Hi ha, a més a més, una espera activa del Regne que ens fa penetrar en les injustícies de la vida present simbolitzada i, per desgràcia, realitzada en

aquells que han de sotmetre's als rigors d'una vida viscuda en la limitació de qualsevol forma de posseir. I l'aproximació aells, com a conseqüència d'un amor que va més enllà de la seva pròpia humanitat, és el que va desvetllant a poc a poc aquesta imatge i semblança de Déu. Es desco-

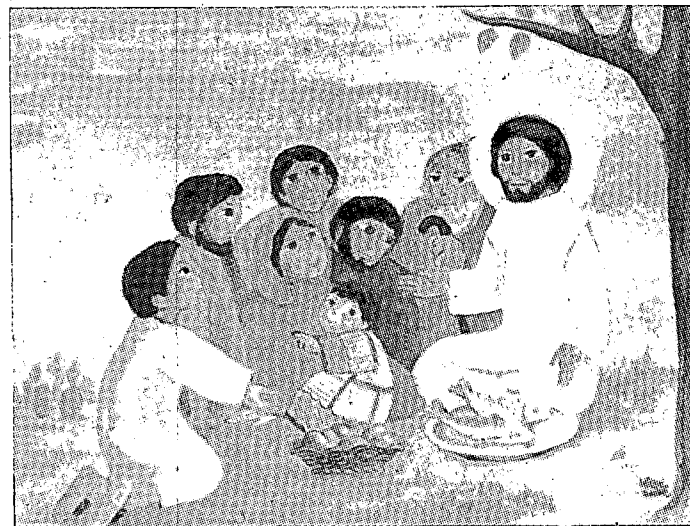
breix aleshores el Déu dels pobres, i els que han acceptat l'Evangeli com carta de la seva vida accepten també el seu desafiament al món del poder i del diner.

Precisament per aquesta raó, Durand situa l'economia davant del desafiament de l'Evangeli, i convida a prendre decisions concretes per donar testimoni de la fe. L'enigma del pobre a qui es planteja tenir-lo com a sacrament de Crist, troba la seva resposta resumida en les paraules de Sant Joan Crisòstom: «En veure'm despul·lat, pensa en la nuesa que per tu vaig suportar a la creu. Si aquella nuesa no et commou, recorda't de la que pateixo ara en la persona dels pobres», i es confirma amb la paraula que dos segles

després deia Cesari, el bisbe d'Arles, als seus fidels: «Déu pateix en aquest món la fam i el fred en tots els pobres.»

El text d'Alain Durand no és per aquells que naveguen en un cristianisme rutinari i epidèrmic. És per aquells que senten l'inquietud de seguir Crist de veritat en la realitat d'aquest món, i volen identificar-se amb la utopia cristiana. I deixen que els inquieti una paraula que els arrenca de la monotonia d'un cristianisme gairebé agonitzant en les seves vides que tendeixen a la mediocritat, sense una aproximació valenta a les consignes de Jesús.

Cristóbal Sàrrias

Alain DURAND,
Porque tuve
hambre..., Mensajero.
Bilbao 1997,
139 pag.

La sardana i la dansa

Músics holandesos interpreten sardanes a setze poblacions catalanes

La Cobla Principal d'Amsterdam, dirigida per Rolf van Krebel, va tornar a Catalunya per fer una sèrie d'actuacions entre el 10 i el 28 de juliol. Un total de setze poblacions de les comarques de l'Alt i el Baix Empordà, el Barcelonès, la Cerdanya, la Garrotxa, el Gironès, el Maresme, el Pla de l'Estany, el Rosselló, la Selva i el Vallès Oriental van gaudir de les interpretacions sardanistes d'aquest conjunt musical que conrea la música per cobla, tot i que el seu lloc habitual de residència i d'actuació siguin els Països Baixos. A més de les seves interpretacions, la Cobla la Principal d'Amsterdam ha donat a conèixer un disc compacte que ha enregistrat amb una escollida selecció de sardanes.

Josep Ventura

AÑORANZAS

Catalina Davó

CATALINA DAVÓ
AÑORANZAS

Los beneficios de este libro, serán cedidos a un Centro de Rehabilitación de drogadicción y enfermos de SIDA
BARCELONA 1997

«Els ulls oberts i el cor dormit,
arronsada a dins el llit,
són molts els solitaris aquesta nit.»

El record d'una mare envers el seu fill. Les estones passades junts, el temps de felicitat... Tot condensat en uns escrits per tal de conservar la seva memòria.

Els beneficis per la venda d'aquest llibre es destinaran a la Casa d'Acollida Pallarès Davó, en memòria del fill de l'autora.

Preu del llibre: 1.100 ptes.

Podeu demanar-los a les llibreries:

NEUS c/ Consell de Cent, 441 - 08013 Barcelona

CLARET c/ Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona

ETCÈTERA LLIBRES c/ Llull, 205 - 08005 Barcelona (Poblenou)

Llibres

El llegat de la Mare Teresa

Catalunya Cristiana publica avui el primer capítol del llibre *Orar*. El pensament espiritual en què la Mare Teresa de Calcuta expressa les seves reflexions sobre temes tan universals com la pregària, l'amor, els diners la llar, i la família, la vida i la mort, el patiment, la soledat... per portar-los, de la mà de José Luis González-Balado, a la concreció d'aquestes pàgines i, d'aquesta manera, donar al món el llegat d'aquesta gran i humil dona.

Santidad

La santidad consiste en llevar a cabo cosas extraordinarias. Consiste en aceptar con una sonrisa lo que Jesús nos envía. Consiste en aceptar y seguir la voluntad de Dios.

La santidad no es lujo de unos pocos. Es un deber de todos. Mío y vuestro. Para ser santos, debéis desear seriamente estar unidos.

Santo Tomás de Aquino asegura que la santidad *no es sino una resolución seria, un acto heroico del alma que se entrega a Dios*. Y añade: amamos a Dios de manera espontánea, corremos hacia Él, nos aproximamos a Él, lo poseemos. Nuestra voluntad es importante porque nos trueca en imagen de Dios y nos une a Él. La decisión de hacerse santo es algo muy íntimo. Renuncia, tentaciones, luchas, persecuciones y toda suerte de sacrificios acechan al alma que ha decidido ser santa. Si realizamos nuestro trabajo por Dios y por su gloria, podemos hacernos santos. Deberíamos salir al encuentro de las personas. Salir al encuentro de los materialmente pobres, así como de los espiritualmente pobres.

El hecho de la muerte no debería entristecernos. Lo único que debería producirnos tristeza es el hecho de saber que no somos santos.

Sentir disgusto algunas veces es algo muy natural. La virtud, que a veces adquiere dimensiones de heroicidad, consiste en ser capaces de sobreponerse al disgusto por amor de Jesús. Éste es el secreto que descubrimos en la vida de algunos santos: su capacidad de ir más allá de lo meramente natural. Esto es lo que ocurrió a san Francisco de Asís. Una vez, en que tropezó con un leproso totalmente desfigurado, retrocedió de manera instin-

tiva. Al instante se sobrepuso a su disgusto y besó aquel rostro. ¿Cuál fue el resultado? Francisco se sintió inundado de un inmenso gozo. Se sintió dueño por completo de sí mismo. Y el leproso prosiguió su camino dando Gloria a Dios.

Son santas todas las personas que viven de acuerdo con la ley que Dios nos ha dado.

La fidelidad forja santos.

Lo que hay en nuestros corazones

es lo que califica nuestras vidas.

No es lícito llevar una doble vida. No podemos decir al mismo tiempo quiero y no quiero: quiero ser santo y no quiero serlo.

Deberíamos preguntarnos por qué no somos santos gozando de la presencia y bendición de Cristo en el tabernáculo y de la posibilidad de recibir su cuerpo y su sangre en la comunión.

El motivo que debe empujarnos a ser santos no debe ser otro que permi-

tir que Cristo viva su vida en nosotros.

Los obispos no dejan de pedirnos que abramos nuestros centros en sus diócesis. Para ello necesito disponer de Hermanas santas. La santidad es lo más importante. La santidad exige autenticidad.

Jesús desea que pongamos toda nuestra confianza en Él. Tenemos que renunciar a nuestros deseos para trabajar en nuestro propio perfeccionamiento. Aun cuando nos sintiéramos como batel sin brújula en alta mar, hemos de entregarnos por completo a Él, sin pretensiones de controlar sus actos. Yo no puedo aspirar a tener una percepción clara de mi avance a lo largo de la ruta, ni saber con precisión dónde me encuentro en el camino de la santidad. Me limito a pedirle que haga de mí una santa, dejando en sus manos la elección de los medios que pueden llevarme a ello.

Quiero ser santo significa: quiero despojarme de todo lo que no es Dios; quiero expresar mi corazón y vaciarlo de toda cosa creada; quiero vivir en pobreza y desapego.

Seamos cual auténtico y fructífero sarmiento de la vid, que es Cristo, aceptándolo en nuestras vidas como Él se nos da.

Como Verdad para decirse.

Como Vida para vivirse.

Como Luz que ilumina.

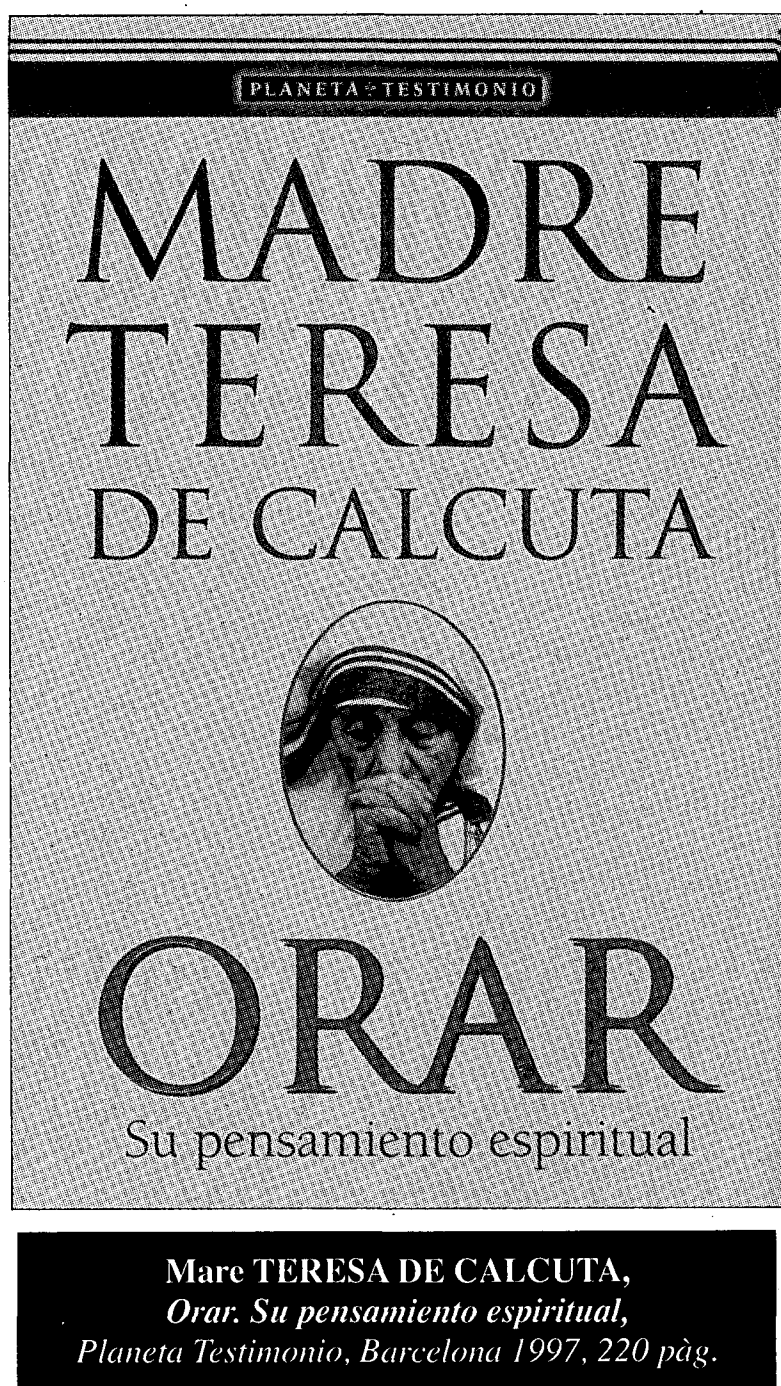
Como Amor que se debe amar.

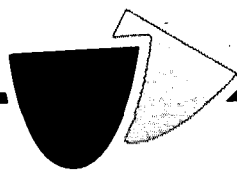
Como Camino que se debe recorrer.

Como Alegría que se debe comunicar.

Como Paz que se debe irradiar.

Como Sacrificio que se ha de ofrecer en nuestras familias, y tanto entre nuestros vecinos más cercanos como entre los que viven lejos de nosotros.

Teatre

Meritxell Cucurella Jorba

Odissea a l'interior d'un mateix

Obra: Valencia. **Autor:** Paco Zarzoso. **Direcció escènica:** Rafel Duran. **Ajudant de direcció:** Elena Vilaplana. **Assistent de direcció:** Màrcia Cisteró. **Escenografia i vestuari:** Gina Cubeles. **Il·luminació:** Maria Domènech. **Intèrprets:** Ricardo Moya, Ferran Madico, Anabel Moreno, Marc Rodríguez, Mercè Arànega, Jordi Serrat. **Grec 97 - Sala Beckett. Barcelona, 22 de juliol de 1997**

Un home de mitjana edat porta una maleta a la mà, un abric penjat del braç i carrega el pes del seu destí a l'esquena. Un home de mitjana edat d'aquest final de mil·lenni s'ha perdut i, enmig del caos, haurà de retrobar-se. No és pas un joc de paraules, és la trama de *Valencia*, una coproducció del Grec 97 i la Sala Beckett l'autor de la qual és el dramaturg i actor Paco Zarzoso. Aquest muntatge, que es podrà veure a la Beckett fins al 2 d'agost, està dirigit per Rafel Duran —*L'alfabet de l'aigua* (Grec 96) i *A pas de gel en el desert* (Sitges Teatre Internacional 96)—, musicat per J. Antonio Gutiérrez i amb escenografia i vestuari (encertadíssim) de Gina Cubeles.

El nostre home, Miguel Ángel, es presenta per sorpresa a casa d'un amic seu, on se celebra una festa. Miguel Ángel busca el seu amic i l'encontre es fa esperar. A partir del moment que li diuen que la festa és per donar-li la benvinguda a ell, deixarà de buscar-lo per buscar-se a sí mateix. Aquesta recerca interior es produirà, precisament, dins de les diverses habitacions d'una mateixa casa. Estances que no són més que una exteriorit-

zació dels diferents compartiments del personatge.

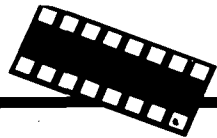
A través d'aquesta odissea itinerant a l'interior d'un mateix, que té lloc entre les quatre parets d'un pis, descobrim els conflictes més transcendents d'un ésser humà en espais d'allò més quotidians. El viatge de Miguel Ángel arribarà a bon port mitjançant una trajectòria ascendent que s'inicia en la foscor de la nit, a partir

d'unes veus provinents d'un oracular porter automàtic, i culmina amb els reflexos d'un castell de focs d'artifici que il·luminen els rostres de tots els personatges de l'obra. Uns personatges que no són altra cosa que una projecció simbòlica de la seva pròpia personalitat.

Valencia és l'epopeia d'un home de la fi del mil·lenni que s'ha adaptat a sobreviure enmig del caos i la confusió metaforitzats per mitjà de la festa que emmarca tota l'obra. Paco Zarzoso ha exhibit unes grans dosis d'ironia —amb uns diàlegs precisos i divertits— sobre un rerefons existencialista. Així, el text, la direcció i el treball dels actors i actrius converteixen *Valencia* en un muntatge digne de recomanació.

Foto: Camaleó

Cinema

M. C. J.

Títol original: Secretos del corazón

Nacionalitat: Espanya, 1996

Direcció i guió: Montxo Armendáriz

Fotografia: Javier Aguirresarobe. **Música:**

Bingen Mendizábal. **Intèrprets:** Andoni Erburu,

Carmelo Gómez, Charo López, Sílvia Munt,

Vicky Peña, Álvaro Nagore, Íñigo Cortés

La poètica mirada d'uns negríssims ulls de nen

L'última pel·lícula del realitzador navarrès Montxo Armendáriz, *Secretos del corazón* —guardonada amb el premi de l'Acadèmia Europea del Cinema i Televisió en la darrera edició del Festival de Berlín—, continua sent un dels èxits de la cartellera estiuenca, una oferta cinematogràfica sovint avesada als productes d'argument fàcil i poc reflexius.

Armendáriz reprèn amb *Secretos del corazón* (1996) el recurs de la mirada infantil que ja havia usat en el seu primer llargmetratge —*Tasio* (1984). *Tasio*, juntament amb *27 horas* (1986), és una visió de la realitat social del País Basc. Més tard, el 1990, va tractar el tema del racisme en el film intitulat *Las cartas de Alou*. A continuació, tot un

èxit de públic: *Historias del Kronen* (1995), un melodrama generacional basat en la novel·la homònima de José Ángel Mañas. Amb *Secretos del corazón* Armendáriz torna al cinema intimista, reflexiu i amarat de sensibilitat. Es tracta d'una pel·lícula vista des de la poètica mirada d'uns negríssims ulls de nen.

Els humans naveguem entre dues aigües, la trama de *Secretos del corazón*, també. D'una banda, l'aigua carregada d'evidències del món adult i, de l'altra, l'aigua confusa dels records d'infantesa. Som als anys seixanta, som en una localitat de províncies. Caminem per la pantalla agafats de la mà d'un nen inquiet i curiós que, fascinat pel misteri que envolta la tràgica mort

del seu pare, anirà descobrint els secrets de la seva família. D'aquesta manera, substituirà les fantasies pròpies dels infants per una realitat on sovintegen les mentides, l'amor i la mort.

El protagonista —interpretat magistralment per Andoni Erburu— s'en testa a descobrir mons enigmàtics: primer està fascinat per una vella casa abandonada, després, per l'habitació de la casa pairal on van trobar mort el seu pare. I és a través de la mirada indagadora d'un nen que desxifrarem una trama perfectament construïda. Un bon guió que va de bracet amb un perfecció tècnica i formal.

Si el personatge principal broda el seu paper, no es queden enrere la resta

d'actors i actrius de la cinta. La interpretació del trio de germanes —format per Vicky Peña, Sílvia Munt i una formidable Charo López— és delicada i precisa; en fi, eminent. Completa aquest esplèndid repertori Carmelo Gómez en el paper de tiet, l'avi i el seu company de fatigues, i tots els nens que fan costat al protagonista. Ens trobem davant d'un film coral, poblat de personatges de carn i ossos que se'ns presenten al natural, sense ni una espurna de maquillatge.

Secretos del corazón és una cinta que agradarà o no agradarà, però és eminentment suggeridora i d'una bellesa eloqüent. Armendáriz ha realitzat una pel·lícula perfecta. Perfecta, un diamant.

RÀDIO

RÀDIO ESTEL (Barcelona: FM 106.6)

Cada dia:

—de 02.00 fins a les 21.00 h Radiofórmula musical amb butlletins informatius cada quart d'hora.
—Comentaris de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Dilluns	01.00 Yesterday	
23.00 Rebobina	02.00 Selecció musical	
24.00 La paraula a mitjanit		
01.00 Fila 7	Divendres	
02.00 Selecció musical	23.00 Amb llum pròpia	
	24.00 Amb els ulls tancats	
Dimarts	01.00 Cova de Jazz	
23.00 El perquè de tot plegat	02.00 Selecció musical	
24.00 Versió original		
24.30 I tu què fas?	Dissabte	
01.00 Dos quarts de nit	22.00 La cova del country	
02.00 Selecció musical	22.30 El cafè internacional	
	23.00 Diccionari de cinema	
Dimecres	24.00 Radioteatre	
23.00 Nit d'estels	02.00 Selecció musical	
24.00 Nocturns per acordió		
24.30 De la lletra i de la música	Diumenge	
01.00 Cova de clàssics	09.00 Tot sardana	
02.00 Selecció musical	18.55 Eucaristia des de la Catedral	
	22.00 Fons de catàleg	
Dijous	23.00 Els colors	
23.00 En família	23.30 El tren de la música	
23.40 Agenda	24.00 Estel de colors	
24.00 Obladi Oblada	02.00 Selecció musical	

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia 20.40h: Rosari: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h: Noticiari.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h: *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - A les 21.00h: *El espejo de la Iglesia*. Diumenge a les 09.00h: *Santa Missa*. A les 09.45h: *Informatiu diocesà*. A les 10.00h: *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu. A les 22.00h: *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista amb Jordi Cassà Vallès superior dels pares teatins de Barcelona, que va treballar durant 30 anys com a professor de la Universitat de la Plata (Argentina); suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe Ricard M. Carles, de Barcelona (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Diumenge a les 10.30h: *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

RÀDIO CIUTAT DE BADALONA (FM 94.4) - Diumenge 09.45h: *Vida i esperit*.

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres 20.05h: *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MARICEL (Sitges FM 107.7) - Divendres, a les 20.00h: *La punta* (director: Jordi d'Arquer i Terrasa).

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h: *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a
17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax. 20.18.55

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*, a càrrec de Mn. Jaume Camprodon i Rovira; *Costumari cristià*, explicacions a costums i tradicions de l'Església, amb Joan Baburès; *La veu dels joves*, amb Jaume Reixach; *Notícies i El significat de l'Evangeli*, per Pere Carreras. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica feta per Antoni Bardera. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

EL CAFÉ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera dels últims anys amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

LA COVA DEL COUNTRY: Espai setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs a la música country cristiana, godspell blanc i

country en general. Presenta: Rafael Corbí. L'emeten diverses emissores locals.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten: diverses emissores locals.

PUNT DE TROBADA: magazine setmanal d'una hora de durada que analitza temes d'actualitat de la nostra Església. L'últim divendres de mes inclou el programa *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta Carles Sánchez amb la col·laboració d'Àngel Rodríguez. S'emet per diverses emissores locals.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA: programa mensual que dura 30 minuts i tracta temes d'interès. Presenten i moderen: Anna Estartús i Josep Casellas. L'emeten diverses emissores locals.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten: diverses emissores locals.

RÀDIO SANTA COLOMA DE FARNERS (FM 91.6) - Dimecres a les 22.15h: *Maranatha*, un programa per descobrir i compartir el nostre tarannà cristià com a catòlic avui.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte 13.40h: *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístico-religiós i paraules del bisbe Mallà, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h: *Temps Obert*, inclou la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h: *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h: *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

PARAULA I VIDA: Escriu i presenta Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona i primat. L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: (es publica al full «Vida diocesana»). L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0).

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - De dilluns a divendres a les 07.05h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: *Santa Missa*.

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïrem la recepció de controls d'emissió.

TELEVISIÓ

La 2

Dg. 3 09.10 *Tiempo de creer*
09.30 *Últimas preguntas*
09.55 *Testimonio*
10.00 *Santa Missa*: amb la participació del Cor Parroquial Veus de Riba-roja (Ribera d'Ebre, bisbat de Tortosa), sota la direcció de Josep Castellví (director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa).
10.45 *Santuaris de Catalunya*

DI. 4 17.15 *Pueblo de Dios*

C 33

Ds. 2 09.00 *Signes dels Temps*:
No hi ha programa fins al setembre.

TV de Mataró (Canal 64)

Dv. 1/8 20.30 *Creure avui*:
No hi ha programa fins al setembre.

Dv. 8/8 20.30 *Creure avui*:
No hi ha programa fins al setembre.

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit europeu Eutelsat II-16° E. 37V. freq. 11.575 GHz, 6.60 italià, 7.50 anglès.

Diumenge 12.00-12.30 *Àngelus* (directe)

Dimecres 11.00-12.30 *Audiència general* (directe)

De dilluns a divendres 18.10-18.25 *Informació*

Dissabte 18.10-18.25 *Speciale Lumen 2000*

Barcelona

• **MISSA PELS COL·LABORADORS DEL FONS COMÚ DIOCESÀ DIFUNTS.**— Se celebra cada primer dijous de mes, a les 20.00h, a la parròquia de Santa Maria del Pi. La Delegació diocesana d'Economia convida tots els col·laboradors, així com els parents i amics dels ja difunts.

• **CASA NTRA. SRA. DE MONTSERRAT DE CALDES DE MONTBUI.**— Exercicis per a homes i joves des de 17 anys, del 4 al 9 d'agost, dirigits per un P. cooperator parroquial de Crist Rei.

• **MARE DE DÉU DE LES NEUS.**— Dimarts 5 d'agost, a la parròquia dels Sants Just i Pastor de Barcelona (hi ha una talla d'aquesta advocació mariana, de més de 300 anys, restaurada el 1993); a les 19.00h, celebració de l'Eucaristia, amb la participació del Quintet Arezzo. Hi són convidades especialment les que duen aquest nom.

• **450è ANIVERSARI DE LA MORT DE SANT GAJETÀ.**— Dijous 7 d'agost, a l'església dels Mínims, a Barcelona, c/ Consell de Cent, 293, a les 20.00h, celebració de la festa de sant Gaietà, amb Eucaristia presidida pel bisbe Pere

Tena. Hi haurà tridu de preparació els dies 4, 5 i 6, també a les 20.00h.

• **MISSA MENSUAL DE LA LLIGA ESPIRITUAL DE LA MARE DE DÉU DE NÚRIA.**— Divendres 8 d'agost, a les 20.00h, a la parròquia Mare de Déu de Núria de Barcelona, Bon Pastor, 9 - 08021 Barcelona, tel. (93) 200 01 67.

• **TEMPORADA DE CONCERTS D'ESTIU A LA BASÍLICA DE MONTSERRAT.**— En el context de les celebracions dutes a terme amb motiu del 50è aniversari de l'Entronització de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, l'Abadia de Montserrat ofereix enguany, per tercer any consecutiu, la temporada de Concerts d'Estiu. El marc adient de la Basílica de Santa Maria acull gratuïtament els amants de la música amb una programació variada i atractiva. Divendres 8 d'agost, a les 21.00h, el grup anglès The Dufay Collective, especialitzat en la riquesa musical de l'Edat Mitjana i del Renaixement, oferirà el programa *Virgo Splendens*, integrat per melodies, cants i danses medievals dedicats a la Mare de Déu de Montserrat, procedents de les *Cantiques de Santa Maria*, d'Alfons X de Castella, i del *Llibre Vermell de Montserrat*. Informació: tel. (93) 835 02 51.

• **SOLEMNITAT DE SANTA**

CLARA, A PEDRALBES.— Diumenge 10 d'agost, a les 19.00h, vespres, cerimònia del trànsit i veneració de la relíquia de la santa. Dilluns 11 d'agost, a les 18.30h, vespres i missa solemne.

• **III PREMI ALBADA D'ASSAIG.**— Per a treballs (entre 35 i 50 fulls) sobre el tema: *Què és l'eutanàsia?*, des d'una perspectiva cristiana. Convocat per l'Editorial Albada (Apartat 762 - 08220 Terrassa). Termini d'admissió: 15 de desembre.

• **PREMI JOSEP M. PIÑOL A LA MILLOR INICIATIVA IN-**

NOVADORA DE LLUITA CONTRA L'ATUR.— Acció Solidària Contra l'Atur convoca aquest premi a les iniciatives de lluita contra l'atur que tinguin un projecte d'expansió, consolidació o millora de les seves activitats i que a la vegada serveixi d'estímul a la posada en pràctica de respostes innovadores i creatives al greu problema de l'atur. Les iniciatives han d'estar situades a Catalunya. El premi està dotat amb 1.000.000 de ptes. que s'han de destinar a costejar el projecte o iniciativa premiats. El termini de presentació del projecte és el 30 d'octubre de 1997 i la documentació s'ha d'enviar per duplicat a:

INFORMACIÓ DELS CURSOS A BARCELONA

«Descobrir-me a mi mateix»

novahumanitas

Dr. Josep Font (català)

AGOST

Del 17 (20h) al 21 (20h) a Marí Codolar - Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 1

Del 24 (20h) al 28 (20h) al Casal Borja, c/ Llaceres, 30 - Sant Cugat

Setembre: del 31 d'agost al 4 de setembre, Casa de Sant Ignasi, c/ Carrasco i Formiguera, 32 Barcelona

Del 7 al 11 de setembre, Casa Betània c/ Bonavista, 37 - Cornellà

Dra. M. Ángeles de los Ríos (castellà)

AGOST

Del 27 (20h) al 31 (20h) al Casal Bellesguard.

Setembre: del 19 al 23, Casa Betània c/ Bonavista, 37 - Cornellà

Inscripcions:

C/ Canuda, 4, entl. 1a - BARCELONA

Tel. 317 17 90. (de dilluns a dijous de 19 a 21h)

Tel. 417 29 48 (a qualsevol hora)

Secció a càrrec de: Teleespectadors Associats de Catalunya (TAC) Balmes, 92, 1r 1a A - 08008 Barcelona Tel. i fax (93) 488 17 57

Pel·lícules de vídeo recomanades

Per a adults

Denise te llama (EUA, 1995)

Director: Hal Salwen. Intèrprets: Alanna Ubach, Tim Daly.

Òpera prima d'un guionista i realitzador independent nord-americà que retrata la vida quotidiana d'un grup de yuppies atrapats per l'electrònica i la incomunicació. Els intèrprets són molt naturals i fan totalment creïbles les diverses històries. Comèdia satírica **

El amor tiene dos caras (EUA, 1996)

Director: Barbra Streisand. Intèrprets: Barbra Streisand, Jeff Bridges.

Una parella de professors, decebuda de l'amor, es casa per mantenir una relació amistosa, però, a poc a poc, sorgiran els veritables sentiments. Film comercial i amb bona música. Comèdia romàntica **

Per a joves

Twister (EUA, 1995)

Director: Jan de Bond. Intèrprets: Helen Hunt, Bill Paxton.

Relata les desventures d'un matrimoni en crisi, enmig dels perills d'un gran tornado. Grans efectes especials. Fou un dels grans èxits comercials d'aquest any. Aventures **

Un día inolvidable (EUA, 1996)

Director: Michael Hoffman. Intèrprets: Michele Pfeiffer, George Clooney.

Una dona i un home divorciats, que es coneixen a la sortida del col·legi, iniciaran una relació mitjançant un telèfon mòbil i una excursió. Reflexió sobre la crisi de la família nord-americana. Comèdia romàntica **

• En el període estiuenc, la secció TeleZapping recomanarà pel·lícules de vídeo en comptes dels films programats per les diferents televisions.

Valoració de les pel·lícules: *Aceptable **Bona ***Molt bona ****Obra mestra

Per a una valoració diària de les pel·lícules podeu trucar al telèfon del cinema del TAC 488 17 37.

TELE ZAPPING

TV1

De dilluns a divendres

08.45 *Estamos de vacaciones*

Inclou: Phantom

El príncipe valiente

09.45 *Club Disney verano*

Dissabte

06.00 *Astrid Lindgren para los niños*06.30 *Ms. Piggle Wiggle*07.30 *Sábado fiesta*

Inclou: Teo

La llamada de los gnomos

Yogi y la búsqueda del tesoro

Diumenge

06.00 *Astrid Lindgren para los niños*06.30 *Ms. Piggle Wiggle*07.30 *Domingo fiesta*

Inclou: La llamada de los gnomos

Animaniacs

La 2

De dilluns a divendres

10.00 *Vacaciones de cine*14.00 *Para nosotros*17.45 *Para nosotros*

Inclou: El chavo

Beetlejuice

Antena 3

De dilluns a divendres

07.30 *Club Megatrix*

Programació infantil

Dissabte i diumenge

07.20 *Club Megatrix*

Tele 5

De dilluns a divendres

07.35 *Los gatos samurai*08.15 *-El jardín secreto*09.00 *Tenko y los guardianes de la magia*

Dissabte i diumenge

De les 07.00 a les 12.00: Dibujos animados

Inclou: COPS

Boogies

Dulce Jana

TV3

Dissabte i diumenge

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Les aventures de l'Spot

Leo, el rei de la selva

Mask

C33

De dilluns a divendres

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Doraemon

Els Picapedra

17.00 *Club Super 3*

Inclou: Teo

Els barrufets

Acció Solidària Contra l'Atur, Riera de Sant Miquel, 1 bis, 3r 2a-08006 Barcelona. Per a més informació, tel. (93) 217 41 08.

Lleida

• **CERTAMEN LITERARI EN HONOR DE LA MARE DE DÉU DEL CARME A LLEIDA.**— Premi en prosa al millor esquema de treball i guió per una història literària i gràfica sobre la parròquia de la Mare de Déu del Carme a Lleida, en català. Premi en poesia: *Flor Natural* a la millor poesia que canti a Maria, porta del cel, en català o castellà. Premi a la millor poesia que canti la devoció dels lleidatans a la Mare de Déu del Carme, en català o castellà. Premi a la millor poesia que canti la devoció de les comarques de Lleida a la Mare de Déu del Carme, en català. Premi a la millor poesia que canti la devoció d'Europa a la Mare de Déu, en català o castellà i premi als millors goigs a la Mare de Déu del Carme de Lleida, en català. La data de lliurament dels treballs és el proper **14 de setembre** i s'han d'enviar a: Sr. Secretari de

l'Acadèmia Bibliogràfica-Mariana, c/ Acadèmia, 17 - 25002 Lleida.

Tarragona

• **NIT DE MARIA A VINYOLS I ELS ARCS.**— El dia **15 d'agost** es celebra la Nit de Maria, fundada per Mn. Enric Inglés i Tàsias, apòstol marià, que va dedicar tota la seva vida a honorar la Verge Maria. Ell ens diu: «Veni, la nostra Mare ens espera amb els braços estesos per portar-nos el perdó del seu Fill, el goig, la pau, el descans de l'ànima.» Enguany farà 25 anys de la primera Nit de Maria a Vinyols i els Arcs, i per aquest motiu, amb més interès, volem fer extensiva a tothom la crida per aquesta trobada. Sortiran autocars de molts llocs de Catalunya. El **dijous 14** és la Vetlla Eucarística Mariana i el **divendres 15** la Missa de malalts, el dinar fraternal i el rosari cantat. Per a més informació: Tel. 977-85 05 09, Sr. Enric Vidal.

Vic

• **ASSOCIACIÓ D'AMICS DEL**

MONTSENY.— **Dijous 7 d'agost**, excursió a Cardona, acompanyats per Mn. Antoni Pladevall. Lloc de trobada a les 9 h. a Súria, a la mateixa carretera Manresa-Cardona, pàrquing entre l'entrada i la sortida del poble de Súria. Per a més informació: Assoc. Amics del Montseny, Mas Segalàs, 17406 Viladrau (Girona).

Altres bisbats

• **MONESTIR CISTERCENC DE CASBAS (OSCA).**— Cursos d'estiu en un ambient senzill i familiar, envoltat d'un paisatge de gran bellesa. També s'organitzen cursos per correspondència sobre diferents temàtiques religioses. Informació: Gna. Pilar, tel. (974) 26 03 96.

Preguem amb el Sant Pare Joan Pau II

Aquest mes d'agost el Papa ens demana pregàries
*Perquè l'Església manifesti sempre la comunió amb l'Esperit
en la diversitat dels dons i carismes*

La primitiva Església de Jerusalem va gaudir de molts dons i carismes rebuts de l'Esperit Sant des del dia de la Pentecosta. Els apòstols anunciaven amb valentia la resurrecció de Jesús, parlaven llenguatges desconeguts, feien curacions magnífiques i anaven feliços a comparèixer davant dels tribunals quan eren castigats per anunciar la salvació en Jesús. La gent els creia, es convertia i demanava el baptisme per seguir aquell nou camí de vida.

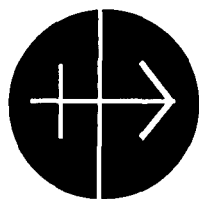
Avui dia l'Església també aprofita els carismes que l'ajuden a sentir Déu proper i present entre nosaltres, per exemple, en la pregària. Però el carisma més gran és l'amor. Sense amor els carismes serien com platerets que dringuen i molesten la comunitat. Déu concedeix els carismes en favor del poble. Per això, l'amor és el carisma que els uneix tots, en bé de la comunitat.

Intenció missional

El Papa també ens demana pregàries
*Perquè la preparació del Tercer Mil·lenni revifi en l'Església
l'entusiasme per anunciar Jesucrist, únic salvador de l'home*

El nostre anunci de Jesucrist s'ha de fonamentar en la Bíblia. Hem d'aprofundir el nostre coneixement de les Sagrades Escriptures. Les nostres celebracions litúrgiques han de ser més viscudes cada dia i més entenedores. La vida de pregària privada ha de donar força i solidesa a tota la vida de les comunitats cristianes. Llavors la nostra vida serà anunci de Jesucrist, únic salvador del món.

Antoni M. Serrallonga, sj

Ajuda a l'Església Necessitada

ALBÀNIA, L'ESPERANÇA D'UNA REALITAT DIFERENT

Imatges de la realitat poc coneguda a un petit país meravellós anomenat Albània.

Convidem totes les persones a descobrir amb nosaltres la realitat i l'esperança del poble fidel a Albània sol·licitant, amb un donatiu de 1.995 ptes. el vídeo titulat Albània/96.

Desitjo rebre exemplars del vídeo en castellà.

Desitjo rebre exemplars del vídeo en català.

Hi col·laboro amb ptes. mitjançant:

☐ gir postal, ☐ ingrés en c/c, ☐ xec nominatiu, ☐ altres.

Els preguem que no ens oblidin en les seves pregàries

Nom: Cognoms:

Adreça: CP:

Població: Província:

Per a comandes i donatius:
Ajuda a l'Església Necessitada
Luis Antúnez, 24, 2n 2a
08006 Barcelona

Per a donatius:
Banc Central-Hispà
a qualsevol oficina del mateix
c/c: 0049 1260 35 2110027312

MOU-TE CONTRA L'ATUR

ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR

FUNDACIÓ

Riera St. Miquel, 1, bis. 3er. 2a.
Telèfon 217 41 08
08006 BARCELONA

APORTACIONS

Caixa d'Estalvis de Catalunya,
Oficina 0021 c/c. 0200395557
"La Caixa"
Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona
Oficina 0933 c/c. 0200061375
Caixa d'Enginyers
Oficina 0002 c/c. 0001652660

Des del carrer

«La Rambla és un calidoscopi de vida»

Lluís Ortega és el propietari de la Casa Gay, un servei de lloguer per a festes que ofereix paraments complets per a hostaleria i mobles de menjador i terrassa. Ortega té també la concessió municipal de l'Ajuntament de Barcelona de les cadires de lloguer instal·lades a la Rambla de Canaletes, que ja són un element inseparable de la geografia urbana d'aquest passeig. Aquest peculiar servei de lloguer de cadires ha despertat la curiositat al Japó i una important cadena televisiva de Tòquio ha gravat recentment un reportatge.

—Quan va començar el negoci de lloguer de cadires de la Casa Gay?

—El negoci de lloguer de cadires va néixer cap al 1860, any en què les primeres cadires de ferro van substituir les de boga. La Casa Gay ha estat des del principi en el rerefons de les festes celebrades a Barcelona i ha llogat cadires per a l'Exposició Internacional del 1888, inaugurada al Parc de la Ciutadella per la reina Maria Cristina, mare d'Alfons XIII, i també l'any 1929 per a l'Exposició Internacional de Montjuïc.

—Quin esdeveniment destacaria?

—El Congrés Eucarístic de Barcelona, el 1952, pel qual vam haver de contractar cadires de les Illes Balears, de Saragossa, de València, de Tarragona... i vam aconseguir sumar-ne 36.000. Va ser una feinada de bogeria! En aquest congrés vam estendre les cadires pel recorregut que feia per Barcelona el cardenal Tedeschini, representant del Papa Pius XII. Vam començar a les 6 del matí i a la una del migdia, quan havíem acabat, el cap superior de Policia de Barcelona les volia treure al·legant mesures de seguretat. Si les arriba a treure

hauria estat la ruïna per a l'empresa. Afortunadament, el vaig convèncer dient-li que no entorpien les mesures de seguretat i que les senyores que havien pagat 2 o 3 duros de lloguer no s'aixecarien fàcilment.

—I més recentment?

—Destacaria el Concili Tarraconense que l'any 1995 es va celebrar a Sant Cugat, ja que va ser cosa de tres: a dalt de tot l'Esperit Sant, al mig els pares conciliaris i a sota la infraestructura d'entrimats, taules, cadires i moquetes muntades per la Casa Gay.

—Quin personatge de renom ha definit millor l'esperit de la Rambla?

—Indiscutiblement Igor Stravinsky. El famós compositor va venir a Barcelona

el 1948. Va voler veure la Sagrada Família, el barri vell i la Rambla. Stravinsky va seure a les cadires de la Rambla de Canaletes, va estar un quart d'hora quiet amb els ulls tancats, i quan els va obrir va dir que estava escoltant la música de la Rambla. I és que la Rambla és un calidoscopi de vida on es pot escoltar el batec de la ciutat.

Marta Puyol

Respir

Miquel Estradé

Saber admirar

Per admirar veritablement cal ser un entès. Qui hagi fet l'experiència de converses amb pagesos que estimen i entenen de ser pagès, amb pescadors que estimen i entenen de ser pescadors, sabrà quina delícia s'hi troba! Amb un llenguatge potser reduït, amb espais de silenci, quin tou d'humanitat! No són gent que s'hagi fet només amb els llibres, sinó que és la vida qui els ha fet. Conviure-hi uns dies és altament tonificador. I com més estimen allò que viuen, com més ho coneixen, millor. Ells potser no saben que s'admiren de la terra i del mar, però tota la seva vida és feta d'admiració. Admira els homes aquell que és home, entès en el fet de ser home; aquell que és expert en humanitat, com anomena Pau VII l'Església. Qui renuncia a ser home, aquell qui ofega la ingenuïtat de cor, no sabrà admirar res de l'home. Cosa trista, trobar homes que no han descobert la seva capacitat d'admiració. És un dels mals de la riquesa: els rics no saben admirar. Aquesta admiració és com un encantament: admiració, encantament, fascinació, seducció, meravellament!

Ara mateix

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Nostre Senyor (2)

Què devia fer Natanael sota la figuera?

L'evangelista Joan, en un text ple d'encís (Jo 1,35-51), explica com va ser el trobament dels primers apòstols amb Jesús. El verb «trobar» s'hi repeteix contínuament: cada un «troba» Jesús i el seu «trobament» serveix perquè un altre també el «trobi». Així, Felip diu a Natanael: «Hem «trobat» aquell de qui van escriure els profetes, és Jesús, fill de Josep, de Natzaret.» Però Natanael, escèptic i despectiu, pregunta: «De Natzaret pot sortir-ne res de bo?» «Vine i veuràs», replica, segur, Felip. Jesús devia adonar-se que, aquesta vegada, el «trobament» no era fàcil i obre camí. Quan veu venir Natanael, el sorprèn dient-li: «Mireu un autèntic israelita, un home que no enganya.» Natanael queda parat: «D'on em coneixes?» Jesús el torna a sorprendre: «Abans que Felip et cridés, t'he vist sota la figuera.» El cop ha estat decisiu: «Rabí, tu ets el fill de Déu», confessa Natanael. Ja l'ha «trobat».

Què devia fer Natanael sota la figuera? Era i serà sempre el seu secret... Un secret només compartit, en la intimitat, amb Nostre Senyor.

De Jesús en podem parlar i parlar, en podem escatir la història, en podem estudiar i discutir els més diversos aspectes. Hi ha qui en nega la divinitat i, fins i tot, algú ha pretès de negar-ne l'existència... Però no és això el més important. El més important és que a Jesús se'l troba. El van trobar Pere i Joan, Felip i Natanael, Maria Magdalena i la Samaritana, un captaire cec que es deia Bartomeu, un prohòm anomenat Nicodem, un bandoler condemnat a mort... I Agustí d'Hipona amb la seva mare Mònica, Benet de Núrsia i Escolàstica, Francesc d'Assís i Clara, Ignasi de Loiola, Teresa de l'Infant Jesús, Josep Oriol, Antoni M. Claret, Torras i Bages i Pere Tarrés... I milers i milers de cristians i cristianes, ahir i avui tenim el fet d'haver trobat Jesús com el millor que ens ha esdevingut en la nostra vida.

I, silenciosament, continua, una successió infinita de «trobaments» d'homes i dones de tota mena amb Nostre Senyor. Aquest és un fet que passa cada dia. Quan mirem d'esbrinar una mica el procés de la fe, hi trobem sempre els dos elements que van determinar la conversió de Natanael.

El factor exterior és el contacte amb un altre que ha trobat Jesús. La fe d'un creient —en definitiva, la fe de l'Església— és un esdeveniment que en genera un altre: que a mi m'esdevingui de trobar Jesús.

El factor interior és el toc inefable de Jesús i del seu Esperit Sant que té lloc en la intimitat de cada u i que cal voler percebre. «Sota la figuera.»

VILANOVA

ESPECIAL

I LA GELTRÚ

Festa, vida, solidaritat i esperança

Dies de rialles, nits d'estels, sabor de brisa mediterrània... Vilanova i la Geltrú obre les portes de bat a bat i convida tothom a participar de la Festa Major, unes celebracions que enllacen l'avui amb l'ahir, com en aquesta fotografia del romiatge a Montserrat, ara fa 50 anys. La fe viva del poble passa de generació en generació i es preserva el sentit d'unitat i el sentit de festa.

En aquest número especial podem trobar experiències de solidaritat sense fronteres. Els centres d'esplai parroquials fa tres anys que col·laboren amb la República Dominicana i volen apropar als vilanovins la realitat dels països subdesenvolupats. Per la seva part, el centre juvenil La Fita vol convertir-se en un instrument que potenciï la solidaritat i la cooperació.

De la solidaritat passem a l'educació. El Cim, resultat de la fusió de dos col·legis religiosos molt arrelats a la vida, s'ha convertit en una escola popular, oberta, acollidora i senzilla.

I de l'educació passem al testimoniatge del seminarista Carles Muñoz i dels sacerdots Mn. Jaume Berdoy, que celebra 25 anys com a prevere, i Mn. Pere Sitjà Clapés, que en celebra 50.

Finalment, Josep Lluís Vidal, regidor de Cultura de l'Ajuntament, comenta que la Festa Major d'enguany ha estrenat un nou model d'organització basat en la figura dels pabordes. Per la seva part, Bienve Moya, del Departament de Cultura, explica el sentit de celebrar la Festa Major d'estiu en honor a la Mare de Déu de les Neus.

Calor, alegria, balls, somnis, il·lusions, fe i vida es barregen i diuen: Vine a Vilanova!

República Dominicana i Vilanova: dues realitats, un sol món

Presentació

L'any 1994 el Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC), en el qual estem federats els centres d'esplai parroquials de la vila, engega la campanya *Obre fronteres, fem un sol món*. L'objectiu era donar a conèixer a nens i joves, la realitat del Tercer Món i sensibilitzar-los dels seus problemes.

En el marc d'aquesta campanya neix un projecte de col·laboració amb una ONGD (Organització no Governamental per al Desenvolupament) dominicana: UJEDO. La col·laboració es concreta quan monitors catalans fan un camp de treball, durant l'estiu, en un poble de recol·lectors de canya de sucre. Aquest marc incomparable de treball fa possible un intercanvi molt enriquidor perquè els voluntaris catalans puguin transmetre als nens dels seus centres una autèntica experiència d'educació per al desenvolupament.

Després de tres anys de treball a la República Dominicana, el projecte creix i inclou, a més a més, la realització d'un altre

camp a Catalunya, en què hi participen monitors dominicans. Aquest intercanvi possibilitarà la intervenció directa als centres d'esplai i municipis implicats en el projecte, i així complementar la sensibilització aconseguida fins ara.

Participació vilanovina

Arran de la campanya iniciada pel MCEC, els centres d'esplais parroquials de Vilanova incorporen en la seva programació activitats per l'educació en el desenvolupament. També des del primer moment, monitors vilanovins s'integren en la comissió d'educació pel desenvolupament del MCEC, i així una monitora del Centre d'esplai La Geltrú, Núria Martorell, participa en el primer camp de treball. Gràcies a la sensibilització feta al centre, dos monitors més —Eloi Moncada i Xavier Caba— s'incorporen en aquest projecte.

Donada aquesta implicació, es tria la ciutat de Vilanova com a municipi d'acollida de monitors dominicans durant l'any 1997. Serà aleshores quan

Vilanova se sentirà més protagonista. Mitjançant diverses activitats, el projecte pretén acostar als vilanovins la realitat dels països subdesenvolupats. Activitats que comencen amb exposicions de pintura, artesanía, fotografies i objectes dominicans.

No obstant això, on es podrà fer un intercanvi d'experiències i de maneres d'entendre la vida serà en la xerrada/col·loqui que els animadors dominicans realitzaran a la nostra ciutat. A part d'explicar com és la seva manera de viure i com intenten millorar-la, es podrà veure un audiovisual amb diferents escenes de la vida quotidiana d'un poble dominicà. A més, per als nens i nenes també hi ha preparada una activitat: el Joc Solidari. Hi participaran un centenar de nens i nenes de la vila els quals, mitjançant diverses proves i preguntes, s'aproparan a la realitat de la República Dominicana, els seus costums i les seves tradicions. Finalment, la part més lúdica es concreta en un concert/ball de música *merengue*, típic ritme dominicà.

Els joves de les parròquies posen en marxa un centre juvenil

El proper curs, els joves de les parròquies de Vilanova i la Geltrú donaran el tret de sortida al centre juvenil La Fita, un espai que neix amb la finalitat de canalitzar totes les activitats de caire lúdic dels joves cristians de la ciutat i que tindrà com a eix aglutinador el foment del voluntariat.

La Fita basarà el seu funcionament en una borsa de voluntariat i accions solidàries. Un instrument que pretén potenciar la solidaritat i la cooperació, i que anirà creixent a partir de les propostes dels mateixos joves, que disposaran d'un espai físic i de tot l'assessorament tècnic, administratiu o estructural que necessitin. La festa solidària en favor de Mans Unides, que tindrà lloc a l'octubre, és un exemple del tipus d'accions que promourà La Fita. Diversos grups de joves de les diferents parròquies treballen en comissions des de fa mesos per a la preparació del festival, que es farà per segon cop a la Zona XXI. La recollida d'aliments per Nadal o la gestió del bar de l'Escola d'Estiu, del Voluntariat de l'any passat han estat algunes de les accions que s'han dut a terme en aquesta etapa prèvia al naixement de La Fita.

Amb una estructura organitzativa per seccions, amb senyals responsables, La Fita té la vocació de rebre les propostes dels joves, sempre que se situïn en la «línia educativa» que el centre juvenil persegueix; és a dir, fomentar el fet de compartir i el treball altruista. Algunes de les accions que ja estan en cartera són la recollida de llibres d'ESO i la restauració de cases en mal estat, en col·laboració amb Càritas.

Una idea que va néixer fa anys i un equip de persones que ha treballat amb molta intensitat han fet possible una realitat, La Fita, en la qual hi ha dipositades moltes esperances, com un servei que s'ofereix als joves de la ciutat amb inquietuds. Ara bé, aquests mateixos joves —començant pels responsables i monitors d'esplai i pels animadors de grups de reflexió i consiliaris— seran els que, amb la seva resposta, donaran vida o no a La Fita, que només té raó de ser amb la implicació dels joves de la ciutat. A més, les quatre parròquies de Vilanova i el mateix Ajuntament han donat suport a aquesta iniciativa.

Raül Maigí

TRANSPORTS FERRAN

(Antiga Agència Baró)

Més de cent anys al vostre servei

Servei urgent de paqueteria diària Barcelona, Vilanova i Comarca.
Transports de càrregues generals per tot Espanya.

Agència Central a Vilanova

Carrer de Barcelona, 1

☎ 893 00 99

Fax 814 30 46

Agència a Barcelona

Carrer Alava, 22

☎ 225 03 65

Fax 225 03 64

GANIVETERIA I PARAIGÜERIA

RODRÍGUEZ

1921 - 1996

3 GENERACIONS

AL SERVEI DE VILANOVA I LA COMARCA

Rambla Principal, 30

Tel. / Fax 893 56 17

08800 VILANOVA I LA GELTRÚ

Carles Muñoz, seminarista vilanoví: «Val la pena arriscar»

Després d'anys de feina pastoral en grups i esplais i en la dinamització del col·lectiu de joves cristians de la ciutat, aquest vilanoví de 21 anys va arriscar-se a fer el salt i viure l'aventura del seminari. Un any després ens ho explica.

—Com valors aquest primer curs com a seminarista?

—Molt positivament, perquè crec que s'han acomplert les expectatives. Per a mi el seminari és l'eina que ofereix l'Església a un jove que creu que sent la crida de Déu. Crec que el seminari ha servit per això: perquè ens trobem un grup de gent de procedències molt diferents en un lloc que t'ajuda a preparar-te i a discernir sobre aquesta crida. Tota la part d'estudis, espiritual, de vivència de fe, de relació amb els altres, amb la parròquia d'origen, etc. va dirigida a discernir si aquesta crida va endavant o no. El seminari no és una fàbrica de crear capellans, sinó que és un lloc on s'ajuda els joves en el discerniment.

—Què és el que més t'ha sorprès?

—Una cosa que m'ha agradat molt és que el treball es comença des de zero. No es comença per ser capellà ni per la vida religiosa, sinó que es comença per ser cristià. El primer que es treballa és el fonament, que és el ser cristià. Si no ets un bon cristià, no podràs ser mai un bon capellà, ni un bon laic... és un treball de base que no m'esperava. Una altra cosa que s'agraeix molt és la vida comunitària, el compartir amb els companys, que sempre són un espai de recolzament i descàrrega.

—Què ha estat el més difícil?

—El que més costa és la vida comunitària. No tots els companys de comunitat t'han de caure bé, ni has de compartir totes les idees amb ells: hi ha llibertat d'opinió i d'estils, però sempre amb un respecte. És una de les coses més enriquidores del seminari.

—El canvi t'ha suposat renunciar a moltes coses. Com has viscut això?

—Els dos primers mesos són bastant durs i els últims mesos abans d'entrar, també. Jo vaig treballar fins quinze dies abans d'entrar al seminari, i costa; però a poc a poc et vas preparant per deixar la família, els amics, la parròquia, la feina, els teus ambients. Ho deixes tot per rebre coses més grans o perquè, deixant-ho, et podràs dedicar a moltes altres coses que

et seran útils el dia de demà per servir millor els germans. Jo a la feina m'hi trobava molt bé i va ser una de les coses que més em va costar deixar, potser més que la família.

—Com veus la formació al seminari? Us preparen per a les necessitats de l'Església actual?

—Bé, jo només he fet un curs al seminari, que és l'introductor. No sóc de lletres i m'ha costat molt el llatí, però m'agradaria que durant aquests anys, igual que tenim assegurada la formació de filosofia i teologia, poguéssim tocar altres matèries que la societat actual reclama i que tenim l'obligació de conèixer. Temes com el que ja hem tractat sobre els mitjans de comunicació, o altres com les aplicacions informàtiques, la pedagogia, la nostra expressió oral i escrita... Més que saber de tot, ens han de preparar per saber trobar aquesta informació, i així obtenir una formació i un reciclatge permanent, cosa que és molt important.

—Tu has viscut una forta vinculació parroquial prèvia i t'has decidit a fer el salt al seminari. Què creus que espanta els joves d'avui a fer el mateix?

—Hi ha moltes coses que fan por per desconeixement i per no haver-ne parlat prou. És veritat que qüestions com el celibat, la jerarquia, el viure separat de la família, el fet que no entenguin perquè ho fas, la manca de valentia (crec que cal ser molt valent per fer-ho)... tot això, per no saber com ho estan vivint altres seminaristes, pot fer que un es tiri enrere, és com un fre. Tot el que suposa un canvi suposa un risc, una aventura, i la gran majoria segueix el canal comú, per on va tothom, per això em sembla que és molt important la presència de seminaristes a les parròquies, amb els grups de joves.

—Com viu un jove el fet d'entrar a formar part d'un estament amb una jerarquia bastant establerta i que sovint s'ha de sotmetre a l'obediència?

—Quan treballava a l'oficina feia coses que jo pensava que no havia de fer, les feia per obligació, perquè el meu respon-

Carles Muñoz de campaments. Al darrere de la resta d'excursionistes.

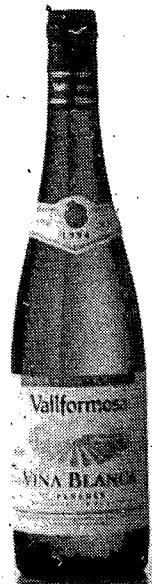
sable creia que allò era el millor per a l'empresa. Algú ha de prendre la decisió i en el món de l'Església passa el mateix. No és una dictadura, sinó que hi ha diàleg, com a qualsevol empresa, i sempre hi ha una veu que té més pes que la dels altres. El tema de l'obediència s'exagera un pèl massa. Més endavant potser sí, però ara no és tan preocupant.

—El curs que ve ja aniràs destinat a una parròquia. Com afrontes aquest fet?

—L'any que ve m'han destinat a Piera.

Ho visc amb moltes ganes, és un pas nou, un avançar en el camí. Crec que m'ajudarà perquè serà conèixer una realitat nova, conviure amb capellans en una rectoria... El nostre temps a les parròquies, els primers anys, és bastant limitat i no podem vincular-nos molt ni fer grans coses. No és qüestió de fer molt sinó de rebre molt dels altres. Cal anar amb els ulls i les orelles ben obertes per aprendre molt.

Raül Maigi

VIÑA BLANCA 1996 VALLFORMOSA MEDALLA D'OR DEL CONSELL REGULADOR DE LA DENOMINACIÓ D'ORIGEN Penedès

Recentment, s'ha celebrat a Vilafranca del Penedès el XXXI Concurs de Qualitat de Vins de Denominació d'Origen Penedès que cada any convoca el Consell Regulador i l'Acadèmia Tastavins Sant Humbert.

Vallformosa ha estat guardonada amb la Medalla d'Or en el Viña Blanca 1996.

Aquest fet corrobora, dins i fora de les nostres fronteres, la gran qualitat i nivell dels vins elaborats per Vallformosa.

Rap a l'americana

Ingredients: 600 gr de rap, 150 gr de gambes, 100 gr de mantega, 100 gr de farina, 150 gr d'arròs, 300 gr de tomàquets madurs, 2 pastanagues, 2 cebes, 1 fulla de llorer, 1 branqueta de farigola, 1 dl d'oli, 2 copes de conyac, sal i una mica de sucre.

Netegeu el rap i talléu-lo a rodanxes o filets i reserveu les espines. Traieu els caps de les gambes i reserveu-los. En una paella amb oli fregiu el rap assaonat i enfarinat i reserveu-lo. Fregiu també les gambes, però sense enfarinar-les. En una cassola poseu una mica de mantega i l'oli de fregir el peix i ofegeu la ceba, la pastanaga, el llorer i la farigola tot tallat molt petit. Abans que agafi color afegiu-hi les espines i els caps de les gambes i deixeu-ho uns minuts. Tot seguit afegiu el conyac i enceneu-ho (flamegeu-ho). Un cop s'ha apagat la flama, afegiu el tomàquet tallat, assaoneu-lo i deixeu-lo coure. Abans afegiu el bitxo. En aquest preparat deixeu coure el rap durant 10 minuts. Després el traieu i el reserveu calent. Passeu la salsa pel colador xinès i bulliu-la. Fora del foc afegiu un tros de mantega i remeneu-ho bé. Rectifiqueu de sal. Cobriu el peix amb aquesta salsa i decoreu el plat amb arròs cuit assaonat amb mantega i sal. També podeu posar uns crostons de pa fregit tallats en triangle. Suqueu les puntes dels crostons a la salsa i després passeu-les per julivert tallat molt petit.

Vallformosa
Vins i Caves

ESCOLA DIVINA PROVIDÈNCIA

• ESCOLA CONFENSIONAL CATÒLICA • CATALANA
IMPARTEIX ENSENYAMENTS DE:

EDUCACIÓ INFANTIL 3 - 4 i 5 ANYS
PRIMÀRIA I ESO

*S'uneix a l'alegria dels vilanovins amb motiu de la
Festa Major tot desitjant-los la nostra salutació
franciscana: Pau i bé.*

C/ de la Providència, 1 - VILANOVA I LA GELTRÚ
☎ 893 06 14 - Fax: 814 33 22

Vilanova i la Geltrú obre les portes de bat a bat

Com cada any, amb l'agost arriba a Vilanova i la Geltrú la Festa Major, que vesteix els carrers de blanc i els perfuma de pólvora, permetent el retrobament amb tots els elements de la nostra cultura popular, que ja enyoràvem.

La Festa Major d'enguany és plena d'aniversaris: els Diablers de Vilanova, els Bordegassos de Vilanova i la Mulassa celebren, aquesta primera setmana d'agost, dates especials, amb activitats extraordinàries, com una trobada de Mulasses d'arreu de Catalunya, o una diada castellera especialment important.

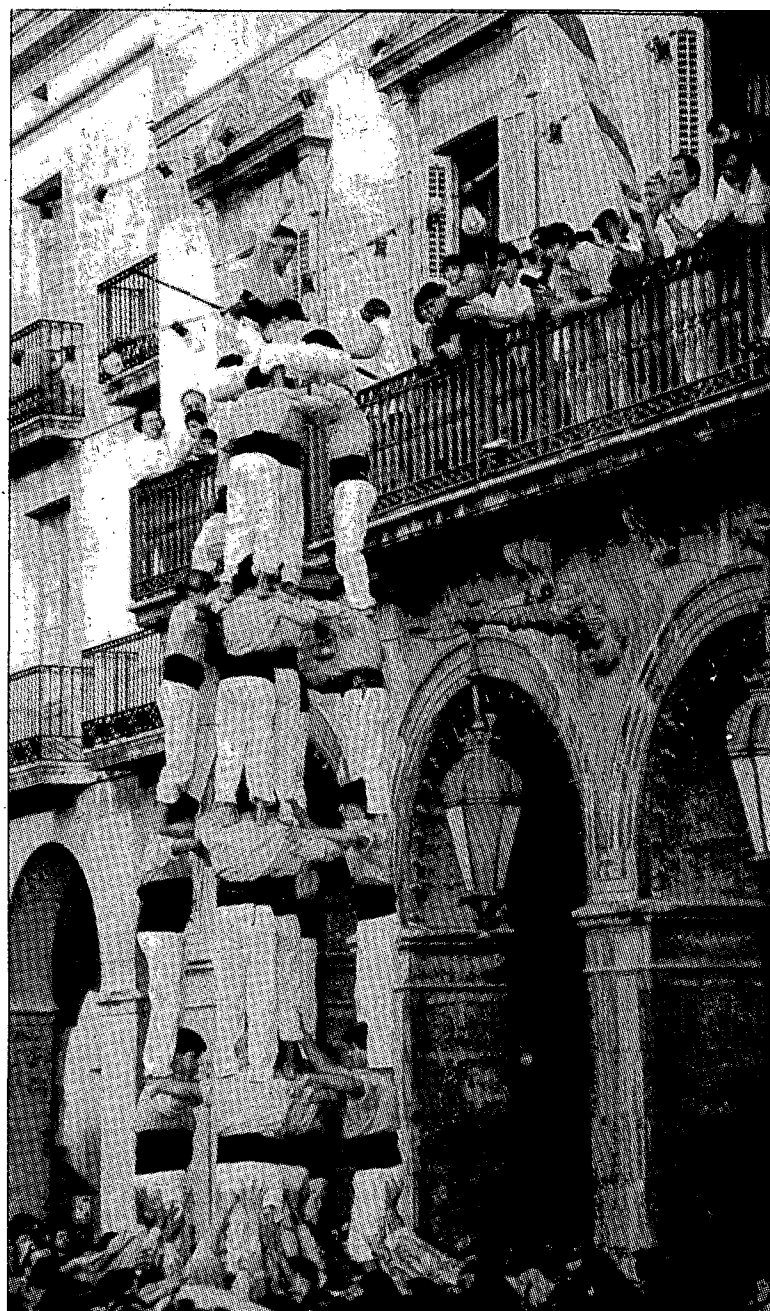
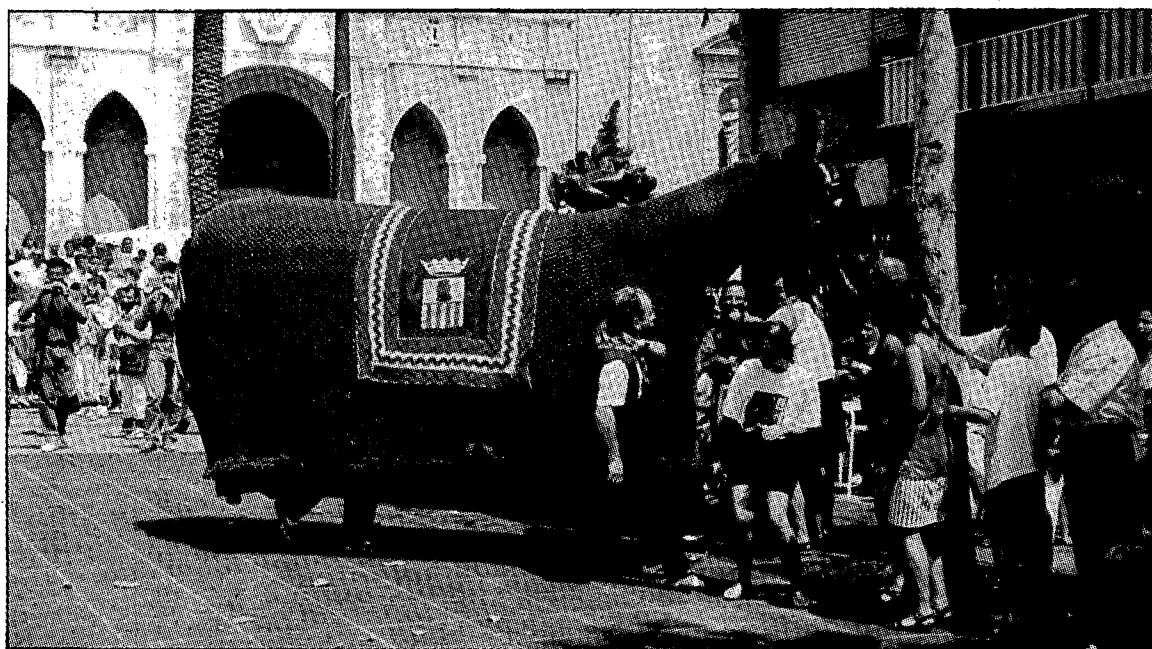
La Festa Major d'enguany serà, més que mai, de tots els ciutadans, ja que la Regidoria de Cultura l'ha volgut posar en les mans de tots aquells col·lectius directament implicats amb ella (Agrupació de Balls Populars, Associacions de Veïns...), estrenant un nou model d'organització basat en la figura dels *pabordes*.

Originàriament, els pabordes eren aquelles persones encarregades d'organitzar actes festius religiosos i, per tant, el nom s'esqueia amb la tasca que aquestes set persones han de realitzar. La seva comesa és organitzar i dur a terme la Festa Major de la ciutat, amb el suport de la Regidoria de Cultura, aportant idees pròpies que puguin enriquir la festa.

Vilanova i la Geltrú és a punt d'esclatar en festa; a punt de ballar al so de les gralles, omplint els carrers i les places de color i d'alegria. La ciutat us convida a tots a compartir aquesta alegria i us obre les portes de bat a bat perquè vingueu a conèixer la nostra festa.

Josep Lluís Vidal

Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Una festa a redós de la Mare de Déu

Vilanova i la Geltrú celebra des de l'any 1781 la seva Festa Major d'estiu en honor a un vot fet a la Mare de Déu de les Neus. L'any anterior, i molts d'altres, els vinyets del terme van ser assolats per la pedra: els gotims de raïm, encara verds, queien fets malbé i aclivellats pel calabruix. Els camps eren una completa ruïna, la terra enfangada i amarada d'aigua no permetia l'accés a les vinyes, a veremar la misèria collita, si no amb gran esforç.

A principis d'agost, el dia 5, s'escau la celebració de la Mare de Déu de les Neus. Els pietosos pagesos vilanovins i geltrunencs, portats per la seva fe i també per la necessitat, van depositar la seva esperança en el favor de Maria sota l'advocació de les Neus, confiant que si ella havia fet caure flocs de blanca neu a principis d'agost per cobrir la seva basílica de Roma, també podia manar aturar-se al calabruix que malmetia les seves verdes vinyes costaneres. Foren fetes processons amb creu alçada pels camins que menaven als vinyets arruïnats. Els penitents acudien amb fervor a pregàries i oficis especials, tant al temple com al camp... i

la Mare de Déu, segons conten els nostres avantpassats, va compadir-se dels seus devots. L'any següent la verema va ser esplèndida, els ceps ubèrrims mostraven al sol la seva riquesa, gotims de raïm com els que Moïses va trobar al país dels gegants, omplien portadores i portadores. I d'aquesta manera va quedar instituïda la Festa Major de les Neus, de la Mare de Déu de les Neus. A partir d'aleshores, i per molts anys, en arribar novembre, a l'hora de trafegar el vi nou, uns joves, transportant un barraló dalt d'un carro, passaven per tots els cellers de la vila a recollir una mesura de vi que serviria per subvenir les despeses de la Festa Major d'agost, i a la imatge de Maria, que presideix la festivitat, va afegir-s'hi, per commemorar l'efemèride, el gotim de raïm que sosté a la mà.

Bienve Moya

Departament de Cultura de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Programa d'actes FESTA MAJOR 1997

DIVENDRES 1 D'AGOST

- De les 5 de la tarda a les 10 del vespre, a la plaça del Mercat

Parc infantil

Grans atraccions inflables

- 2/4 d'11 de la nit, des de la plaça de les Neus

Correfoc

Amb la participació del drac de la Geltrú, drac de Vilanova, diables de Vilanova, l'Arboç i Ribes

- 2/4 de 12 de la nit, al parc de Ribes Roges

Espectacle de varietats

Amb el Màgic Andreu

- 12 de la nit, al «xiringuito» del Trillas

Festa de Foc

Organitza: Diables de Vilanova

- 12 de la nit, en acabar el correfoc, des de la plaça de la Vila i per la Rambla Principal

Cercavila Dixieland

A càrrec de la Papa Joe's Rambling Band

DISSABTE 2 D'AGOST

- 1 del migdia, a la Peixateria Vella

Presentació del nou volum

de la biblioteca Antina, de l'editorial el Cep i la Nansa: *Vilanova Bordegassa*, de Xavier Capdevila, Xavier Brotons i Ton Mañé

- 6 de la tarda, a la plaça de la Vila

Exhibició castellera

Amb la participació de les colles: Castellers de Vilafranca, Colla Vella dels Xiquets de Valls, Xiquets de Reus i Bordegassos de Vilanova

- 2/4 d'11 de la nit, al pati dels Escolapis

Teatre amb Pepe Rubianes

que ens oferirà l'obra: *Rubianes 20 años y uno más*

- 12 de la nit, al camp municipal de futbol

Concert amb el grup de Constantí Els Pets

Organitza: Org. Artístiques Centaño

DIUMENGE 3 D'AGOST

- 5 a 7 de la tarda, en el marc del 50 aniversari de les mulasses i els diables, a la plaça de la Vila

Exposició de mulasses participants

- 7 de la tarda des de la plaça de la Vila

Cercavila de mulasses

Amb les mulasses de Montblanc, Tarragona, Valls, la Granada, Barcelona (Plaça del Pi), Reus, St. Feliu de Pallerols, l'Ametlla de Merola i Manresa.

- 2/4 de 8 del vespre, des de la plaça de les Cols

Cercavila de diables

Amb tres colles vestides amb els diferents trajos que han lluit en els darrers 50 anys els diables vilanovins i que han sigut obra d'artistes com Enric Cristòfol Ricart, Armand Cardona Torrandell i Joaquim Budesca

Seguidament, llançament d'una traca i unió de les dues cercaviles, que faran cap a la plaça de la Vila

Organitzen: Mulassers de l'Agrupació de Balls Populars i Diables de Vilanova

- 7 de la tarda, a la plaça de les Cols

Sardanes amb la Cobla Mediterrània

- 2/4 d'11 de la nit, al pati dels Escolapis

Teatre

es representarà l'obra: *La extraña pareja*, de Neil Simon, amb Joan Pera i Paco Morán

- 2/4 de 12 de la nit, a la plaça de la Vila

Nit de dansa, a càrrec del Grup de Dansa Vilanova

Acompanyat de la Cobla Juvenil d'Igualada

- 12 de la nit, a la plaça del Mercat

Ball dels pabordes amb l'espectacular orquestra Volcán

DILLUNS 4 D'AGOST (Vigília de Festa Major)

- 2/4 d'11 del matí, a l'Ajuntament

Tradicional Entrada de regidors

- 2/4 de 12, al saló de Plens de l'Ajuntament

Convit a la festa

A càrrec de l'escriptor mallorquí Biel Mesquida

- 3/4 de 12, llançament dels dotze

Morters als barris

Llançament de coets als barris de Vilanova en el següent ordre: la Collada, els Sis Camins, Molí de Vent, St. Joan, plaça de la Sardana, barri de Mar, l'Armanyà, el Tacó, la Geltrú.

Per finalitzar, a les 12 en punt, a la plaça de la Vila

Llançament dels dotze morters

Concentració i sortida dels balls

populars

Arribada de la banda Societat Musical, Canareva d'Alcanar

- 5 de la tarda, al carrer Major

Cafè-concert de gralles

Coordina: Agrupació de Balls Populars

- 6 de la tarda, al Saló de Plens de l'Ajuntament

Lliurament de la Medalla de la Ciutat

al senyor Francesc Roig Toquès

- 7 de la tarda, des de la plaça de les Casernes

Cercavila de balls i entremesos

- 9 del vespre, a la plaça de la Vila

Passada de balls i actuació castellera

A càrrec dels Bordegassos de Vilanova

- 11 de la nit, des de la platja de Ribes Roges

Castell de focs

disparat per la Pirotècnia Igual. Director artístic: Isidre Panyella

- 12 de la nit, al parc de Ribes Roges

Ball de les 7 hores

Amb les orquestres Solsona 70, Flash Union i Moby Dick

A la rambla Principal

Ballada de sardanes

amb la cobla Ciutat de Cornellà

A la plaça de la Vila

Concert de banda

a càrrec de l'Agrupació Musical Canareva d'Alcanar

DIMARTS 5 D'AGOST

- 6 del matí, al parc de Ribes Roges

Sardinada popular

- 8 del matí, per tots els barris de Vilanova

Matinades que finalitzaran a la plaça de la Vila

- 2/4 de 10 del matí, a la plaça de la Vila

Cercavila d'anada a ofici

fins a la plaça St. Antoni

- 11 del matí, **Ofici de Festa Major**

- 2/4 d'1 del migdia **Sortida d'ofici**

des de la plaça de les Neus fins a la plaça de la Vila

- 2/4 de 2, a la plaça de la Vila

Passada de balls i actuació castellera

a càrrec dels Bordegassos de Vilanova

- 2 migdia, a la plaça de la Vila **Felicitació a les Neus**

- 2/4 de 6 de la tarda, al jardí de la Casa d'Empara

Concert de banda i cobla

a càrrec de la cobla Sant Jordi i l'agrupació musical Canareva d'Alcanar

- 2/4 de 7 de la tarda, a la plaça de la Vila

Exhibició de balls populars

Organitza: Agrupació de Balls populars

- 9 del vespre, des de la plaça de la Vila

Cercavila del vot del poble

Seguidament, a la plaça de les Neus

Renovació del vot del poble

- 12 de la nit, a la plaça del Mercat

Ball de Festa Major

amb la gran Orquestra Janio Martí

- 2/4 de 12 de la nit, a la rambla Principal

Sardanes amb la cobla Sant Jordi

DIMECRES, 6 D'AGOST

- 7 de la tarda, a la plaça de les Cols,

Teatre Infantil amb la Companyia

Teatre Mòbil i el seu espectacle *Xarivari*

- 8 de la tarda, a la rambla Principal,

Sardanes amb la cobla Ciutat de Cornellà

Org. Coordinadora Sardanista

- 2/4 d'11 de la nit, al Teatre Principal,

Teatre la companyia El Rossegall GT

oferirà l'obra *Les mans brutes*, de Jean-Paul Sartre

Noces sacerdotals de dos rectors de Vilanova i la Geltrú

Mn. Berdoy celebra els 25 anys de prevere i Mn. Sitjà, els 50

Aquest any, feligresos de Vilanova i la Geltrú han homenatjat dos rectors amb motiu de sengles noccs sacerdotals. D'una banda, mossèn Jaume Berdoy Alemany celebra les de plata, perquè va ser ordenat prevere el dia 24 de desembre de 1972. De l'altra, mossèn Pere Sitjà Clapés celebra les noccs d'or, amb motiu dels cinquanta anys de la seva ordenació, concretament el dia 23 de març de 1947.

Des de 1993, mossèn Jaume Berdoy és el rector de la parròquia de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú. Però ja fa 25 anys que va començar la seva tasca pastoral, després que el 24 de desembre de 1972 fos ordenat prevere a Olesa de Montserrat. Precisament va ser aquesta població el seu primer destí, en va ser vicari des de 1972 fins a 1976. Nascut a Sitges el 8 de gener de 1947, Mn. Berdoy explica que «durant aquests anys he viscut plenament la vida diocesana, servint en els llocs on el bisbe m'ha destinat i duent a terme les tasques que m'ha confiat».

A l'arxiprestat de Piera-Capellades es va encarregar de la pastoral de joventut, des de 1976 a 1984. És més, durant uns anys també en va ser l'arxiprest, fins que el 1984 el van destinar a Martorell, d'on va ser rector fins al 1993. També durant uns anys va ser el vicari episcopal de la

zona Martorell-Montserrat i, posteriorment, de la zona del Baix Llobregat.

Ara és rector a Vilanova i la Geltrú, on ha coincidit la celebració de les noccs de plata sacerdotals. Però, a més, també és l'arxiprest de l'arxiprestat del Garraf i consiliari diocesà del moviment de cristians de pobles i comarques. Segurament la millor manera de resumir la tasca pastoral de Mn. Berdoy sigui amb les seves pròpies paraules: «He intentat reproduir en la meua vida el model que ens ofereix el Crist, Bon Pastor, i ha estat en l'exercici de la caritat pastoral on m'he anat sentint realitzat com a persona, cristià i prevere.»

El ministeri sacerdotal de mossèn Pere Sitjà Clapés és 25 anys més llarg. Ordenat prevere el 23 de març de 1947 a Sant Feliu de Llobregat, ha passat per un gran

nombre de parròquies fins que el seu llarg camí l'ha portat fins a la parròquia de Santa Maria de la Geltrú, on ara compleix les noccs d'or sacerdotals.

«Cinquanta anys de sacerdoci són molts anys —explica Mn. Sitjà. Anys de moltes mutacions i canvis; de viure en comunitats parroquials ben diverses les unes de les altres. Però enmig de tot, el goig del ministeri, d'estar al teu lloc, de renovar constantment la resposta al pri-

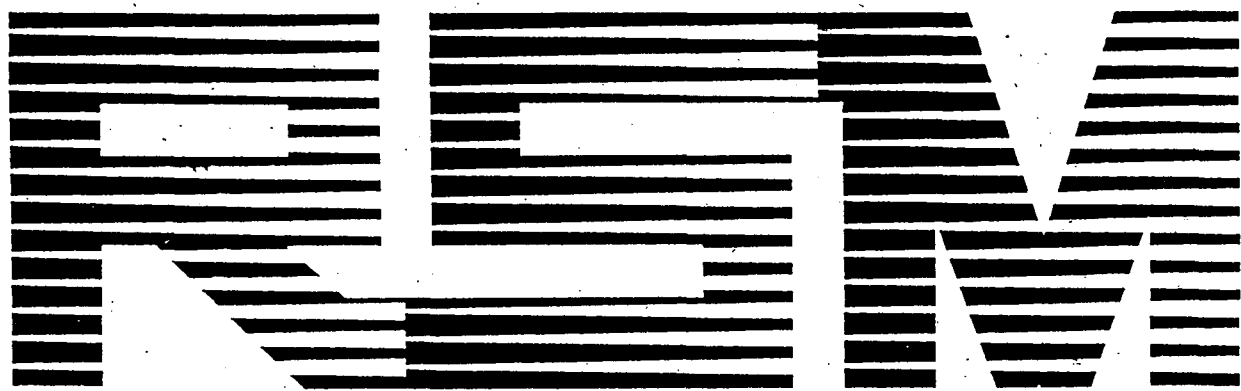
mer crit de la vocació, ja des de l'adolescència. Amb tot, una acció de gràcies al Senyor.»

Així, les comunitats parroquials que Mn. Pere Sitjà ha servit —de vegades com a vicari, de vegades com a rector— són Santa Maria de Capellades, Sant Josep de Mataró, Santa Maria del Taulat (Poble Nou), Sant Raimon de Masllorenç i Santa Maria de la Geltrú.

C.C.

Un moment de l'homenatge a Mn. Berdoy (dreta) i Mn. Sitjà (esquerra).

CORREDURIA DE SEGUROS, S.A.

Confiant en la nostra organització obtindrà:

SEGURETAT

SERVEI

MENYS COST

DES DE FA MOLTS ANYS L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA CONFIA EN LA
NOSTRA PRESTACIÓ DE SERVEIS

BARCELONA; c/ Urgell, 255
Telèfon: 439 14 00; Fax: 439 69 90

VILANOVA I LA GELTRÚ; c/ Balmes, 35
Telèfon: 815 40 00; Fax: 815 65 35

L'escola El Cim: una experiència singular

El setembre de 1996 va obrir les portes l'escola El Cim de Vilanova i la Geltrú. Malgrat que era el primer curs d'aquesta escola nova, heretava una tradició d'ensenyament religiós de més d'un segle d'antiguitat! El Cim és el resultat de la fusió de dues escoles religioses molt arrelades a la vila: el col·legi La Miraculosa, propietat de la Fundació Casa d'Empar de Vilanova, dirigit per germanes paüles i fundat el 1875, i el col·legi Immaculada Concepció, propietat de les missioneres concepcionistes i fundat el 1857. Treballant conjuntament en una nova fundació, un grup de laics i els dos ordes religiosos esmentats han volgut donar resposta als reptes que planteja l'educació d'infants i de joves en el futur, i assegurar una oferta renovada d'educació cristiana integral.

Ha estat i és una experiència singular, fruit d'un procés profund de diàleg, d'enteniment i d'integració en tots els ordres —d'ideari, de línia educativa, d'edificis, de material— i a tots els nivells —mestres, pares i

mares, alumnes. El resultat és una escola de doble línia —dos grups a cada curs— que ofereix tres nivells educatius: el segon cycle d'educació infantil (de 3 a 6 anys), l'educació primària (de 6 a 12 anys) i l'educació secundària obligatòria (ESO, de 12 a 16 anys).

Hem completat el nostre primer curs treballant per possibilitar el que ja som i volem ser amb més plenitud. En primer lloc, una escola cristiana que vol

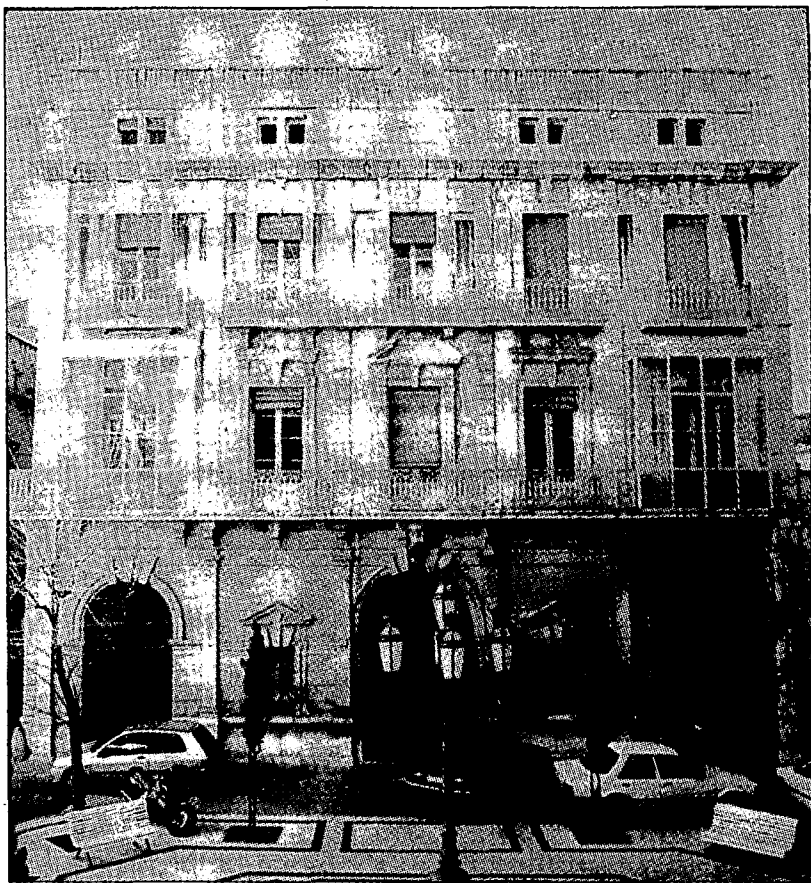
viure i difondre amb rotunditat el missatge esperançat i esperançador, sempre nou i sorprenent, de Jesús. En segon lloc, una escola arrelada a Catalunya i a Vilanova i la Geltrú, que són els àmbits concrets dels quals hem rebut una herència històrica i cultural que ens identifica. En tercer lloc, una escola popu-

lar, oberta, acollidora, senzilla i assequible per a tothom.

Ens hem deixat portar per l'esperit audaç i renovador d'aquesta empresa de col·laboració i d'entesa entre gent tan diferent, cosa que ens ha portat més lluny del que era previsible i ens ha fet una comunitat més il·lusionada en la nostra tasca.

L'experiència mateixa ens ha sorprès i ens fa pensar que potser, gràcies a Déu, hem encetat un camí nou, una altra possibilitat més de futur per a l'escola cristiana al nostre país.

Albert Soler
President de la Fundació
El Cim de Vilanova

Dia 15 d'agost

PARRÒQUIA DE SANTA MARIA

8.00 del matí, el grup de graellers desperten els vilatans.

2/4 d'11 del matí, Missa Solemne.

A la sortida d'ofici, desfilada de capgrossos, gegants i balls populars.

2/4 de 9 del vespre, Vespres Solemnes en honor de la Mare de Déu.

A continuació el grup instrumental de la parròquia oferirà un concert de música clàssica i popular.

Belles Arts

Marques nacionals i estrangeres
Manualitats

Emmarcatge de quadres

Taller propi

Traballs en pintura i decoració

Restauració de façanes

Tractaments especials

Treballs amb raig de sorra

Tenyits, vernissats i lacats (a pistola)

Restauració de mobles antics

c/ Rambla Samà, 51, cant. C/Havana, 22 **815 54 12**
VILANOVA I LA GELTRÚ

ORRI

SABONS INDUSTRIALS

893 05 98 VILANOVA I LA GELTRÚ

Cada setmana, et portem
LA BONA NOTÍCIA
a casa teva

SUBSCRIU-TE a
«CATALUNYA
CRISTIANA»
i podràs guanyar
un dels
DOS VIATGES
a TERRA SANTA
per a dues persones

Amb «CATALUNYA
CRISTIANA»
ÉS MOLT FÀCIL
GUANYAR

SORTEIG VÀLID NOMÉS PER A
NOVES SUBSCRIPCIONS

- 1 Emplena la **butlleta de subscripció** amb totes les teves dades.
- 2 Tria la **forma de pagament** que et vagi més bé.
- 3 **Retalla la butlleta per la línia de punts i envia-la** per correu al més aviat possible.

- 4 De seguida que rebem la teva butlleta, et lliurarem per correu el teu primer exemplar de *Catalunya Cristiana* i el **certificat de participació** per al sorteig de **dos viatges a Terra Santa** per a dues persones.

Aquesta CAMPANYA començarà l'1 d'abril i s'acabarà el 31 d'octubre de 1997. El sorteig dels viatges es farà davant de notari, abans del 15 de desembre.

Nom
Adreça.....
Població..... D.P.....
Província..... Tel

☐ Se subscriu a "**CATALUNYA CRISTIANA**" català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.880 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el faré mitjançant

☐ domiciliació bancària
(en aquest cas empleu l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto per valor de 9.880 ptes.

Sol·licito fer el pagament a través de:

- ☐ 1 sol rebut de 9.880 ptes.
☐ 2 rebuts mensuals consecutius de 4.940 ptes.
☐ 4 rebuts mensuals consecutius de 2.470 ptes.

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa.....Agència.....
Adreça.....

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA** per la meua subscripció a "**CATALUNYA CRISTIANA**" amb càrrec al meu *compte corrent/llibreta*

Entitat

Oficina

DC

Compte

Data.....

Signatura del titular del *compte/llibreta*: